Az Európai Unió
Hivatalos Lapja

HU
L sorozat

2025/2

2025.1.8.

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2025/2 IRÁNYELVE

(2024. november 27.)

a 2009/138/EK irányelvnek az arányosság, a felügyelet minősége, a jelentéstétel, a hosszú távú garanciákra vonatkozó intézkedések, a makroprudenciális eszközök, a fenntarthatósági kockázatok, valamint a csoportszintű és a határokon átnyúló felügyelet tekintetében történő módosításáról, továbbá a 2002/87/EK és a 2013/34/EU irányelv módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 53. cikke (1) bekezdésére, valamint 62. és 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ([1]),

rendes jogalkotási eljárás keretében ([2]),

mivel:

(1) A 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([3]) erőteljesebben kockázatalapú és jobban harmonizált prudenciális követelményeket hozott létre a biztosítási és viszontbiztosítási ágazatra vonatkozóan. Az irányelv egyes rendelkezései felülvizsgálatra vonatkozó rendelkezések hatálya alá tartoznak. Az említett irányelv alkalmazása jelentősen hozzájárult az Unió pénzügyi rendszerének megerősítéséhez, és reziliensebbé tette a biztosítókat és a viszontbiztosítókat a különféle kockázatokkal szemben. Bár az említett irányelv rendkívül átfogó, nem kezeli a biztosítókat és viszontbiztosítókat érintő valamennyi azonosított gyengeséget.

(2) A Covid19-világjárvány hatalmas társadalmi-gazdasági károkat okozott, amelyek nyomán az Unió gazdaságának fenntartható, inkluzív és méltányos helyreállításra van szüksége. Hasonlóképpen, még kibontakozóban vannak az Oroszország Ukrajna elleni agresszív háborújából fakadó gazdasági és társadalmi következmények is. Ez még sürgetőbbé tette az Unió számára politikai prioritást jelentő feladatok elvégzését, így különösen annak biztosítását, hogy a gazdaság emberközpontú legyen, valamint az európai zöld megállapodás célkitűzéseinek elérését. A biztosítási és viszontbiztosítási ágazat magánfinanszírozási forrásokat biztosíthat az európai vállalkozások számára, és reziliensebbé teheti a gazdaságot azáltal, hogy védelmet biztosít a kockázatok széles körével szemben. E kettős szerepet betöltve az ágazat nagy potenciállal rendelkezik arra, hogy hozzájáruljon az Unió prioritásainak megvalósításához.

(3) Amint azt a „Tőkepiaci unió a polgárok és a vállalkozások számára” című, 2020. szeptember 24-i bizottsági közlemény is hangsúlyozza, az intézményi befektetők – különösen a biztosítók – több hosszú távú befektetésre való ösztönzése döntő fontosságú lesz a vállalati szektor újratőkésítésének a támogatásában. Annak elősegítése érdekében, hogy a biztosítók hozzájáruljanak az Unió gazdasági helyreállításának a finanszírozásához, ki kell igazítani a prudenciális keretrendszert, hogy jobban figyelembe vegye a biztosítási tevékenység hosszú távú jellegét. Így különösen, a szavatolótőke-szükséglet standard formula szerinti kiszámítása során meg kell könnyíteni, hogy a biztosítók és viszontbiztosítók a hosszú távon tartott tőkebefektetések esetében egy kedvezőbb standard paraméter alkalmazásának lehetőségével éljenek, feltéve, hogy megfelelnek bizonyos, a szerződők védelmét és a pénzügyi stabilitást megőrző, megbízható és robusztus kritériumoknak. E kritériumoknak annak biztosítására kell irányulniuk, hogy a biztosítók és viszontbiztosítók még piaci stresszhelyzetekben is képesek legyenek elkerülni a hosszú távon tartani kívánt részvények kényszereladását. Mivel az ilyen kényszereladások elkerülése céljára a kockázatkezelési eszközök széles skálája áll a biztosítók és viszontbiztosítók rendelkezésére, az említett kritériumoknak figyelembe kell venniük e széles eszközkészletet, és a tőkebefektetésekre vonatkozó kedvezőbb standard paraméterek biztosítók és viszontbiztosítók általi alkalmazásához nem szabad feltételül szabniuk a hosszú távú befektetési eszközök jogi vagy szerződéses elkülönítését. Ezenkívül, a biztosítók vagy viszontbiztosítók vezetőségének írásbeli szabályzatokban kötelezettséget kell vállalnia azon részvények minimális tartási periódusára,

([1]) HL C 275., 2022.7.18., 45. o.
([2]) Az Európai Parlament 2024. április 23-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2024. november 5-i határozata.
([3]) Az Európai Parlament és a Tanács 2009/138/EK irányelve (2009. november 25.) a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról (Szolvencia II) (HL L 335., 2009.12.17., 1. o.).

amelyekbe a vállalkozás beruház, és bizonyítania kell a vállalkozás képességét arra, hogy az említett tartási periódus alatt fenntartja az említett részvényeket.

(4) A biztosítási üzleti tevékenység hosszú távú jellegét jobban figyelembe vevő kiigazítások a szavatolótőke-szükséglet csökkenése következtében a szabad rendelkezésre álló tőke megnövekedéséhez vezethetnek. Ebben az esetben a biztosítóknak és viszontbiztosítóknak arra kell törekedniük, hogy a felszabadított tőkét ne részvényesi kifizetések vagy vezetőségi bónuszok felé irányítsák, hanem – a gazdaság helyreállítása és az Unió tágabb szakpolitikai célkitűzéseinek támogatása érdekében – a reálgazdaságba irányuló termelőberuházások felé.

(5) A biztosítók és viszontbiztosítók nemcsak az Unióban, hanem a világon bárhol szabadon befektethetnek. A harmadik országokban végrehajtott beruházások az Unió vagy a tagállamok általános fejlesztéstámogatási politikáit is elősegíthetik. Ezért a biztosítóknak és viszontbiztosítóknak biztosítaniuk kell, hogy befektetési politikájuk tükrözze az adózási szempontból nem együttműködő országok és területek naprakész európai uniós jegyzékének, valamint a magas kockázatot jelentő harmadik országok tekintetében az (EU) 2015/849 európai parlamenti és tanácsi irányelvnek ([4]) a célkitűzéseit.

(6) Az európai zöld megállapodásról szóló, 2019. december 11-i közleményében a Bizottság kötelezettséget vállalt arra, hogy jobban integrálja az uniós prudenciális keretrendszerbe az éghajlati és környezeti kockázatok kezelését. Az európai zöld megállapodás az Unió új növekedési stratégiája, amelynek célja, hogy az Unió olyan modern, erőforrás-hatékony és versenyképes gazdasággá alakuljon át, amelyben 2050-re már nem lesz nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátás. A megállapodás hozzá fog járulni azon célkitűzés megvalósulásához, hogy emberközpontú gazdaság jöjjön létre, megerősítve az Unió szociális piacgazdaságát és elősegítve, hogy az felkészült legyen a jövő kihívásaira és stabilitást, munkahelyeket, növekedést és beruházásokat eredményezzen. Az európai klímarendeletre irányuló, 2020. március 4-i javaslatában a Bizottság azt javasolta, hogy a klímasemlegesség és az éghajlatváltozás hatásaival szembeni reziliencia 2050-ig történő megvalósítására vonatkozó célkitűzést tegyék kötelezővé az Unióban. Az említett javaslatot az Európai Parlament és a Tanács is elfogadta, és az 2021. július 29-én hatályba lépett ([5]). A Bizottság arra irányuló törekvését, hogy az Unió globális vezető szerepet töltsön be a 2050-ig tartó úton, megerősítette a 2021. évi stratégiai előrejelzési jelentés, amely stratégiai cselekvési területként határozza meg a reziliens és időtálló gazdasági és pénzügyi rendszerek kiépítését.

(7) Az uniós fenntartható finanszírozási keret kulcsszerepet fog játszani az európai zöld megállapodás céljainak elérésében, és a környezetvédelmi előírásokat ki kell egészítenie egy olyan fenntartható finanszírozási keretnek, amely az éghajlati és környezeti kockázatoknak való kitettséget csökkentő beruházásokhoz irányítja a finanszírozási forrásokat. „A fenntartható gazdaságra való átállás finanszírozási stratégiája” című, 2021. július 6-i közleményében a Bizottság vállalta, hogy módosításokat javasol a 2009/138/EK irányelvhez azzal a céllal, hogy az éghajlatváltozási forgatókönyvek biztosítók általi elemzésének előírása révén következetesen beépítse a fenntarthatósági kockázatokat a biztosítók kockázatkezelésébe.

(8) A közelmúltban számos jogalkotási javaslat előterjesztésére és elfogadására került sor a reziliencia javítása érdekében, amelyek hozzájárulnak a fenntarthatósághoz – különösen a fenntarthatósági beszámolással kapcsolatban –, és amelyek mind érintik a biztosítási és viszontbiztosítási ágazatot, ideértve az (EU) 2019/2088 európai parlamenti és tanácsi rendeletet ([6]), az (EU) 2022/2464 európai parlamenti és tanácsi irányelvet ([7]), valamint egy, a fenntarthatósággal kapcsolatos vállalati átvilágításról és az (EU) 2019/1937 irányelv módosításáról szóló irányelvet.

(9) E módosító irányelv egyik fő célkitűzése az uniós belső biztosítási piac további integrációja. A belső biztosítási piac integrációja növeli a versenyt és a biztosítási termékek elérhetőségét a tagállamokban, a vállalkozások és a fogyasztók javát szolgálva. A 2009/138/EK irányelv alkalmazása óta az uniós belső biztosítási piacon bekövetkezett biztosítócsődök nyomatékosítják a fokozottabb következetesség és konvergencia szükségességét a felügyelet terén Unió-szerte. A szolgáltatásnyújtás szabadsága és a letelepedéshez való jog keretében működő biztosítók és viszontbiztosítók felügyeletét tovább kell fejleszteni, anélkül, hogy ez aláásná a belső biztosítási piac további integrációjára vonatkozó célkitűzést, a következetes fogyasztóvédelem biztosítása és a belső piacon mindenütt a tisztességes verseny megóvása érdekében.

([4]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/849 irányelve (2015. május 20.) a pénzügyi rendszerek pénzmosás vagy terrorizmusfinanszírozás céljára való felhasználásának megelőzéséről, a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2005/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2006/70/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 141., 2015.6.5., 73. o.).

([5]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/1119 rendelete (2021. június 30.) a klímasemlegesség elérését célzó keret létrehozásáról és a 401/2009/EK rendelet, valamint az (EU) 2018/1999 rendelet módosításáról (európai klímarendelet) (HL L 243., 2021.7.9., 1. o.).

([6]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2088 rendelete (2019. november 27.) a pénzügyi szolgáltatási ágazatban a fenntarthatósággal kapcsolatos közzétételekről (HL L 317., 2019.12.9., 1. o.).

([7]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2022/2464 irányelve (2022. december 14.) az 537/2014/EU rendeletnek, a 2004/109/EK irányelvnek, a 2006/43/EK irányelvnek és a 2013/34/EU irányelvnek a fenntarthatósággal kapcsolatos vállalati beszámolás tekintetében történő módosításáról (HL L 322., 2022.12.16., 15. o.).

(10) A 2009/138/EK irányelv bizonyos vállalkozásokat méretüknél fogva kizár a hatálya alól. A 2009/138/EK irányelv alkalmazásának első éveit követően és annak biztosítása érdekében, hogy az irányelv ne legyen indokolatlanul alkalmazandó a kisebb méretű vállalkozásokra, helyénvaló az említett kizárásokat a küszöbértékek megemelésével módosítani annak érdekében, hogy a bizonyos feltételeknek megfelelő kis méretű vállalkozások ne tartozzanak az említett irányelv hatálya alá. Ahogyan az a 2009/138/EK irányelv hatálya alól kizárt biztosítók esetében már jelenleg is lehetséges, az ilyen megemelt küszöbértékek előnyeit élvező vállalkozások számára lehetővé kell tenni, hogy megtarthassák vagy kérelmezhessék az említett irányelv szerinti engedélyt annak érdekében, hogy az engedély által biztosított egységes engedéllyel rendelkezhessenek, továbbá lehetővé kell tenni a tagállamok számára, hogy a 2009/138/EK irányelv hatálya alól kizárt biztosítókra vonatkozóan az említett irányelvben előírtakhoz hasonló vagy azokkal azonos rendelkezéseket léptessenek érvénybe.

(11) A 2009/138/EK irányelv nem alkalmazandó a segítségnyújtási tevékenységekre, amennyiben teljesülnek az említett irányelv 6. cikkének (1) bekezdésében foglalt feltételek. Az első feltétel szerint a segítségnyújtásnak a biztosítási fedezetet nyújtó vállalkozás tagállamának területén bekövetkező, közúti gépjárművet érintő balesetekhez vagy meghibásodásokhoz kell kapcsolódnia. Az említett rendelkezésből következhet az, hogy biztosítóként való engedélyeztetési követelmény alkalmazandó a közúti gépjárművek számára olyan baleset vagy meghibásodás esetén segítséget nyújtó szolgáltatókra, amely közvetlenül a határon túl következik be, és indokolatlanul hátráltathatná a segítségnyújtást. Emiatt az említett feltételt helyénvaló felülvizsgálni. Ezért a 2009/138/EK irányelv 6. cikke (1) bekezdésének a) pontjában foglalt feltételt ki kell terjeszteni a közúti gépjárművek részvételével történő azon balesetekre és meghibásodásokra, amelyek alkalmanként egy, a biztosítási fedezetet nyújtó vállalkozás tagállamával szomszédos országban következhetnek be.

(12) Az üzleti tevékenység valamely tagállamban történő megkezdésének engedélyezése iránti kérelmekre vonatkozó információk és az ilyen kérelmek elbírálásának eredményei lényeges információt jelenthetnek a más tagállamokban benyújtott kérelmek értékelése szempontjából. Ezért a kérelmezőnek tájékoztatnia kell az érintett felügyeleti hatóságot az engedélyezés iránti kérelmek korábbi, egy másik tagállambeli elutasításairól vagy visszavonásairól.

(13) Az engedély olyan biztosító vagy viszontbiztosító számára történő megadását megelőzően, amely egy másik tagállamban székhellyel rendelkező vállalkozás leányvállalata, vagy amely ugyanazon jogi vagy természetes személy ellenőrzése alatt fog állni, mint egy valamely másik tagállamban székhellyel rendelkező másik biztosító vagy viszontbiztosító, az engedélyt megadó tagállam felügyeleti hatóságának konzultálnia kell az érintett tagállamok felügyeleti hatóságaival. A biztosítói csoportok különböző tagállamokban folytatott tevékenységeinek élénkülésére tekintettel biztosítani kell az uniós jog egységesebb alkalmazását és fokozni kell a felügyeleti hatóságok közötti információcserét, különösen az engedélyek megadása előtt. Ezért amennyiben több felügyeleti hatósággal kell konzultálni, minden érintett felügyeleti hatóság számára lehetővé kell tenni, hogy az engedélykérelem közös értékelését kérje azon tagállam felügyeleti hatóságától, ahol a biztosítói csoport jövőbeli biztosítójának vagy viszontbiztosítójának engedélyezési eljárása folyamatban van. Az engedély megadásáról való határozathozatal továbbra is az engedélyt kérelmező érintett vállalkozás székhelye szerinti tagállam felügyeleti hatóságának hatáskörébe tartozik. Ugyanakkor a határozat meghozatalakor a közös értékelés megállapításait figyelembe kell venni.

(14) A 2009/138/EK irányelvet az arányosság elvével összhangban kell alkalmazni. Az irányelv átlagosnál kisebb méretű és kevésbé összetett vállalkozásokra történő arányos alkalmazásának megkönnyítése és annak biztosítása érdekében, hogy e vállalkozásokra ne vonatkozzanak aránytalanul nagy terhet jelentő követelmények, olyan kockázatalapú kritériumokat kell meghatározni, amelyek lehetővé teszik az ilyen vállalkozások azonosítását.

(15) Lehetővé kell tenni, hogy a kockázatalapú kritériumoknak megfelelő vállalkozásokat egy egyszerű bejelentési eljárás alapján kis méretű és nem összetett vállalkozásnak minősítsék. Amennyiben az ilyen bejelentéstől számított korlátozott időszakon belül a felügyeleti hatóság a releváns kritériumok értékeléséhez kapcsolódó, kellően indokolt okokból nem emel kifogást a minősítéssel szemben, az említett vállalkozást kis méretű és nem összetett vállalkozásnak kell tekinteni. A vállalkozásnak – a kis méretű és nem összetett vállalkozásnak való minősítését követően – elvileg automatikusan részesülnie kell a jelentéstételre, a közzétételre, az irányításra, az írott szabályzatok felülvizsgálatára, a biztosítástechnikai tartalékok kiszámítására, a saját kockázat- és szolvenciaértékelésre (ORSA) és a likviditásikockázat-kezelési tervre vonatkozó, azonosított arányossági intézkedések előnyeiben.

(16) Az arányossági intézkedések előnyeiben való automatikus részesülés szabályától eltérve, amennyiben a felügyeleti hatóságoknak komoly aggályai vannak egy adott kis méretű és nem összetett vállalkozás kockázati profiljával kapcsolatban, hatáskörrel kell rendelkezniük arra, hogy kötelezzék az érintett vállalkozást arra, hogy tartózkodjon egy vagy több arányossági intézkedés alkalmazásától. Ilyen hatáskörrel a felügyeleti hatóságok akkor élhetnek, ha azt állapítják meg, hogy a szavatolótőke-szükségletet már nem teljesítik, ha fennáll a meg nem felelés kockázata, ha a vállalkozás kockázati profilja lényegesen megváltozik, vagy ha a vállalkozás irányítási rendszere nem hatékony.

(17) Helyénvaló, hogy az arányossági intézkedések azon vállalkozások számára is rendelkezésre álljanak, amelyeket nem minősítenek kis méretű és nem összetett vállalkozásnak, de amelyek számára a 2009/138/EK irányelv egyes követelményei – az ilyen vállalkozások üzleti tevékenységével járó kockázatokra tekintettel – túl költségesek és összetettek. Az említett vállalkozások számára – eseti elemzés alapján és a felügyeleti hatóságaik előzetes jóváhagyását követően – engedélyezni kell, hogy arányossági intézkedéseket alkalmazzanak.

(18) Az arányosság elvének megfelelő végrehajtása alapvető fontosságú annak elkerüléséhez, hogy a biztosítókra és viszontbiztosítókra túlzott terhek nehezedjenek. Ezért a biztosítóknak és viszontbiztosítóknak csak akkor kell jelentést tenniük a felügyeleti hatóságaiknak, ha megváltozik az általuk alkalmazott arányossági intézkedések köre.

(19) A zárt (captive) biztosítók és a zárt (captive) viszontbiztosítók, amelyek csak az azzal az ipari vagy kereskedelmi csoporttal kapcsolatos kockázatokat fedezik, amelyhez tartoznak, különleges kockázati profilt képviselnek, amelyet figyelembe kell venni egyes követelmények meghatározásakor, különös tekintettel a saját kockázat- és szolvenciaértékeléshez és a közzétételekhez kapcsolódó követelményekre, valamint a Bizottság számára az ilyen követelmények szabályainak további pontosítására vonatkozóan adott felhatalmazásokra. Ezenkívül lehetővé kell tenni, hogy a zárt biztosítók és a zárt viszontbiztosítók is részesülhessenek az arányossági intézkedések előnyeiből, ha azokat kis méretű és nem összetett vállalkozásnak minősítik.

(20) Fontos, hogy a biztosítók és viszontbiztosítók pénzügyi helyzete mindenkor stabil legyen. E célból a 2009/138/EK irányelv pénzügyi felügyeletet ír elő a vállalkozás fizetőképességére, biztosítástechnikai tartalékképzésére, eszközeire és figyelembe vehető szavatolótőkéjére vonatkozóan. Ugyanakkor a vállalkozás irányítási rendszere szintén fontos tényező annak biztosításában, hogy a vállalkozás megőrizze pénzügyi stabilitását. Ennek érdekében elő kell írni a felügyeleti hatóságok számára, hogy a biztosítók és viszontbiztosítók pénzügyi felügyeletének részeként végezzék el azok irányítási rendszerének rendszeres felülvizsgálatát.

(21) A felügyeleti hatóságoknak jogosultnak kell lenniük arra, hogy minden felügyelt biztosítótól és viszontbiztosítótól, valamint azok csoportjaitól rendszeresen – legalább háromévente – szöveges jelentést kapjanak az üzleti tevékenységről és teljesítményről, az irányítási rendszerről, a kockázati profilról, a tőkekezelésről és a fizetőképesség szempontjából releváns egyéb információkról. Az említett jelentéstételi követelmény teljesítésének a biztosítói és viszontbiztosítói csoportok számára való egyszerűbbé tétele érdekében bizonyos feltételek mellett lehetővé kell tenni, hogy a rendszeres felügyeleti jelentésnek a csoportra és a leányvállalataira vonatkozó információit az egész csoportra vonatkozóan, összesített formában nyújtsák be.

(22) Biztosítani kell, hogy a felügyeleti hatóságok a jelentéstétellel kapcsolatos mentességek és könnyítések megadásakor előnyben részesítsék a kis méretű és nem összetett vállalkozásokat. E vállalkozástípus esetében a kis méretű és nem összetett vállalkozásnak való minősítésre irányuló bejelentési folyamatnak kellő mértékű bizonyossággal kell szolgálnia a jelentéstételre vonatkozó mentességek és könnyítések alkalmazását illetően.

(23) A 2009/138/EK irányelvben egyértelműen meg kell határozni a jelentéstételi és közzétételi határidőket. El kell azonban ismerni, hogy a rendkívüli körülmények – mint például egészségügyi szükséghelyzetek, természeti katasztrófák és egyéb szélsőséges események – lehetetlenné tehetik a biztosítók és viszontbiztosítók számára, hogy a megállapított határidőn belül benyújtsanak ilyen jelentéseket és teljesítsenek ilyen közzétételeket. Ezért a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy ilyen körülmények között – az 1094/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel ([8]) létrehozott európai felügyeleti hatósággal (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság) (EIOPA) való konzultációt követően – meghosszabbítsa a határidőket.

(24) A 2009/138/EK irányelv előírja, hogy a felügyeleti hatóságoknak értékelniük kell, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító vezetésére vagy valamely kiemelten fontos feladatkör ellátására kijelölt új személy szakmailag alkalmas és üzletileg megbízható-e. Azonban a vállalkozást vezető vagy valamely kiemelten fontos feladatkört ellátó személyeknek folyamatosan szakmailag alkalmasnak és üzletileg megbízhatónak kell lenniük. A szakmai alkalmassági és üzleti megbízhatósági követelményeknek való meg nem felelés esetére a felügyeleti hatóságoknak hatáskörrel kell rendelkezniük intézkedések meghozatalára, így például adott esetben az érintett személynek a releváns pozícióból való eltávolítására.

(25) Mivel a biztosítási tevékenységek pénzügyi stabilitással kapcsolatos kockázatokat válthatnak ki vagy növelhetik azokat, a biztosítóknak és viszontbiztosítóknak a kockázatvállalási, befektetési és kockázatkezelési tevékenységeikbe makroprudenciális szempontokat és elemzést is be kell építeniük. Ez magában foglalhatja olyan tényezők figyelembevételét, mint más piaci szereplők lehetséges magatartása, makrogazdasági kockázatok, mint például

([8]) Az Európai Parlament és a Tanács 1094/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság) létrehozásáról, valamint a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/79/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 48. o.).

a hitelciklus csökkenő szakaszába lépés vagy a piaci likviditás csökkenése, vagy bizonyos eszköztípusok, partnerek vagy ágazatok túlzott piaci szintű koncentrációja.

(26) A biztosítókat és viszontbiztosítókat kötelezni kell arra, hogy amennyiben a felügyeleti hatóság ezt kéri, beépítsék a saját kockázat- és szolvenciaértékelésükbe a felügyeleti hatóságok által nyújtott, releváns makroprudenciális információkat. Az ilyen kiegészítő makroprudenciális követelmények következetes alkalmazásának biztosítása érdekében az EIOPA-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia, amelyekben meghatározza a felügyeleti hatóságok által annak megállapítása során figyelembe veendő kritériumokat, hogy mely vállalkozásokra alkalmazandó az intézkedés. A felügyeleti hatóságoknak elemezniük kell a joghatóságuk alá tartozó, makroprudenciális megfontolások figyelembevételére felkért biztosítók és viszontbiztosítók saját kockázat- és szolvenciaértékelésének eredményeit, összesíteniük kell azokat, és információkkal kell szolgálniuk a biztosítók és viszontbiztosítók számára a jövőbeli saját kockázat- és szolvenciaértékeléseik során figyelembe veendő elemekről, különös tekintettel a makroprudenciális kockázatokra. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy amennyiben egy hatóságot vagy szervet makroprudenciális meghatalmazással látnak el, az említett makroprudenciális hatóság megkapja a felügyeleti hatóságok által végzett makroprudenciális értékelések eredményét és megállapításait.

(27) A Biztosításfelügyelők Nemzetközi Szövetsége (International Association of Insurance Supervisors, IAIS) által 2011-ben elfogadott biztosítási alapelveknek (Insurance Core Principles, ICP) megfelelően a nemzeti felügyeleti hatóságoknak képesnek kell lenniük azonosítani, figyelemmel kísérni és elemezni azon piaci és pénzügyi fejleményeket, amelyek hatással lehetnek a biztosítókra és viszontbiztosítókra, vagy a biztosítási és viszontbiztosítási piacokra, és az említett információkat fel kell használniuk az egyes biztosítók és viszontbiztosítók felügyelete során. Az említett feladatok végzése során a felügyeleti hatóságoknak adott esetben fel kell használniuk a más felügyeleti hatóságoktól származó információkat és az általuk tett megállapításokat.

(28) A makroprudenciális meghatalmazással rendelkező szervek vagy hatóságok felelősek a nemzeti biztosítási és viszontbiztosítási piacuk makroprudenciális politikájáért. A makroprudenciális politikát a felügyeleti hatóság vagy más, az említett céllal megbízott hatóság vagy szerv folytathatja.

(29) A felügyeleti hatóságok és a makroprudenciális meghatalmazással rendelkező releváns szervek és hatóságok közötti jó koordináció fontos a pénzügyi rendszer stabilitását fenyegető, a biztosítókra és viszontbiztosítókra esetlegesen hatást gyakorló lehetséges kockázatok azonosítása, figyelemmel kísérése és elemzése, valamint az e kockázatok eredményes és megfelelő kezelésére irányuló intézkedések meghozatala szempontjából. A hatóságok közötti együttműködésnek továbbá az is célja, hogy elkerüljék a kettős vagy egymásnak ellentmondó fellépést.

(30) A felügyeleti hatóságok és az adóhatóságok közötti információcserét nem szabad akadályozni. Az ilyen információcseréknek összhangban kell lenniük a nemzeti joggal, és amennyiben az információ egy másik tagállamból származik, akkor az információcserére csak azon releváns hatóság kifejezett beleegyezésével kerülhet sor, amelytől az információ származik.

(31) A 2009/138/EK irányelv előírja, hogy a biztosítóknak és viszontbiztosítóknak üzleti stratégiájuk szerves részeként rendszeres saját kockázat- és szolvenciaértékelést kell végezniük. Egyes kockázatokat, így például az éghajlatváltozással kapcsolatos kockázatokat nehéz számszerűsíteni, vagy azok a szavatolótőke-szükséglet kalibrálásához használtnál hosszabb időszak alatt jelentkeznek. Az említett kockázatokat jobban figyelembe lehet venni a saját kockázat- és szolvenciaértékelésben. Amennyiben a biztosítók és viszontbiztosítók lényeges éghajlatváltozási kockázatoknak vannak kitéve, kötelezni kell őket arra, hogy megfelelő időközönként és a saját kockázat- és szolvenciaértékelés részeként elemzéseket végezzenek arról, hogy milyen hatást gyakorolnak üzleti tevékenységükre a hosszú távú éghajlatváltozási kockázati forgatókönyvek. Az ilyen elemzéseknek arányosnak kell lenniük a vállalkozások üzleti tevékenységében rejlő kockázatok jellegével, nagyságrendjével és összetettségével. Így különösen, bár az éghajlatváltozási kockázatoknak való kitettség lényegességének értékelését minden biztosítótól és viszontbiztosítótól meg kell követelni, a hosszú távú éghajlatváltozási forgatókönyvek elemzése a kis méretű és nem összetett vállalkozások esetében nem írható elő.

(32) A vállalkozásoknak konkrét terveket kell kidolgozniuk a fenntarthatósági tényezőkből fakadó pénzügyi kockázatok kezelésére, és figyelemmel kell kísérniük azok végrehajtását. Amennyiben valamely csoport számára előírják, hogy ilyen tervet készítsen a csoport szintjén, biztosítani kell, hogy a csoporthoz tartozó leányvállalat biztosítók és viszontbiztosítók egyéni szinten mentesüljenek a tervkészítés követelménye alól, ha a csoportszintű terv tükrözi az említett leányvállalatokra vonatkozó valamennyi releváns szempontot.

(33) A 2009/138/EK irányelv előírja, hogy az alapvető fontosságú információkat legalább évente közzé kell tenni a fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló jelentés útján. E jelentés célközönségét egyrészről a szerződők és a kedvezményezettek, másrészről az elemzők és más piaci szakemberek alkotják. E két különböző csoport igényeinek és elvárásainak kielégítése érdekében a jelentés tartalmát két részre kell osztani. A főként a szerződőknek

és a kedvezményezetteknek szóló első résznek az üzleti tevékenységre, a teljesítményre, a tőkekezelésre és a kockázati profilra vonatkozó legfontosabb információkat kell tartalmaznia. A piaci szakembereknek szóló második részben az üzleti tevékenységre és az irányítási rendszerre vonatkozó részletes információkat, a biztosítástechnikai tartalékokra és egyéb kötelezettségekre vonatkozó konkrét információkat, a szavatolótőke-megfelelési helyzetet, valamint a szakelemzők számára releváns egyéb adatokat kell ismertetni.

(34) A biztosítók és viszontbiztosítók a legjobb becslés kiszámításához a releváns kockázatmentes hozamgörbét kiigazíthatják vagy – felügyeleti jóváhagyást követően – az eszközeik kamatkülönbözet-változásával összhangban (a továbbiakban: illeszkedési kiigazítás), vagy a biztosítók vagy viszontbiztosítók által egy adott pénznemben vagy országban tartott eszközök átlagos kamatkülönbözet-változásával (a továbbiakban: volatilitási kiigazítás) összhangban. A fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló jelentés szerződőknek és kedvezményezetteknek szóló része csak azon információkat tartalmazhatja, amelyek az átlagos szerződő vagy kedvezményezett döntéshozatala szempontjából várhatóan relevánsak lesznek. Míg a biztosítóknak és a viszontbiztosítóknak nyilvánosságra kell hozniuk az illeszkedési kiigazítás, a volatilitási kiigazítás, valamint a kockázatmentes kamatlábakra és a biztosítástechnikai tartalékokra vonatkozó átmeneti intézkedések alkalmazásának mellőzése által a pénzügyi helyzetükre gyakorolt hatást, az ilyen közzététel az átlagos szerződő vagy a kedvezményezett döntéshozatala szempontjából nem tekintendő relevánsnak. Az ilyen közzétételt ezért a fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló jelentés piaci szakembereknek szóló részében kell szerepeltetni, és nem a szerződőknek és kedvezményezetteknek szóló részben.

(35) A közzétételi követelmények nem jelenthetnek túlzott terhet a biztosítók és viszontbiztosítók számára. Ezért a 2009/138/EK irányelvbe be kell illeszteni néhány egyszerűsítést és arányossági intézkedést, különösen ha azok nem veszélyeztetik a biztosítók és viszontbiztosítók által szolgáltatott adatok olvashatóságát. Továbbá, a 2013/34/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvet ([9]) módosítani kell annak érdekében, hogy lehetővé váljon a kis méretű és nem összetett vállalkozások számára, hogy az említett irányelvben meghatározott, a kkv-kra vonatkozó egyszerűsített fenntarthatósági beszámolási standardok szerint könnyített módon végezzék el a fenntarthatósági beszámolásukat.

(36) A nyilvánosságra hozott információk lehető legnagyobb pontosságának biztosítása érdekében a fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló jelentés egyes elemeit könyvvizsgálatnak kell alávetni. Az ilyen könyvvizsgálati követelménynek ki kell terjednie legalább a 2009/138/EK irányelvben meghatározott értékelési kritériumokkal összhangban értékelt mérlegre.

(37) Mivel a kis méretű és nem összetett vállalkozások az Unió pénzügyi stabilitása szempontjából vélhetően nem tekinthetők relevánsnak, helyénvaló a fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló jelentésre vonatkozó könyvvizsgálati követelmény alóli mentességet bevezetni ezen vállalkozások számára. Hasonlóképpen, a zárt biztosítók és zárt viszontbiztosítók sajátos kockázati profilja és egyedi jellege miatt helyénvaló nem előírni számukra a könyvvizsgálati követelményt. Lehetővé kell azonban tenni, hogy azon tagállamok, amelyek könyvvizsgálati követelményeket már valamennyi vállalkozásra vagy a fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló jelentésnek a mérlegen kívüli elemeire is alkalmaznak, továbbra is alkalmazzanak ilyen követelményeket.

(38) El kell ismerni, hogy a könyvvizsgálati követelmény – hasznosságával együtt is – minden vállalkozás számára további terhet jelentene. Ezért a biztosítókra és viszontbiztosítókra, valamint a biztosítói és viszontbiztosítói csoportokra vonatkozó éves jelentéstételi és közzétételi határidőket meg kell hosszabbítani annak érdekében, hogy elegendő időt kapjanak az auditált jelentések elkészítéséhez.

(39) Az EIOPA a pénzügyi stabilitási célokra történő jelentéstételről szóló iránymutatásaiban már meghatározott bizonyos, az uniós pénzügyi rendszerek stabilitása szempontjából releváns biztosítók és viszontbiztosítók azonosítására szolgáló kritériumokat.

(40) Biztosítani kell, hogy az opciókat és garanciákat tartalmazó szerződések biztosítástechnikai tartalékainak számítási módszerei arányosak legyenek a biztosító által kezelt kockázatok jellegével, nagyságrendjével és összetettségével. E tekintetben bizonyos egyszerűsítéseket kell biztosítani.

(41) A tőkeköltséget csökkenteni kell a 2009/138/EK irányelv és az említett irányelv alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadásakor meghatározott szinthez képest, fenntartva ugyanakkor a prudenciának és a szerződők védelmének megfelelő szintjét. Emellett a kockázati ráhagyás kiszámítása során figyelembe kell venni a kockázatok időfüggőségét, és – különösen a hosszú lejáratú kötelezettségek esetében – csökkenteni kell a kockázati

([9]) Az Európai Parlament és a Tanács 2013/34/EU irányelve (2013. június 26.) a meghatározott típusú vállalkozások éves pénzügyi kimutatásairól, összevont (konszolidált) éves pénzügyi kimutatásairól és a kapcsolódó beszámolókról, a 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 78/660/EGK és a 83/349/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 182., 2013.6.29., 19. o.).

ráhagyás összegét, hogy ezáltal csökkenjen a kockázati ráhagyás kamatlábváltozásokkal szembeni érzékenysége. Ezért be kell vezetni egy exponenciális és időfüggő elemet.

(42) A 2009/138/EK irányelv előírja, hogy a kockázati ráhagyás kiszámítása céljából meg kell határozni a biztosítási és viszontbiztosítási kötelezettségek fedezéséhez szükséges figyelembe vehető szavatolótőke összegét, és hogy a tőkeköltség-rátának meg kell egyeznie azzal a pótlólagos, a releváns kockázatmentes kamatláb feletti rátával, amelyet az említett összegű figyelembe vehető szavatoló tőkét fenntartó biztosító vagy viszontbiztosító viselne. A 2009/138/EK irányelv ezenkívül előírja, hogy a tőkeköltség-rátát rendszeres időközönként felül kell vizsgálni. E célból a felülvizsgálatoknak biztosítaniuk kell, hogy a tőkeköltség-ráta továbbra is kockázatalapú maradjon, és ne haladja meg az 5 %-t.

(43) A releváns kockázatmentes hozamgörbe meghatározása során egyensúlyt kell teremteni a releváns pénzügyi eszközökből származó információk felhasználása és a biztosítók és viszontbiztosítók azon képessége között, hogy fedezzék a pénzügyi eszközökből származó kamatlábkockázatot. Így különösen, előfordulhat, hogy a kisebb biztosítók és viszontbiztosítók nem rendelkeznek megfelelő kapacitással ahhoz, hogy a kamatlábkockázatot kötvényektől, kölcsönöktől vagy hasonló, fix pénzáramlású eszközöktől eltérő instrumentumokkal fedezzék. A releváns kockázatmentes hozamgörbét ezért extrapolálni kell az olyan futamidők esetében, ahol a kötvények piaca már nem mély, likvid és átlátható. Az extrapolációs módszer keretében azonban a kötvényektől eltérő releváns pénzügyi eszközökből származó információkat kell felhasználni, amennyiben ilyen információk rendelkezésre állnak mély, likvid és átlátható piacokon az olyan futamidőkre, ahol a kötvények piaca már nem mély, likvid és átlátható. A bizonyosság és a harmonizált alkalmazás biztosítása céljából, valamint egyúttal annak biztosítása érdekében, hogy időben lehessen reagálni a piaci viszonyok változásaira, a Bizottságnak felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat kell elfogadnia az új extrapolációs módszer alkalmazási módjának meghatározása céljából. A jelenlegi piaci feltételek fényében az euróra e módosító irányelv hatálybalépésének napján vonatkozó extrapoláció kezdőpontját a 2023. december 31-i szintjével azonos szinten kell tartani, nevezetesen 20 éves futamidő szintjén.

(44) A releváns kockázatmentes hozamgörbe meghatározása jelentős hatást gyakorol a szavatolótőke-megfelelési helyzetre, különösen a hosszú lejáratú kötelezettségekkel rendelkező életbiztosítók esetében. A meglévő biztosítási tevékenység zavarainak elkerülése, valamint az új extrapolációs módszerre való zökkenőmentes átállás lehetővé tétele érdekében fokozatos bevezetési mechanizmust kell előírni. Az ilyen fokozatos bevezetési mechanizmusnak a piaci zavar elkerülésére kell irányulnia, és a végleges extrapolációs módszerhez vezető, átlátható útvonalat kell kínálnia.

(45) A 2009/138/EK irányelv lehetőséget biztosít a volatilitási kiigazításra, amelynek célja a túlzott mértékű kötvényhozamfelárak hatásainak enyhítése, és amely a biztosítók és viszontbiztosítók releváns pénznemeire vonatkozó referenciaportfóliókon, az euro esetében pedig a nemzeti biztosítási piacok referenciaportfólióin alapul. Az egységes volatilitási kiigazítás teljes pénznemekre vagy országokra való alkalmazása a túlzott mértékű kötvényhozamfelárak hatásainak enyhítését meghaladó előnyökkel járhat, különösen akkor, ha e biztosítók és viszontbiztosítók releváns eszközeinek a hitelkockázati kamatkülönbözetek változásaira való érzékenysége alacsonyabb, mint a releváns legjobb becslés kamatlábváltozásokra való érzékenysége. A volatilitási kiigazításból származó ilyen túlzott előnyök elkerülése érdekében a volatilitási kiigazítást felügyeleti jóváhagyástól kell függővé tenni, és kiszámításakor figyelembe kell venni az eszközök hitelkockázati felárak változásaira való érzékenységéhez és a biztosítástechnikai tartalékok legjobb becslésének kamatláb-érzékenységéhez kapcsolódó vállalkozásspecifikus jellemzőket. Ezen túlmenően további biztosítékként be kell vezetni bizonyos minimumfeltételeket a volatilitási kiigazítás alkalmazására vonatkozóan. A tagállamok számára – amelyek közül néhányban már felügyeleti jóváhagyási eljárás hatálya alá tartozik a volatilitási kiigazítás alkalmazása – lehetőséget kell biztosítani arra, hogy a jóváhagyási feltételek közé felvegyék a volatilitási kiigazítás alapjául szolgáló feltevések értékelését is. A további biztosítékok fényében a biztosítók és viszontbiztosítók számára lehetővé kell tenni, hogy a reprezentatív portfóliókból származtatott, kockázathoz igazított különbözet megnövelt, 85 %-os részét adják hozzá az alapvető kockázatmentes hozamgörbéhez.

(46) Amennyiben egy biztosító vagy viszontbiztosító olyan hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokba fektet be, amelyek hitelminősége jobb, mint a volatilitási kiigazítás kiszámításához használt reprezentatív portfólióban található hitelviszonyt megtestesítő értékpapíroké, a volatilitási kiigazítás túlkompenzálhatja a kötvényhozamfelár növekedése által okozott szavatolótőke-veszteséget, és a szavatolótőke indokolatlan volatilitásához vezethet. Az ilyen túlkompenzáció okozta mesterséges volatilitás ellensúlyozása érdekében lehetővé kell tenni a biztosítók és viszontbiztosítók számára, hogy ilyen esetekben kérelmezzék a volatilitási kiigazítás olyan módon történő módosítását, amely figyelembe veszi a vállalkozás hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokban lévő konkrét befektetéseire vonatkozó információkat.

(47) A 2009/138/EK irányelv a volatilitási kiigazítás számításakor előírja egy országspecifikus elem alkalmazását az adott országban a kötvényekre vonatkozó túlzott mértékű hozamfelárak mérséklése érdekében. Az országspecifikus elem aktiválása azonban egy abszolút küszöbértéken és egy, az országra vonatkozó, kockázathoz igazított kamatkülönbözethez viszonyított relatív küszöbértéken alapul, ami hirtelen kilengésekhez vezethet, és ezáltal

növelheti a biztosítók és viszontbiztosítók szavatolótőkéjének volatilitását. Annak biztosítása érdekében, hogy egy adott tagállamban, amelynek pénzneme az euro, hatékonyan mérsékelni lehessen a túlzott mértékű kötvényhozamfelárak hatásait, az országspecifikus elemet egy olyan makroelemmel kell felváltani, amelyet az euróra vonatkozó kockázathoz igazított kamatkülönbözet és az országra vonatkozó, kockázathoz igazított kamatkülönbözet közötti különbségek alapján kell kiszámítani. A hirtelen kilengések elkerülése érdekében a számítás során kerülni kell a bemeneti paraméterek folytonosságának megszakadását.

(48) A biztosítók és viszontbiztosítók befektetési gyakorlatában bekövetkező változások figyelembevétele érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a kijelölt eszközportfólióba bevonandó eszközök alkalmassági kritériumainak meghatározása céljából, amennyiben az eszközök jellege eltérő gyakorlatokhoz vezethet az illeszkedési kiigazítás alkalmazására és kiszámítására vonatkozó kritériumok tekintetében.

(49) Annak biztosítása érdekében, hogy a volatilitási kiigazítást kiszámító valamennyi biztosító és viszontbiztosító azonos elbánásban részesüljön, vagy a piaci fejlemények figyelembevétele érdekében, a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a volatilitási kiigazítás vállalkozásspecifikus elemeinek kiszámítására vonatkozóan. Az eurótól eltérő pénznemek esetében a volatilitási kiigazítás pénznemspecifikus elemeinek kiszámítása során figyelembe kell venni a tagállamok rögzített valutáinak párjai közötti cash-flow-párosítás lehetőségét, azzal a feltétellel, hogy az következetesen csökkenti a devizakockázatot.

(50) A szavatolótőke 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ([10]) szerinti kiszámítása céljából a 2002/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([11]) hatálya alá tartozó pénzügyi konglomerátumokhoz tartozó intézmények számára engedélyezhető, hogy bizonyos kritériumok teljesülése esetén ne vonják le a biztosítókban vagy viszontbiztosítókban lévő jelentős befektetéseiket. Szükség van annak biztosítására, hogy a biztosítókra és viszontbiztosítókra, valamint a hitelintézetekre vonatkozó prudenciális szabályok lehetővé tegyék a megfelelő egyenlő versenyfeltételeket a bank által irányított és a biztosító által irányított pénzügyi csoportok között. Ezért a biztosítók és viszontbiztosítók számára szintén lehetővé kell tenni, hogy hasonló feltételek mellett ne kelljen levonniuk a hitelintézetekben és pénzügyi intézményekben fennálló részesedéseiket a figyelembe vehető szavatolótőkéjükből. Így különösen, vagy a 2009/138/EK irányelv szerinti csoportfelügyeletet, vagy a 2002/87/EK irányelv szerinti kiegészítő felügyeletet kell alkalmazni az olyan csoportokra, amelyek a biztosítót vagy viszontbiztosítót és a kapcsolódó intézményt egyaránt magában foglalják. Ezen túlmenően az intézményben lévő részesedésnek stratégiai jellegű, tulajdonviszonyt megtestesítő befektetésnek kell lennie a biztosító vagy viszontbiztosító számára, és a felügyeleti hatóságoknak meg kell győződniük a csoportfelügyelet vagy kiegészítő felügyelet körébe tartozó vállalkozások integrált irányításának, kockázatkezelésének és belső ellenőrzéseinek kielégítő szintjéről.

(51) A szimmetrikus kiigazítás szintjére vonatkozó meglévő korlátok korlátozzák az említett kiigazítás azon képességét, hogy enyhítse a pénzügyi rendszer potenciális prociklikus hatásait, és megakadályozza olyan helyzet kialakulását, amelyben a biztosítók és viszontbiztosítók a pénzügyi piacok nem állandó jellegű – például a Covid19-világjárvány által kiváltott – kedvezőtlen mozgásai miatt indokolatlanul további tőke bevonására vagy befektetéseik értékesítésére kényszerülnek. Ezért a szimmetrikus kiigazítást módosítani kell annak érdekében, hogy lehetővé tegye a standard tőkekövetelmény nagyobb mértékű módosításait, és fokozottabban enyhítse a részvénypiacokon bekövetkező meredek emelkedések vagy esések hatását.

(52) A mennyiségi követelményeken belüli arányosság fokozása érdekében lehetővé kell tenni a biztosítók és viszontbiztosítók számára, hogy a nem jelentős kockázatok standard formula szerinti tőkekövetelményét legfeljebb hároméves időtartamra egyszerűsített megközelítéssel számítsák ki. Az ilyen egyszerűsített megközelítésnek lehetővé kell tennie a vállalkozások számára, hogy egy időben változó, megfelelő mennyiségi mérőszám alapján becsüljék meg a nem jelentős kockázat tőkekövetelményét. Az említett megközelítésnek közös szabályokon kell alapulnia, és közös kritériumok alapján kell meghatároznia a nem jelentős kockázatokat.

(53) Az illeszkedési kiigazítást alkalmazó biztosítóknak és viszontbiztosítóknak az ahhoz alapul szolgáló eszköz- és kötelezettségportfóliójukat az üzleti tevékenység más részeitől elkülönítve kell kijelölniük, szervezniük és kezelniük, és ezért nem engedhető meg, hogy az erre kijelölt eszközportfólió felhasználásával az üzleti tevékenység során máshol felmerülő kockázatokat fedezzenek. A portfólió elkülönült kezelése azonban nem eredményezi az e portfólión belüli kockázatok és a vállalkozás egyéb részein belüli kockázatok közötti korreláció növekedését. Ezért

([10]) Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

([11]) Az Európai Parlament és a Tanács 2002/87/EK irányelve (2002. december 16.) a pénzügyi konglomerátumhoz tartozó hitelintézetek, biztosítóintézetek és befektetési vállalkozások kiegészítő felügyeletéről, valamint a 73/239/EGK, a 79/267/EGK, a 92/49/EGK, a 92/96/EGK, a 93/6/EGK és a 93/22/EGK tanácsi irányelvek, illetve a 98/78/EK és 2000/12/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvek módosításáról (HL L 35., 2003.2.11., 1. o.).

az illeszkedési kiigazítást alkalmazó biztosítók és viszontbiztosítók számára lehetővé kell tenni, hogy szavatolótőke-szükségletüket a portfólió eszközei és forrásai, valamint a vállalkozás többi része közötti teljes diverzifikáció feltételezése alapján számítsák ki, kivéve, ha a biztosítási vagy viszontbiztosítási kötelezettségek kapcsolódó legjobb becslését fedező eszközportfóliók elkülönített alapot alkotnak.

(54) Az elmúlt években tapasztalt piaci fejlemények miatt merült fel, hogy a biztosítási felügyelet keretében megfelelően figyelembe kell venni a rendkívül alacsony és negatív kamatokat. Ezt a kamatlábkockázati részmodul újrakalibrálásával kell elérni, hogy az tükrözze a negatív hozamkörnyezetet. Ugyanakkor az alkalmazandó módszertan nem eredményezheti a kamatgörbe likvid részének irreálisan nagy csökkenését, és ez elkerülhető egy olyan kifejezett alsó korlát előírásával, amely a negatív kamatok alsó határát képviseli. A kamatok dinamikájával összhangban a Bizottságnak egy olyan alsó korlát bevezetésére kellene törekednie, amely nem lapos, hanem a futamidő függvénye, olyan mértékig, amennyire a rendelkezésre álló piaci adatok lehetővé teszik az ilyen futamidő-függőség robusztus kockázatalapú kalibrálását.

(55) A Bizottság az (EU) 2015/35 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletben ([12]) egyesítette a 2009/138/EK irányelvben előírt valamennyi felhatalmazást. Az említett megközelítés jól működött az említett irányelv végrehajtása szempontjából, és megkönnyítette az említett felhatalmazáson alapuló rendeletnek való megfelelés biztosítását. Ezért az (EU) 2015/35 felhatalmazáson alapuló rendeletnek hatályban kell maradnia, és a meglévő felhatalmazások szerinti valamennyi szükséges módosítást, valamint az ezen irányelv szerinti új felhatalmazások végrehajtását kizárólag az (EU) 2015/35 felhatalmazáson alapuló rendelet módosító jogi aktusaiként kell végrehajtani. Amennyiben az ilyen módosításokat a jövőben egy vagy több felhatalmazáson alapuló módosító jogi aktusban kell egyesíteni, a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodás ([13]) 31. pontjával összhangban az ilyen felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat előkészítő konzultációk során azt is jelzi, hogy mely felhatalmazások tekintendők érdemben összetartozónak, amelyek esetében a Bizottságnak objektív indokolással kell szolgálnia a két vagy több felhatalmazás közötti érdemi kapcsolat alapján.

(56) A felügyeleti felülvizsgálati folyamat részeként fontos, hogy a felügyeleti hatóságok össze tudják hasonlítani egymással az általuk felügyelt biztosítókra és viszontbiztosítókra vonatkozó információkat. A részleges és teljes belső modellekkel jobban azonosíthatók egy-egy vállalkozás egyedi kockázatai, és a 2009/138/EK irányelv lehetővé teszi a biztosítók és viszontbiztosítók számára azok alkalmazását a tőkekövetelmények meghatározására, a standard formulából eredő korlátozások nélkül. A felügyeleti hatóságok számára a vállalkozások közötti összehasonlítások, és az egyes vállalkozásokra vonatkozó időbeli összehasonlítások céljából előnyös volna, ha hozzáférnének a szavatolótőke-szükségletnek a standard formulával összhangban meghatározott becsléseihez is. Valamennyi, teljes vagy részleges belső modellt alkalmazó biztosítónak és viszontbiztosítónak ezért rendszeresen be kell jelentenie felügyeleti hatósága számára a szavatolótőke-szükségletnek a standard formulának megfelelően megállapított becslését. Az ilyen becslésnek megfelelően tükröznie kell a standard formula módszereit és az alapjául szolgáló feltevéseket, megkönnyítve a megfelelő felügyeleti értékelést. Annak elkerülése érdekében, hogy a vállalkozások számára a becslés megállapítása túlzott terhet jelentsen, meg kell engedni számukra, hogy igénybe vegyék a standard formulának a 2009/138/EK irányelvben és az említett irányelv alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott releváns egyszerűsítéseiből nyert információkat. Amennyiben a szavatolótőke-szükséglet becslésének megállapításához ilyen egyszerűsített megközelítést alkalmaznak, az alapul szolgáló feltevésekről egyértelmű magyarázattal kell szolgálni a felügyeleti hatóságok számára.

(57) A 2009/138/EK irányelv lehetőséget ad a biztosítók és viszontbiztosítók számára, hogy szavatolótőke-szükségletüket felügyeleti jóváhagyáshoz kötött belső modell alapján számítsák ki. Belső modell alkalmazása esetén az említett irányelv nem akadályozza meg a biztosítót vagy viszontbiztosítót abban, hogy belső modelljében figyelembe vegye a hitelkockázati kamatkülönbözet változásainak a volatilitási kiigazításra gyakorolt hatását. Ahogy a volatilitási kiigazítás alkalmazása a túlzott mértékű kötvényhozamfelárak hatásainak enyhítését meghaladó előnyökkel járhat a legjobb becslés kiszámítása során, úgy az ilyen túlzott előnyök torzíthatják a szavatolótőke-szükséglet kiszámítását is, amennyiben a belső modell figyelembe veszi a hitelkockázati kamatkülönbözet változásainak a volatilitási kiigazításra gyakorolt hatását. Az ilyen torzulások elkerülése érdekében a szavatolótőke-szükségletre vonatkozóan meg kell határozni azt az alsó korlátot – amennyiben a felügyeleti hatóságok lehetővé teszik a biztosítók és viszontbiztosítók számára, hogy belső modelljeikben figyelembe vegyék a hitelkockázati kamatkülönbözet változásainak a volatilitási kiigazításra gyakorolt hatását –, amely alatt már várhatóan a túlzott mértékű kötvényhozamfelárak hatásainak enyhítését meghaladó előnyök jelentkeznek a szavatolótőke-szükséglet mértékében.

([12]) A Bizottság (EU) 2015/35 felhatalmazáson alapuló rendelete (2014. október 10.) a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról szóló 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (Szolvencia II) kiegészítéséről (HL L 12., 2015.1.17., 1. o.).

([13]) HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

(58) A biztosítókat és viszontbiztosítókat ösztönözni kell a válsághelyzetekkel szembeni reziliencia kiépítésére. Amennyiben a biztosítók és viszontbiztosítók belső modelljeikben figyelembe veszik a hitelkockázati kamatkülönbözet változásainak a volatilitási kiigazításra gyakorolt hatását, miközben figyelembe veszik a hitelkockázati kamatkülönbözet változásainak a makroszintű volatilitási kiigazításra gyakorolt hatását is, ez súlyosan alááshatja a válsághelyzetekkel szembeni reziliencia kiépítésére irányuló ösztönzőket. Ezért meg kell akadályozni, hogy a biztosítók és viszontbiztosítók belső modelljeikben makroszintű volatilitási kiigazítást vegyenek figyelembe.

(59) Figyelembe véve a kockázatok jellegét, nagyságrendjét és összetettségét, a felügyeleti hatóságoknak képesnek kell lenniük a biztosítók és viszontbiztosítók befektetési stratégiájára vonatkozó releváns makroprudenciális információk összegyűjtésére, azok más piaci forrásokból esetlegesen rendelkezésre álló releváns információkkal közös elemzésére, és a makroprudenciális perspektívának a biztosítók és viszontbiztosítók felügyeletébe való beépítésére. Ez magában foglalhatja a konkrét hitelciklusokhoz, gazdasági visszaesésekhez és a befektetésekkel kapcsolatos kollektív vagy csordaszellemű magatartáshoz kapcsolódó kockázatok felügyeletét.

(60) Hatékonyan kell kezelni a biztosítók és viszontbiztosítók pénzügyi helyzetének romlását vagy a szabályozási követelmények e vállalkozások általi megszegését, és meg kell előzni a problémák súlyosbodását. A felügyeleti hatóságoknak ezért hatáskörrel kell rendelkezniük arra, hogy megelőző intézkedéseket írjanak elő. E megelőzési hatásköröknek azonban összhangban kell lenniük a 2009/138/EK irányelvben hasonló körülmények esetére már előírt beavatkozási szintekkel és felügyeleti hatáskörökkel, ideértve az említett irányelv 36. cikkében meghatározott felügyeleti felülvizsgálati folyamatban előírt felügyeleti hatásköröket is. A megelőzési hatáskörök nem eredményezhetnek az említett irányelv I. címe VI. fejezetének 4. szakaszában meghatározott szavatolótőke-szükségletet megelőző új, előre meghatározott beavatkozási küszöböt. A felügyeleti hatóságoknak minden egyes helyzetet egyedileg kell értékelniük, és a körülmények, a vállalkozás helyzete és felügyeleti mérlegelésük alapján kell dönteniük a megelőző intézkedések szükségességéről.

(61) A 2009/138/EK irányelv rendelkezik a biztosítók reorganizációjára és felszámolására vonatkozó határozatok valamennyi tagállamban történő kölcsönös elismeréséről és végrehajtásáról. Az említett irányelv biztosítja, hogy a vállalkozás minden eszközét és kötelezettségét a székhely szerinti tagállamban indított egyetlen folyamatban kezeljék, függetlenül attól, hogy melyik tagállamban találhatók, továbbá, hogy a fogadó tagállamokban lévő hitelezők egyenlő elbánásban részesüljenek a székhely szerinti tagállamban lévő hitelezőkkel. Az eredményes szanálás érdekében a szanálási eszközök alkalmazása esetén a 2009/138/EK irányelvben meghatározott, a reorganizációra és a felszámolásra vonatkozó rendelkezések alkalmazandók, mind amikor az említett eszközöket biztosítókra és viszontbiztosítókra alkalmazzák, mind amikor a szanálási keretrendszer hatálya alá tartozó más szervezetekre alkalmazzák azokat. Az említett rendelkezéseket ezért ennek megfelelően módosítani kell.

(62) A 2009/138/EK irányelv előírja a helyreállítási időszak meghosszabbítását a szavatolótőke-szükséglet megsértése esetén, amennyiben az EIOPA megállapította kivételesen kedvezőtlen helyzetek fennállását. A megállapításra sor kerülhet a nemzeti felügyeleti hatóságok kérése nyomán, amelyeknek – adott esetben a kérelmet megelőzően – konzultációt kell folytatniuk az 1092/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel ([14]) létrehozott Európai Rendszerkockázati Testülettel (ERKT). A nemzeti felügyeleti hatóságok ERKT-vel való decentralizált konzultációja kevésbé hatékony, mint ha az EIOPA központosított módon konzultál az ERKT-vel. A hatékony eljárás biztosítása érdekében a kivételesen kedvezőtlen helyzetek fennállásának megállapítása előtt az EIOPA-nak – és nem a nemzeti felügyeleti hatóságoknak – kell konzultációt folytatnia az ERKT-vel, amennyiben a helyzet jellege lehetővé tesz ilyen előzetes konzultációt.

(63) A 2009/138/EK irányelv előírja a biztosítók és viszontbiztosítók számára, hogy haladéktalanul tájékoztassák az érintett felügyeleti hatóságot, ha azt észlelik, hogy nem felelnek meg a minimális tőkeszükségletnek, vagy hogy ennek kockázata a következő három hónapban fennáll. Az említett irányelv azonban nem határozza meg, hogy mikor észlelhető a minimális tőkeszükségletnek való meg nem felelés vagy a következő három hónapban történő meg nem felelés kockázata, és előfordulhat, hogy a vállalkozások csak a releváns negyedév végén tájékoztatják a felügyeleti hatóságokat, amikor a felügyeleti hatóságnak hivatalosan jelentendő minimális tőkeszükséglet kiszámítására sor kerül. Annak biztosítása érdekében, hogy a felügyeleti hatóságok időben tájékoztatást kapjanak és megtehessék a szükséges intézkedéseket, a biztosítók és viszontbiztosítók számára elő kell írni, hogy haladéktalanul tájékoztassák a felügyeleti hatóságokat a minimális tőkeszükségletnek való meg nem felelésről vagy a meg nem felelés kockázatáról abban az esetben is, ha ezt a minimális tőkeszükséglet hivatalos kiszámításának két időpontja közötti becslések vagy számítások alapján észlelik a releváns negyedévben.

([14]) Az Európai Parlament és a Tanács 1092/2010/EU rendelete (2010. november 24.) a pénzügyi rendszer európai uniós makroprudenciális felügyeletéről és az Európai Rendszerkockázati Testület létrehozásáról (HL L 331., 2010.12.15., 1. o.).

(64) A biztosított személyek érdekeinek védelme a prudenciális keretrendszer általános célkitűzése, amelyet a felügyeleti hatóságoknak a felügyeleti felülvizsgálati folyamat minden szakaszában követniük kell, így a követelmények biztosítók vagy viszontbiztosítók általi olyan megsértése vagy valószínű megsértése esetén is, amely az engedély visszavonásához vezethet. Az említett célkitűzés megvalósítására az engedély visszavonása előtt és után is törekedni kell, továbbá figyelembe kell venni a visszavonásnak a biztosított személyekre gyakorolt esetleges jogi következményeit is.

(65) A felügyeleti hatóságokat el kell látni azon eszközökkel, amelyekkel megelőzhető a biztosítási piacok pénzügyi stabilitását veszélyeztető kockázatok materializálódása, korlátozható a biztosítók és viszontbiztosítók prociklikus magatartása, valamint mérsékelhetők a pénzügyi rendszeren belüli és a reálgazdaságra átterjedő negatív tovagyűrűző hatások.

(66) A közelmúltbeli gazdasági és pénzügyi válságok – különösen a Covid19-világjárvány okozta válság – bebizonyították, hogy a biztosítók és viszontbiztosítók hatékony és eredményes likviditáskezelése megelőzheti a pénzügyi rendszer stabilitását veszélyeztető kockázatokat. Emiatt elő kell írni a biztosítók és viszontbiztosítók számára a likviditáskezelés és -tervezés megerősítését, különösen a biztosítási és viszontbiztosítási piac nagy részét vagy egészét érintő kedvezőtlen helyzetekben.

(67) Amennyiben a különösen sérülékeny profillal rendelkező biztosítók és viszontbiztosítók, így például a likvid kötelezettségekkel rendelkezők, az illikvid eszközökkel rendelkezők, vagy az olyan likviditási sebezhetőségekkel rendelkezők, amelyek befolyásolhatják az általános pénzügyi stabilitást, nem orvosolják megfelelően a helyzetet, a nemzeti felügyeleti hatóságoknak képesnek kell lenniük arra, hogy beavatkozzanak az említett vállalkozások likviditási pozíciójának megerősítése érdekében.

(68) A felügyeleti hatóságoknak rendelkezniük kell az ahhoz szükséges hatáskörökkel, hogy kivételes helyzetekben, így például a biztosítási és viszontbiztosítási piac nagy részét vagy egészét érintő kedvezőtlen gazdasági vagy piaci események esetén a szerződők védelme és a pénzügyi stabilitás megőrzése érdekében megóvják egyes biztosítók vagy viszontbiztosítók szavatolótőke-megfelelési helyzetét. Az említett hatásköröknek magukban kell foglalniuk az adott biztosító vagy viszontbiztosító részvényesei és más alárendelt hitelezői részére történő kifizetések korlátozásának vagy felfüggesztésének lehetőségét, még mielőtt sor kerülne a szavatolótőke-szükséglet tényleges megsértésére. Az említett hatásköröket eseti alapon, bizonyos közös kockázatalapú kritériumok tiszteletben tartásával, és a belső piac működésének veszélyeztetése nélkül kell alkalmazni.

(69) Mivel az osztalékok és egyéb bónuszok kifizetésének korlátozása vagy felfüggesztése – még ha csak ideiglenesen is – hátrányosan érintené a részvényesek és más alárendelt hitelezők jogait, a felügyeleti hatóságoknak az ilyen intézkedések meghozatalakor megfelelően figyelembe kell venniük az arányosság és a szükségesség elvét. A felügyeleti hatóságoknak azt is biztosítaniuk kell, hogy az elfogadott intézkedések egyike se járjon aránytalan hátrányos hatásokkal más tagállamokban vagy az egész Unióban a pénzügyi rendszer egészére vagy egyes részeire nézve. Így különösen, a felügyeleti hatóságoknak csak rendkívüli körülmények között, és a biztosítási és viszontbiztosítási piac, valamint a pénzügyi rendszer egésze stabilitásának megőrzéséhez szükséges, kellően indokolt esetben szabad korlátozniuk a biztosítói és viszontbiztosítói csoporton belüli tőkekifizetéseket.

(70) Rendkívüli körülmények között a biztosítók jelentős likviditási kockázatokkal szembesülhetnek. Ezért a felügyeleti hatóságoknak hatáskörrel kell rendelkezniük arra, hogy rövid időre és kizárólag végső eszközként ideiglenesen felfüggesszék a jelentős likviditási kockázatok által érintett ilyen vállalkozások életbiztosítási kötvényeihez kapcsolódó visszaváltási jogokat. Az ilyen rendkívüli intézkedéseket a szerződők kollektív védelmének a fenntartása céljából szabad alkalmazni, amely védelem valamennyi szerződőre, így az ilyen kockázatok által csak közvetve érintett szerződőkre is kiterjed.

(71) A határokon átnyúló tevékenységet folytató biztosítók és viszontbiztosítók közelmúltbeli csődjei rávilágítottak annak szükségességére, hogy a felügyeleti hatóságok több információval rendelkezzenek az említett vállalkozások által folytatott tevékenységekről. Ezért a biztosítók és viszontbiztosítók számára elő kell írni, hogy értesítsék a székhely szerinti tagállamuk felügyeleti hatóságát a kockázati profiljukat érintő, a folyamatban lévő határokon átnyúló biztosítási tevékenységeikkel kapcsolatos lényeges változásokról, és az említett információkat meg kell osztani az érintett fogadó tagállamok felügyeleti hatóságaival.

(72) A 2009/138/EK irányelv értelmében az EIOPA hatáskörrel rendelkezik arra, hogy együttműködési fórumokat hozzon létre és koordináljon a releváns felügyeleti hatóságok közötti együttműködés fokozása érdekében, amennyiben egy biztosító vagy viszontbiztosító a szolgáltatásnyújtás szabadságán vagy a letelepedéshez való jogon alapuló tevékenységeket folytat vagy szándékozik folytatni. Tekintettel azonban az említett fórumokon belül megoldandó felügyeleti problémák összetettségére, a felügyeleti hatóságok számos esetben nem tudnak közös álláspontot kialakítani arra vonatkozóan, hogy miként kell kezelni a határokon átnyúlóan működő biztosítókkal vagy viszontbiztosítókkal kapcsolatos kérdéseket. Amennyiben az együttműködési fórumokban részt vevő felügyeleti hatóságok nem tudnak megállapodásra jutni a valamely, határokon átnyúlóan működő biztosítóval

vagy viszontbiztosítóval kapcsolatos kérdésekben, az EIOPA-nak hatáskörrel kell rendelkeznie arra, hogy a nézeteltéréseket az 1094/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban rendezze.

(73) A fogyasztói jogokokat érintő esetleges problémák jobb megelőzése és a szerződők védelmének Unió-szerte való fokozása érdekében meg kell erősíteni az együttműködést és információmegosztást a biztosító vagy viszontbiztosító számára engedélyt kiadó, székhely szerinti tagállam felügyeleti hatósága és azon tagállamok felügyeleti hatóságai között, amelyekben a vállalkozás fióktelepek létrehozásával vagy szolgáltatások nyújtásával tevékenységet folytat. Az említett megerősített együttműködés különösen fontos, amennyiben jelentős mértékűek a határon átnyúló tevékenységek, továbbá növelnie kell az átláthatóságot és a rendszeres információcserét az érintett felügyeleti hatóságok között. Az ilyen információcserének kellően informatívnak kell lennie, és ki kell terjednie a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatóságától származó valamennyi releváns információra, különös tekintettel a határokon átnyúló tevékenységhez kapcsolódó felügyeleti felülvizsgálati folyamat eredményére és a vállalkozás pénzügyi helyzetére. A rendelkezésre álló felügyeleti adatokhoz, a felügyeleti felülvizsgálati folyamatról szóló jelentésekhez, valamint az egyéb, a jelentős határokon átnyúló tevékenységet folytató vállalkozásokkal kapcsolatos egyéb releváns információhoz való zökkenőmentes hozzáférésnek és azok hatékony cseréjének a biztosítása érdekében, továbbá az adminisztratív terhek korlátozásának szükségességét is figyelembe véve, az információk megosztása céljára digitális eszközöket kell használni. Ezért az ilyen információkat az EIOPA által bevezetett, meglévő digitális együttműködési eszközökön keresztül lehet továbbítani.

(74) Ha egy fogadó tagállam felügyeleti hatóságának komoly aggályai vannak valamely, a területén jelentős határokon átnyúló tevékenységet folytató biztosító vagy viszontbiztosító szavatolótőke-megfelelési helyzetével kapcsolatban, hatáskörrel kell rendelkeznie arra, hogy a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatóságával közös helyszíni ellenőrzést kérjen, amennyiben a szavatolótőke-szükségletet vagy a minimális tőkeszükségletet illetően meg nem felelés áll fenn. A közös helyszíni ellenőrzést a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatóságának kell koordinálnia, és meg kell hívnia valamennyi releváns nemzeti felügyeleti hatóságot, valamint az EIOPA-t. Valamennyi részt vevő felügyeleti hatóságnak a helyszíni ellenőrzés elvégzése előtt meg kell állapodnia annak céljairól. Az ellenőrzés végére közös álláspontot is ki kell alakítaniuk a meghozandó szükséges felügyeleti intézkedésekről. A székhely szerinti tagállam felügyeleti hatóságának a helyszíni ellenőrzést követő lépésekről valamennyi érintett felügyeleti hatóságot tájékoztatnia kell. Amennyiben a felügyeleti hatóságok nem értenek egyet abban, hogy szükséges-e közös helyszíni ellenőrzést végezni, az EIOPA-nak hatáskörrel kell rendelkeznie arra, hogy a nézeteltérést az 1094/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban rendezze.

(75) A 2009/138/EK irányelv értelmében a biztosítók és viszontbiztosítók nem kötelesek kellő időben tájékoztatást nyújtani a fogadó tagállamok felügyeleti hatóságainak üzleti tevékenységük folytatásáról. Ilyen információ csak a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatóságához intézett kérés útján szerezhető be. Egy ilyen megközelítés azonban nem biztosít az információkhoz való észszerű időn belüli hozzáférést. Ezért a fogadó tagállamok felügyeleti hatóságainak hatáskörrel kell rendelkezniük a biztosítóktól vagy viszontbiztosítóktól való közvetlen információkérésre, amennyiben a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatósága nem adja meg észszerű időn belül a kért tájékoztatást. Az említett hatáskör nem akadályozhatja meg az információk biztosítóktól és viszontbiztosítóktól történő önkéntes továbbítását a fogadó tagállamok felügyeleti hatóságai számára.

(76) Ahhoz, hogy egy anyavállalatot biztosítói holdingtársaságnak lehessen tekinteni, fő üzleti tevékenységének konkrétan abban kell állnia, hogy olyan leányvállalatokban szerez részesedést vagy rendelkezik részesedéssel, amelyek kizárólag vagy elsősorban biztosítók vagy viszontbiztosítók, vagy harmadik országbeli biztosítók vagy viszontbiztosítók. A felügyeleti hatóságok jelenleg eltérően értelmezik a „kizárólag vagy elsősorban” kifejezés jelentését ebben az összefüggésben. Ezért a biztosítói holdingtársaság fogalommeghatározását módosítani és pontosítani kell, figyelemmel az 575/2013/EU rendeletben említett pénzügyi holdingtársaság fogalommeghatározásának a bankszektort érintő hasonló módosításaira. Így különösen, ahhoz, hogy egy vállalkozás biztosítói holdingtársaságnak minősüljön, fő üzleti tevékenységének biztosítók vagy viszontbiztosítók felvásárlásához és tulajdonlásához, kapcsolt biztosítók vagy viszontbiztosítók számára kiegészítő szolgáltatások nyújtásához vagy egyéb szabályozatlan pénzügyi tevékenységek végzéséhez kell kapcsolódnia. A felügyeleti hatóságoknak hatáskörrel kell rendelkezniük annak megállapítására, hogy az ilyen feltétel – a vállalkozás kinyilvánított szervezeti céljától vagy küldetésétől függetlenül – teljesül-e.

(77) Egyes esetekben a 2009/138/EK irányelv 213. cikke (2) bekezdésének a), b) vagy c) pontja szerint csoportfelügyelet hatálya alá tartozó csoporton belül a harmadik országban található leányvállalat biztosítókban és viszontbiztosítókban meglévő részesedéseket egy közbenső szabályozatlan holdingtársaságon keresztül tartják. Még ha ennek a szabályozatlan közbenső holdingtársaságnak nincs is az Unióban központi irodával rendelkező leányvállalat biztosítója vagy viszontbiztosítója, fontos, hogy azt a biztosítói holdingtársasághoz vagy a vegyes pénzügyi holdingtársasághoz hasonlóan lehet kezelni, és be lehet vonni a csoportszintű szavatolótőke-megfelelési számításokba. Ezért be kell vezetni a harmadik országbeli biztosítói és viszontbiztosítói holdingtársaságok

fogalommeghatározását annak érdekében, hogy a csoportok számára lehetővé váljon a harmadik országbeli kapcsolt vállalkozások figyelembevétele a csoportszintű szavatolótőke-szükséglet kiszámításakor.

(78) Egyes esetekben több biztosító vagy viszontbiztosító de facto csoportot alkot és akként viselkedik, bár nem felel meg a csoport 2009/138/EK irányelv 212. cikkében meghatározott fogalmának. Ezért az említett irányelv III. címe nem alkalmazandó az ilyen biztosítókra és viszontbiztosítókra. Ilyen esetekben – különösen a különböző vállalkozások közötti tőkekapcsolatokkal nem rendelkező horizontális csoportok esetében – a csoportfelügyeleti hatóságoknak hatáskörrel kell rendelkezniük a csoport létezésének azonosítására. Ezen azonosítás céljára továbbá objektív kritériumokat kell biztosítani. Ha nincs változás a csoportok sajátosságaiban, akkor a már csoportfelügyelet hatálya alá tartozó csoportok várhatóan továbbra is ilyen felügyelet hatálya alá fognak tartozni.

(79) A biztosítói és viszontbiztosítói csoportok szabadon, belátásuk szerint dönthetnek a csoporton belüli konkrét belső szabályokról, feladatmegosztásról és szervezeti felépítésről a 2009/138/EK irányelvnek való megfelelés biztosítása érdekében. Néhány esetben azonban az ilyen szabályok és szervezeti struktúrák veszélyeztethetik a hatékony csoportfelügyeletet. Ezért a csoportfelügyeleti hatóságoknak hatáskörrel kell rendelkezniük arra, hogy – rendkívüli körülmények között, az EIOPA-val és a többi érintett felügyeleti hatósággal folytatott konzultációt követően – megköveteljék az említett szabályok vagy szervezeti struktúrák módosítását. A csoportfelügyeleti hatóságoknak megfelelően indokolniuk kell döntésüket, és magyarázatot kell adniuk arra, hogy a meglévő szabályok vagy struktúrák miért akadályozzák és veszélyeztetik a hatékony csoportfelügyeletet.

(80) A csoportfelügyeleti hatóságok dönthetnek úgy, hogy egy vállalkozást kizárnak a csoportfelügyeletből, különösen akkor, ha az ilyen vállalkozás a csoportfelügyelet célkitűzései szempontjából elhanyagolható jelentőségűnek tekinthető. Az EIOPA az elhanyagolható jelentőség kritériumával kapcsolatban eltérő értelmezéseket figyelt meg, és megállapította, hogy egyes esetekben az ilyen kizárások a csoportfelügyelet alóli teljes mentességet vagy egy köztes anyavállalat szintjén történő felügyeletet eredményeznek. Ezért egyértelművé kell tenni, hogy olyan, kizárásra vonatkozó döntéseket, amelyek a csoportfelügyelet alóli teljes mentességet vagy egy köztes anyavállalat szintjén történő felügyeletet eredményeznének, csak nagyon rendkívüli körülmények között lehet hozni, és hogy a csoportfelügyeleti hatóságoknak az ilyen döntések meghozatala előtt konzultálniuk kell az EIOPA-val. Olyan kritériumokat is be kell vezetni, amelyek egyértelműbbé teszik, hogy mi tekinthető elhanyagolható jelentőségűnek a csoportfelügyelet célkitűzései szempontjából.

(81) Az olyan döntések, hogy egy vállalkozást nem vonnak csoportfelügyelet hatálya alá, a 2009/138/EK irányelvben meghatározott több különböző rendelkezésen is alapulhatnak. Az említett irányelv 214. cikke (2) bekezdésének az „elhanyagolható jelentőség” fogalmának pontosítására irányuló módosításai ezért nem érinthetik a csoportfelügyelet alóli kizárásról való döntéshozatal meglévő, az említett bekezdés c) pontja szerinti lehetséges alapját, amennyiben a tagállam az említett irányelv 214. cikkét oly módon ültette át, hogy az lehetővé teszi a legfelső szintű anyavállalat kizárását, amennyiben az utóbbi rendelkezik a következő sajátosságok mindegyikével: az említett tagállam joga alapján továbbra is a felügyeleti hatóság általi felügyelet hatálya alá tartozik, nem rendelkezik a biztosítási vagy viszontbiztosítási tevékenység folytatásához szükséges engedéllyel, nem nyújt kiegészítő szolgáltatásokat a csoport leányvállalat biztosító vagy viszontbiztosító tagjai számára, a tagállamnak a vállalkozás tevékenységi körét szigorúan korlátozó jogával összhangban olyan alapszabályzattal rendelkezik, amely kifejezetten kizárja azt, hogy a vállalkozás központi koordinációt gyakoroljon biztosító vagy viszontbiztosító leányvállalatai felett, továbbá létezik egy olyan, valamely tagállam területén székhellyel rendelkező köztes szervezet, amely aktív irányítást gyakorol a csoportba tartozó leányvállalat biztosítók vagy viszontbiztosítók felett.

(82) Nem egyértelmű, hogy a csoportszintű szavatolótőke-megfelelés kiszámításakor mely vállalkozástípusok esetében alkalmazható a 2. módszer, nevezetesen a 2009/138/EK irányelvben meghatározott levonási és aggregálási módszer, ami hátrányos az egyenlő versenyfeltételek biztosítása szempontjából. Ezért egyértelműen meg kell határozni, hogy mely vállalkozások vonhatók be a csoportszintű szavatolótőke-megfelelésnek a 2. módszer szerinti kiszámításába. A 2. módszert csak azon biztosítókra és viszontbiztosítókra, harmadik országbeli biztosítókra és viszontbiztosítókra, más pénzügyi ágazatokhoz tartozó vállalkozásokra, vegyes pénzügyi holdingtársaságokra, biztosítói holdingtársaságokra és más anyavállalatokra kell alkalmazni, amelyek fő üzleti tevékenysége abban áll, hogy olyan leányvállalatokban szereznek részesedést vagy rendelkeznek részesedéssel, amelyek kizárólag vagy elsősorban biztosítók vagy viszontbiztosítók, vagy harmadik országbeli biztosítók vagy viszontbiztosítók.

(83) Egyes biztosítói vagy viszontbiztosítói csoportokban valamely köztes anyavállalat, amely nem biztosító vagy viszontbiztosító, vagy harmadik országbeli biztosító vagy viszontbiztosító, akkor szerez és tart részesedéseket leányvállalatokban, amikor az említett leányvállalatok kizárólag vagy elsősorban harmadik országbeli biztosítók vagy viszontbiztosítók. A jelenlegi szabályok értelmében, ha az említett köztes anyavállalatok nem rendelkeznek részesedéssel legalább egy olyan biztosítóban vagy viszontbiztosítóban, amelynek központi irodája az Unióban van,

akkor a csoportszintű szavatolótőke-megfelelés kiszámítása céljából nem kezelendők biztosítói holdingtársaságként, noha kockázataik jellege nagyon hasonló. Ezért a szabályokat úgy kell módosítani, hogy a csoportszintű szavatolótőke-megfelelés kiszámítása céljából a harmadik országbeli biztosítók és viszontbiztosítók ilyen holdingtársaságait ugyanúgy kelljen kezelni, mint a biztosítói holdingtársaságokat.

(84) A 2009/138/EK irányelv és az (EU) 2015/35 felhatalmazáson alapuló rendelet négy módszert ír elő a más pénzügyi ágazatokba tartozó vállalkozások csoportszintű szavatolótőke-megfelelési számításba történő bevonására, többek között a 2002/87/EK irányelv I. mellékletében meghatározott 1. és 2. módszert. Ez következetlen felügyeleti megközelítésekhez és egyenlőtlen versenyfeltételekhez vezet, és indokolatlan összetettséget eredményez. Ezért egyszerűsíteni kell a szabályokat annak érdekében, hogy a más pénzügyi ágazatokba tartozó vállalkozások a szavatolótőke- és tőkekövetelmények kiszámítására vonatkozó, releváns ágazati szabályok alkalmazása révén mindig hozzájáruljanak a csoportszintű szavatolótőke-megfeleléshez. Az említett szavatolótőke- és tőkekövetelményeket egyszerűen össze kell vonni a csoport biztosítói és viszontbiztosítói részének szavatolótőke- és tőkekövetelményeivel.

(85) A jelenlegi szabályok értelmében a részesedő biztosítóknak és viszontbiztosítóknak korlátozott lehetőségük van arra, hogy egyszerűsített számításokat alkalmazzanak csoportszintű szavatolótőke-megfelelésük meghatározása céljából, amikor az 1. módszert, nevezetesen a konszolidált beszámolón alapuló módszert alkalmazzák. Ez aránytalan terhet jelent, különösen akkor, ha a csoportok nagyon kis méretű kapcsolt vállalkozásokban rendelkeznek részesedéssel. Ezért a részesedő vállalkozások számára lehetővé kell tenni, hogy előzetes felügyeleti jóváhagyás alapján, egyszerűsített megközelítéseket alkalmazva integrálják azon kapcsolt vállalkozásokat, amelyek mérete elhanyagolható a csoportszintű szavatolótőke-megfelelésben.

(86) Nem világos, hogy a teher fogalma, amelyet figyelembe kellene venni a szavatolótőke-elemek szintekre való besorolásakor, miként alkalmazandó azon biztosítói holdingtársaságokra és vegyes pénzügyi holdingtársaságokra, amelyek közvetlen ügyfélként nem rendelkeznek szerződőkkel és kedvezményezettekkel. Ezért minimumkritériumokat kell bevezetni, hogy azonosíthatók legyenek azon esetek, ahol egy biztosítói holdingtársaság vagy egy vegyes pénzügyi holdingtársaság által kibocsátott szavatolótőke-elem tehermentes.

(87) A csoportszintű szavatolótőke-szükséglet alsó korlátjának kiszámításakor figyelembe veendő vállalkozások körének összhangban kell lennie a konszolidált csoportszintű szavatolótőke-szükséglet fedezetére rendelkezésre álló, figyelembe vehető szavatolótőkéhez hozzájáruló vállalkozások körével. Ezért az alsó korlát kiszámításakor figyelembe kell venni az 1. módszerrel bevont harmadik országbeli biztosítókat és viszontbiztosítókat.

(88) A minimális konszolidált csoportszintű szavatolótőke-szükséglet kiszámítására szolgáló képlet olyan helyzeteket eredményezhet, amelyekben ez a minimum megközelíti a konszolidált csoportszintű szavatolótőke-szükségletet vagy akár egyenlő azzal. Amennyiben – ilyen esetekben – egy csoport nem felel meg a minimális konszolidált csoportszintű szavatolótőke-szükségletnek, de csoportszinten még mindig teljesíti a konszolidált adatok alapján számított szavatolótőke-szükségletét, a felügyeleti hatóságok csak akkor élhetnek a rendelkezésre álló hatáskörökkel, ha a csoportszintű szavatolótőke-szükségletet nem teljesítik.

(89) A csoportszintű szavatolótőke-megfelelés kiszámítása céljából a biztosítói holdingtársaságokat és a vegyes pénzügyi holdingtársaságokat biztosítónak vagy viszontbiztosítónak kell tekinteni. Ez fiktív szavatolótőke-szükséglet számítását vonja maga után az ilyen vállalkozásoknál. Azonban az ilyen számítások soha nem jelenthetik azt, hogy a biztosítói holdingtársaságoknak és a vegyes pénzügyi holdingtársaságoknak egyedi szinten meg kell felelniük az említett fiktív szavatolótőke-szükségletnek.

(90) Nincs olyan jogi rendelkezés, amely meghatározná, hogyan kell kiszámítani a csoportszintű szavatolótőke-megfelelést az 1. és 2. módszer kombinációjának alkalmazása esetén. Ez következetlen gyakorlatokhoz és bizonytalanságokhoz vezet, különösen a 2. módszerrel bevont biztosítók és viszontbiztosítók csoportszintű szavatolótőke-szükséglethez való hozzájárulása kiszámításának módjával kapcsolatban. Ezért a módszerek kombinált alkalmazása esetén egyértelművé kell tenni a csoportszintű szavatolótőke-megfelelés számításának módját. E célból az ilyen vállalkozásokból eredő lényeges kockázatokat nem szabad figyelmen kívül hagyni a csoportszintű szavatolótőke-megfelelés kiszámításakor. Ugyanakkor a tőkekövetelmények lényeges növekedésének elkerülése, valamint a biztosítók és viszontbiztosítók számára a globális szinten egyenlő versenyfeltételek megőrzése érdekében egyértelművé kell tenni, hogy a konszolidált csoportszintű szavatolótőke-szükséglet kiszámítása céljából az ilyen részesedésekre nem kell részvénypiaci kockázati tőkekövetelményt alkalmazni. Ugyanezen okból devizaárfolyam-kockázati tőkekövetelményt is csak az ilyen részesedések értékének az említett kapcsolt vállalkozások szavatolótőke-szükségletét meghaladó részére kell alkalmazni. A részesedő biztosítók és viszontbiztosítók számára lehetővé kell tenni, hogy figyelembe vegyék az említett devizaárfolyam-kockázat és a konszolidált csoportszintű szavatolótőke-szükséglet számításának alapjául szolgáló egyéb kockázatok közötti diverzifikációt.

(91) Jelenleg a csoportfelügyeleti hatóságok a szavatolótőke-szükségletek, a biztosítástechnikai tartalékok vagy e kettő alapján határozhatnak meg olyan küszöbértékeket, amelyek felett a csoporton belüli ügyletek és a kockázatkoncentráció jelentősnek minősül. A küszöbértékek meghatározásához azonban más kockázatalapú mennyiségi vagy minőségi kritériumok is megfelelőek lehetnek, például a figyelembe vehető szavatolótőke. Ezért nagyobb rugalmasságot kell biztosítani a csoportfelügyeleti hatóságok számára a csoporton belüli jelentős ügylet vagy a jelentős kockázatkoncentráció meghatározása tekintetében.

(92) A biztosítói holdingtársaságok és a vegyes pénzügyi holdingtársaságok lehetnek biztosítói vagy viszontbiztosítói csoportok anyavállalatai. Ebben az esetben a csoportfelügyeletet az ilyen holdingtársaságok összevont helyzete alapján kell alkalmazni. Mivel az ilyen holdingtársaságok által ellenőrzött biztosítók vagy viszontbiztosítók nem mindig képesek biztosítani a csoportfelügyeletre vonatkozó követelményeknek való megfelelést, biztosítani kell, hogy a csoportfelügyeleti hatóságok megfelelő felügyeleti és végrehajtási hatáskörökkel rendelkezzenek ahhoz, hogy biztosítsák a csoportok 2009/138/EK irányelvnek való megfelelését. Ezért a 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek ([15]) az (EU) 2019/878 európai parlamenti és tanácsi irányelv ([16]) által a hitelintézetekre és pénzügyi intézményekre vonatkozóan bevezetett módosításaihoz hasonlóan a csoportfelügyeleti hatóságoknak rendelkezniük kell bizonyos minimális hatáskörökkel a holdingtársaságok felett, ideértve a biztosítókra és viszontbiztosítókra csoportfelügyelet céljából alkalmazandó általános felügyeleti hatásköröket is.

(93) A szerződők védelme céljából a 2009/138/EK irányelv III. címe szerinti csoportfelügyelet alkalmazása során az Unióban tevékenykedő valamennyi biztosítói csoportot – a legfelső szintű anyavállalatuk központi irodájának helyétől függetlenül – egyenlő bánásmódban kell részesíteni. Amennyiben a biztosítók vagy viszontbiztosítók olyan csoport részét képezik, amely csoport anyavállalatának központi irodája olyan harmadik országban található, amely nem tekinthető az említett irányelv 260. cikkével összhangban egyenértékűnek vagy ideiglenesen egyenértékűnek, a csoportfelügyelet gyakorlása nagyobb kihívást jelent. A csoportfelügyeleti hatóságok az említett irányelv 262. cikkével összhangban dönthetnek úgy, hogy úgynevezett „egyéb módszerek”-et alkalmaznak az ilyen csoportokra. Az említett módszerek azonban nincsenek egyértelműen meghatározva, és az említett egyéb módszerek által elérendő célok bizonytalanok. E probléma rendezésének az elmulasztása nem kívánt hatásokkal járhat az egyfelől az uniós székhelyű legfelső szintű anyavállalattal rendelkező csoportok, másfelől a nem egyenértékű harmadik országbeli székhelyű anyavállalattal rendelkező csoportok közötti egyenlő versenyfeltételek tekintetében. Ezért pontosítani kell az egyéb módszerek célját, beleértve a csoportfelügyeleti hatóságok által mérlegelendő minimális intézkedések körét is. Így különösen, az említett módszereknek azonos szintű védelmet kell biztosítaniuk az Unióban központi irodával rendelkező biztosítók vagy viszontbiztosítók valamennyi szerződője számára, függetlenül attól, hogy hol található azon csoport legfelső szintű anyavállalatának a székhelye, amelyhez az ilyen biztosítók vagy viszontbiztosítók tartoznak.

(94) Az (EU) 2019/981 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet ([17]) kedvezményes elbánást vezetett be a hosszú távú tőkebefektetések tekintetében. Az időtartam alapú részvénypiaci kockázati részmodulra – amelynek célja az is, hogy tükrözze a hosszabb távú befektetések alacsonyabb kockázatát, de amelyet az Unióban csak nagyon korlátozottan használnak – azonban szigorúbb kritériumok vonatkoznak, mint a hosszú távú tőkebefektetésekre. Ezért úgy tűnik, hogy a hosszú távú tőkebefektetések mint új prudenciális kategória szükségtelenné teszi a meglévő időtartam alapú részvénypiaci kockázati részmodult. Mivel nincs szükség két különböző kedvezményes elbánásra, amelyek célja ugyanaz – jutalmazni a hosszú távú befektetéseket –, az időtartam alapú részvénypiaci kockázati részmodult törölni kell. Annak elkerülése érdekében azonban, hogy az említett törlés kedvezőtlen hatásokkal járjon, szerzett jogi záradékra vonatkozó rendelkezést kell előírni azon biztosítók tekintetében, amelyek jelenleg az időtartam alapú részvénypiaci kockázati részmodult alkalmazzák.

(95) Az európai zöld megállapodás környezet- és éghajlatvédelmi törekvéseinek megvalósításához nagy mennyiségű befektetést kell a magánszektorból, többek között a biztosítóktól és viszontbiztosítóktól a fenntartható befektetések felé irányítani. A 2009/138/EK irányelvnek a tőkekövetelményekre vonatkozó rendelkezései nem akadályozhatják a biztosítók és viszontbiztosítók általi fenntartható befektetéseket, ugyanakkor tükrözniük kell a környezeti szempontból káros tevékenységekbe történő befektetések teljes kockázatát. Ezért szükség van annak értékelésére, hogy a környezeti vagy társadalmi szempontból káros és az egyéb befektetések közötti kockázatkülönbségekre vonatkozó, elérhető tényadatok elegendőek-e a differenciált prudenciális kezelés indokolására. A releváns tényadatok megfelelő értékelésének biztosítása érdekében az EIOPA-nak figyelemmel kell kísérnie a környezeti vagy társadalmi szempontból káros befektetések kockázati profiljára vonatkozó tényadatokat, és azokról 2025. március 1-ig jelentést

([15]) Az Európai Parlament és a Tanács 2013/36/EU irányelve (2013. június 26.) a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.).

([16]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/878 irányelve (2019. május 20.) a 2013/36/EU irányelvnek a mentesített szervezetek, a pénzügyi holding társaságok, a vegyes pénzügyi holding társaságok, a javadalmazás, a felügyeleti intézkedések és hatáskörök, valamint a tőkefenntartási intézkedések tekintetében történő módosításáról (HL L 150., 2019.6.7., 253. o.).

([17]) A Bizottság (EU) 2019/981 felhatalmazáson alapuló rendelete (2019. március 8.) a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról szóló 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (Szolvencia II) kiegészítéséről szóló (EU) 2015/35 felhatalmazáson alapuló rendelet módosításáról (HL L 161., 2019.6.18., 1. o.).

kell tennie. Az EIOPA-nak a jelentésében adott esetben tanácsot kell adnia a 2009/138/EK irányelv, valamint az említett irányelv alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusok és végrehajtási jogi aktusok módosításaival kapcsolatban. Az EIOPA számára annak megvizsgálását is lehetővé kell tenni, hogy helyénvaló volna-e, hogy bizonyos, az éghajlatváltozással kapcsolatos kockázatoktól eltérő környezeti kockázatokat figyelembe vegyenek, és hogyan. Például, ha a tényadatok erre engednek következtetni, az EIOPA megvizsgálhatná, hogy szükség van-e az ezen irányelv által az éghajlatváltozással kapcsolatos kockázatokkal összefüggésben bevezetett forgatókönyv-elemzések más környezeti kockázatokra való kiterjesztésére is.

(96) Az éghajlatváltozás hatással van a természeti katasztrófák gyakoriságára és súlyosságára, és ez a környezetkárosodás és a környezetszennyezés miatt valószínűleg tovább fog fokozódni. Ez a biztosítók és viszontbiztosítók katasztrófakockázatnak való kitettségét is megváltoztathatja, és érvénytelenítheti az (EU) 2015/35 felhatalmazáson alapuló rendeletben a katasztrófakockázatra vonatkozóan meghatározott standard paramétereket. Annak biztosítása érdekében, hogy ne legyen tartós eltérés a katasztrófakockázat standard paraméterei és a biztosítók és viszontbiztosítók ilyen kockázatoknak való tényleges kitettsége között, az EIOPA-nak rendszeresen felül kell vizsgálnia a katasztrófakockázati modul hatókörét és standard paramétereinek kalibrálását. E célból az EIOPA-nak figyelembe kell vennie az éghajlattudomány legfrissebb rendelkezésre álló tényadatait, és amennyiben eltérésekre derül fény, ennek megfelelően véleményt kell benyújtania a Bizottságnak.

(97) A 2009/138/EK irányelv 308b. cikkének (12) bekezdésében meghatározott követelményeket módosítani kell annak érdekében, hogy a tagállamok központi kormányzataival vagy központi bankjaival szembeni, bármely tagállam fizetőeszközében denominált és finanszírozott kitettségek kezelése során biztosított legyen a banki kerettel való összhang és egyenlőek legyenek a versenyfeltételek. E célból az ilyen kitettségeket illetően szerzett jogokra vonatkozó rendelkezéseket kell bevezetni annak érdekében, hogy a releváns kitettségek mentesüljenek a kamatréskockázati és a piaci koncentrációs kockázati tőkekövetelmények alól, feltéve, hogy a kitettségek 2023. január 1. előtt merültek fel.

(98) Egyes esetekben a biztosítói vagy viszontbiztosítói csoportok nagymértékben támaszkodnak a kockázatmentes hozamgörbére vonatkozó átmeneti intézkedés és a biztosítástechnikai tartalékokra vonatkozó átmeneti intézkedés alkalmazására. Az ilyen bizalom hamis képet nyújthat a csoport tényleges szavatolótőke-megfelelési helyzetéről. Ezért a biztosítói vagy viszontbiztosítói csoportok számára elő kell írni, hogy tegyék közzé azon feltételezésnek a szavatolótőke-megfelelési helyzetükre gyakorolt hatását, hogy az említett átmeneti intézkedésekből származó szavatolótőke nem áll rendelkezésre a csoportszintű szavatolótőke-szükséglet fedezésére. A felügyeleti hatóságoknak hatáskörrel kell rendelkezniük arra is, hogy megfelelő intézkedéseket hozzanak annak érdekében, hogy az intézkedések alkalmazása megfelelően tükrözze a csoport pénzügyi helyzetét. Azonban az említett intézkedések nem érinthetik az említett átmeneti intézkedéseknek a kapcsolt biztosítók vagy viszontbiztosítók által az egyéni szavatolótőke-szükségletük kiszámításakor történő alkalmazását.

(99) A 2009/138/EK irányelv előír átmeneti intézkedéseket a kockázatmentes hozamgörbére vonatkozóan és olyan biztosítástechnikai tartalékokra vonatkozóan, amelyek felügyeleti jóváhagyást igényelnek, és amelyek a 2016 előtt kötött, biztosítási és viszontbiztosítási kötelezettségeket keletkeztető szerződések tekintetében alkalmazandók. Míg az átmeneti intézkedéseknek arra kell ösztönözniük a vállalkozásokat, hogy a lehető leghamarabb megfeleljenek az említett irányelvnek, azon átmeneti intézkedések alkalmazása, amelyeket első alkalommal jóval 2016 után hagytak jóvá, valószínűleg lelassítja az említett irányelvnek való megfelelés felé vezető utat. Az említett átmeneti intézkedések alkalmazásának ilyen jóváhagyását ezért azon esetekre kell korlátozni, amikor egy biztosító vagy viszontbiztosító először kerül a 2009/138/EK irányelv szabályainak hatálya alá, vagy amikor egy vállalkozás biztosítási vagy viszontbiztosítási szerződésállományt vett át, és az átadó vállalkozás az átruházást megelőzően átmeneti intézkedést alkalmazott az említett állományhoz kapcsolódó kötelezettségek tekintetében.

(100) A piaci fejlemények figyelembevétele és ezen irányelv egyes részletes technikai vonatkozásainak kiegészítése érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a következők tekintetében: a kis méretű és nem összetett vállalkozások és csoportok azonosítására szolgáló kritériumok, a piaci kockázati részmodulban a kriptoeszközökhöz fűződő kockázatok kezelése, a hosszú távú befektetésekkel kapcsolatos rendelkezések pontosítása, a zárt biztosítókra és viszontbiztosítókra vonatkozó könnyített felügyeleti jelentéstétel kritériumai, a legjobb becslés prudens determinisztikus értékelése, az egyszerűsített megközelítés alkalmazása a csoportszintű szavatolótőke-megfelelés kiszámítása céljából, a csoportszintű rendszeres felügyeleti jelentésben feltüntetendő információk, valamint a jelentéstételi határidők rendkívüli körülmények között történő meghosszabbítása. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban megállapított elvekkel összhangban kerüljön sor. Így különösen, a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik szisztematikusan részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

(101) Ezen irányelv harmonizált alkalmazásának biztosítása érdekében az EIOPA-nak szabályozástechnikai standardtervezeteket kell kidolgoznia azon tényezők további pontosítására, amelyeket a felügyeleti hatóságoknak figyelembe kell venniük az azon különböző vállalkozások közötti kapcsolat azonosítása céljából, amelyek egy csoport részét képezhetik. A Bizottságnak ki kell egészítenie ezen irányelvet azáltal, hogy az 1094/2010/EU rendelet 10–14. cikkének megfelelően elfogadja – az EUMSZ 290. cikke szerinti felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján – az EIOPA által kidolgozott szabályozástechnikai standardokat. Fel kell továbbá hatalmazni a Bizottságot arra, hogy az EUMSZ 291. cikke szerinti végrehajtási jogi aktusok útján és az 1094/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban az EIOPA által kidolgozott végrehajtás-technikai standardokat fogadjon el az életbiztosítási kötelezettségekre vonatkozó legjobb becslés prudens determinisztikus értékeléséhez kapcsolódó egyes konkrét módszertani elemekre vonatkozóan.

(102) Mivel ezen irányelv céljait – nevezetesen ösztönzők biztosítását a biztosítók számára ahhoz, hogy hozzájáruljanak a gazdaság hosszú távú, fenntartható finanszírozásához, a kockázatérzékenység javítását, a biztosítók szavatolótőke-megfelelési helyzete túlzott rövid távú volatilitásának mérséklését, a biztosítási felügyelet minőségének, következetességének és koordinációjának Unió-szerte történő javítását, valamint a szerződők és kedvezményezettek védelmének javítását, továbbá a rendszerszintű kockázatok biztosítási ágazatban való potenciális felhalmozódásának jobb kezelését – a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban e célok terjedelmük és hatásaik miatt jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat a szubszidiaritásnak az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt elvével összhangban. Az arányosságnak az említett cikkben foglalt elvével összhangban ez az irányelv nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.

(103) Az Egyesült Királyság 2020. február 1-jén harmadik országgá vált, és az uniós jog alkalmazása az Egyesült Királyságra és az Egyesült Királyságban 2020. december 31-én megszűnt. Mivel a 2009/138/EK irányelv több olyan rendelkezést is tartalmaz, amely egyes tagállamok sajátosságaival foglalkozik, az ilyen rendelkezések közül a kifejezetten az Egyesült Királyságra vonatkozók elavultak, ezért azokat el kell hagyni.

(104) A Bizottság által elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusok és végrehajtási jogi aktusok céljára használt kalibrálások gyakran olyan adatokon alapulnak, amelyeket nagymértékben befolyásolnak az Egyesült Királyság piacáról származó adatok. Ezért a szavatolótőke-szükséglet és a minimális tőkeszükséglet számításaihoz felhasznált valamennyi kalibrálást felül kell vizsgálni annak megállapítása érdekében, hogy nem függenek-e indokolatlan mértékben az egyesült királyságí piac adataitól, és adott esetben az ilyen adatokat ki kell iktatni a releváns adatsorokból, kivéve, ha nem áll rendelkezésre egyéb adat.

(105) Biztosítani kell, hogy az értékpapírosításba – többek között egyszerű, átlátható és egységesített (STS) értékpapírosításba – való befektetések prudenciális kezelése megfelelően tükrözze a tényleges kockázatokat, valamint hogy az ilyen befektetésekhez kapcsolódó tőkekövetelmények kockázatorientáltak legyenek. E célból a Bizottságnak értékelnie kell, hogy megfelelőek-e az értékpapírosításba való befektetésekre vonatkozóan a 2009/138/EK irányelv alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott, meglévő kalibrálások – figyelembe véve a rendelkezésre álló piaci adatokat –, valamint hogy összhangban vannak-e az egyéb rögzített kamatozású értékpapírokban lévő befektetésekre alkalmazandó tőkekövetelményekkel. Egy ilyen értékelés alapján – és adott esetben – a Bizottságnak fontolóra kell vennie az értékpapírosításba való befektetésekre alkalmazandó tőkekövetelményeket meghatározó felhatalmazáson alapuló jogi aktus módosítását. Az ilyen módosítások – amelyeknek kockázatalapúnak és tényalapúnak kell lenniük – magukban foglalhatják egy tagoltabb kockázatitényező-készlet bevezetését is az értékpapírosítási ügyletrészsorozatok rangsorolásától függően, vagy különbséget téve a nem STS értékpapírosítások különböző típusai között, a kockázataiktól függően.

(106) A 2009/138/EK irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 2009/138/EK irányelv módosításai

A 2009/138/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 2. cikk (3) bekezdése a) pontjának iv. alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„iv. a jelenleg Írországban létező, fel nem mondható állandó egészségbiztosítás-típusok;”

2. A 4. cikk (1) bekezdésének a), b) és c) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) a vállalkozás éves bruttó díjbevétele nem haladja meg a 15 000 000 EUR-t;

b) a vállalkozásnak a 76. cikkben említett – a viszontbiztosítási szerződésekből és a különleges célú gazdasági egységektől megtérülő összegekkel együtt számított – bruttó biztosítástechnikai tartalékai nem haladják meg az 50 000 000 EUR-t;

c) valamely csoporthoz tartozó vállalkozás esetén a csoportnak – a viszontbiztosítási szerződésekből és a különleges célú gazdasági egységektől megtérülő összegekkel együtt számított – bruttó biztosítástechnikai tartalékai nem haladják meg az 50 000 000 EUR-t;”

3. A 6. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) a segítségnyújtás közúti gépjárművet érintő baleset vagy meghibásodás esetén történik, és a baleset vagy meghibásodás a biztosítási fedezetet nyújtó vállalkozás tagállamának területén következik be, vagy a szomszédos országokban;”

b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az (1) bekezdés b) pontjának i. és ii. alpontjában említett esetben az a feltétel, amely szerint a balesetnek vagy a meghibásodásnak a biztosítási fedezetet nyújtó vállalkozás tagállamának területén kell bekövetkeznie, nem alkalmazandó, amennyiben a kedvezményezett a fedezetet nyújtó szervezet tagja, és a javító szolgáltatást vagy a jármű elszállítását egyszerűen egy tagsági kártya bemutatását követően az érintett országban egy hasonló szervezet végzi el minden további díj megfizetése nélkül, viszonossági szerződés alapján.”;

c) a (3) bekezdést el kell hagyni.

4. A 8. cikk 3. pontját el kell hagyni.

5. A 13. cikk a következőképpen módosul:

a) a 7. pont b) alpontját el kell hagyni;

b) a cikk a következő pontokkal egészül ki:

„10a. »kis méretű és nem összetett vállalkozás«: olyan biztosító vagy viszontbiztosító – beleértve a zárt biztosítókat és a zárt viszontbiztosítókat is –, amely megfelel a 29a. cikkben meghatározott feltételeknek, és amelyet a 29b. cikkel összhangban ilyen vállalkozásnak minősítenek;

10b. »kis méretű és nem összetett csoport«: olyan csoport, amely megfelel a 213a. cikkben megállapított feltételeknek, és amelyet a csoportfelügyeleti hatóság az említett cikk (2) bekezdésével összhangban ilyen csoportnak minősített;

10c. »jog szerinti könyvvizsgáló«: a 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) 2. cikke 2. pontjának értelmében vett, jog szerinti könyvvizsgáló;

10d. »könyvvizsgáló cég«: a 2006/43/EK irányelv 2. cikke 3. pontjának értelmében vett könyvvizsgáló cég;

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 2006/43/EK irányelve (2006. május 17.) az éves és összevont (konszolidált) éves beszámolók jog szerinti könyvvizsgálatáról, a 78/660/EGK és a 83/349/EGK tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 84/253/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 157., 2006.6.9., 87. o.).”;

c) a 15. és a 16. pont helyébe a következő szöveg lép:

„15. »anyavállalat«: a 2013/34/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) 22. cikkének (1) és (2) bekezdésében említett anyavállalkozás, vagy az a vállalkozás, amelyet a felügyeleti hatóságok ezen irányelv 212. cikkének (2) bekezdésével vagy 214. cikkének (5) vagy (6) bekezdésével összhangban anyavállalatnak tekintenek;

16. »leányvállalat«: a 2013/34/EU irányelv 22. cikkének (1) és (2) bekezdésében említett leányvállalkozás, beleértve azok leányvállalkozásait is, vagy olyan vállalkozás, amelyet a felügyeleti hatóságok ezen irányelv 212. cikkének (2) bekezdésével vagy 214. cikkének (5) vagy (6) bekezdésével összhangban leányvállalatnak tekintenek;

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 2013/34/EU irányelve (2013. június 26.) a meghatározott típusú vállalkozások éves pénzügyi kimutatásairól, összevont (konszolidált) éves pénzügyi kimutatásairól és a kapcsolódó beszámolókról, a 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 78/660/EGK és a 83/349/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 182., 2013.6.29., 19. o.).";

d) a 18. pontban a „83/349/EGK tanácsi irányelv 1. cikkében" szövegrész helyébe a „2013/34/EU irányelv 22. cikkének (1) és (2) bekezdésében" szövegrész lép;

e) a 19. pont helyébe a következő szöveg lép:

„19. »csoporton belüli ügylet«: minden olyan ügylet, amelynek révén a biztosítót vagy viszontbiztosítót, a harmadik országbeli biztosítót vagy viszontbiztosítót, a biztosítói holdingtársaságot vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaságot közvetlenül vagy közvetve ugyanazon csoportba tartozó egyéb vállalkozáshoz, vagy az abban a csoportban részt vevő vállalkozással szoros kapcsolatban álló bármely természetes vagy jogi személyhez valamely – szerződéses vagy azon kívüli, pénzbeli ellenszolgáltatással járó, vagy anélküli – kötelezettség teljesítésére irányuló szoros kapcsolat fűzi;"

f) a 22. pont a következőképpen módosul:

i. az a) pontban a „2004/39/EK irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 14. pontjában" szövegrész helyébe a „2014/65/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) 4. cikke (1) bekezdésének 21. pontjában" szövegrész lép;

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 2014/65/EU irányelve (2014. május 15.) a pénzügyi eszközök piacairól, valamint a 2002/92/EK irányelv és a 2011/61/EU irányelv módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 349. o.).";

ii. a b) pont i. alpontjában a „2004/39/EK irányelvben" szövegrész helyébe a „2014/65/EU irányelvben" szövegrész lép;

g) a 25. pont a következőképpen módosul:

i. az a) pontban a „2006/48/EK irányelv 4. cikke (1), (5) és (21) bekezdésének" szövegrész helyébe az „575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) 4. cikke (1) bekezdése 1., 18. és 26. pontjának" szövegrész lép;

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).";

ii. a c) pontban a „2004/39/EK irányelv" szövegrész helyébe a „2014/65/EU irányelv" szövegrész lép;

h) a 27. pont a következőképpen módosul:

i. az első albekezdés c) pontjának ii. alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„ii. 13 600 000 EUR összegű nettó árbevétel, a 2013/34/EU irányelv 2. cikkének 5. pontja értelmében;"

ii. a második albekezdésben, a „83/349/EGK irányelvben" szövegrész helyébe a „2013/34/EU irányelvben" szövegrész lép;

i) a cikk a következő pontokkal egészül ki:

„41. »szabályozott vállalkozás«: a 2002/87/EK irányelv 2. cikkének 4. pontja értelmében vett szabályozott vállalkozás vagy az (EU) 2016/2341 irányelv 6. cikkének 1. pontja értelmében vett foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény;

42. »kriptoeszköz«: az (EU) 2023/1114 európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) 3. cikke (1) bekezdésének 5. pontjában meghatározott kriptoeszköz;

43. »arányossági intézkedés«: a 35. cikk (5a) bekezdésében, a 41. cikkben, a 45. cikk (1b) bekezdésében, a 45. cikk (5) bekezdésében, a 45a. cikk (5) bekezdésében, az 51. cikk (6) bekezdésében, az 51a. cikk (1) bekezdésében, a 77. cikk (8) bekezdésében és a 144a. cikk (4) bekezdésében előírt bármely intézkedés, vagy az ezen irányelv alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban előírt bármely intézkedés, amely a 29c. cikkel összhangban kifejezetten alkalmazható a kis méretű és nem összetett vállalkozásokra;

44. »fenntarthatósági kockázat«: olyan környezeti, társadalmi vagy irányítási esemény, illetve körülmény, amelynek bekövetkezése, illetve fennállása tényleges vagy potenciális negatív hatást gyakorolhat a befektetés értékére vagy a kötelezettség értékére;

45. »fenntarthatósági tényezők«: az (EU) 2019/2088 európai parlamenti és tanácsi rendelet (**) 2. cikkének 24. pontjában meghatározott fenntarthatósági tényezők;

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/1114 rendelete (2023. május 31.) a kriptoeszközök piacairól, valamint az 1093/2010/EU és az 1095/2010/EU rendelet, továbbá a 2013/36/EU és az (EU) 2019/1937 irányelv módosításáról (HL L 150., 2023.6.9., 40. o.).

(**) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2088 rendelete (2019. november 27.) a pénzügyi szolgáltatási ágazatban a fenntarthatósággal kapcsolatos közzétételekről (HL L 317., 2019.12.9., 1. o.).”

6. A 18. cikk (1) bekezdése a következő ponttal egészül ki:

„i) annak jelzése, hogy egy másik tagállamban a közvetlen biztosítási vagy viszontbiztosítási tevékenység megkezdésének vagy más szabályozott vállalkozás vagy biztosításértékesítő üzleti tevékenysége megkezdésének engedélyezésére irányuló kérelmet elutasították vagy visszavonták-e, valamint az elutasítás vagy visszavonás indokainak jelzése.”

7. A 23. cikk (1) bekezdése a következő ponttal egészül ki:

„f) azon tagállamok, harmadik országok és – amennyiben a biztosítási vagy viszontbiztosítási tevékenység megkezdésére és folytatására engedélyt adnak ki harmadik országokon belüli földrajzi területek szintjén – az említett harmadik országok releváns földrajzi területei, ahol az érintett biztosító vagy viszontbiztosító működni kíván.”

8. A 24. cikk (2) bekezdésének második albekezdésében a „2004/39/EK irányelv” szövegrész helyébe a „2014/65/EU irányelv” szövegrész lép.

9. A 25. cikk a következőképpen módosul:

a) a harmadik bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Erről azon esetek tekintetében is rendelkezni kell, amikor a felügyeleti hatóságok nem foglalkoztak egy engedélykérelemmel annak kézhezvételétől számított hat hónapon belül vagy – a 26. cikk (4) bekezdése szerinti, közös értékelés tárgyát képező esetekben – nyolc hónapon belül.”;

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„Az 1094/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel (*) létrehozott európai felügyeleti hatóságot (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság, EIOPA) értesíteni kell minden elutasított engedélykérelemről, ezzel együtt a kérelmező vállalkozás kilétéről és az elutasítás indokairól is. Az EIOPA naprakész adatbázist tart fenn ezen információkról, és a felügyeleti hatóságok számára hozzáférést biztosít az adatbázishoz.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 1094/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (az Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-hatóság) létrehozásáról, valamint a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/79/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 48. o.).”

10. A 25a. cikkben az „1094/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel ([1]) létrehozott európai felügyeleti hatóságot (Európai Biztosítás- és Foglalkoztatóinyugdíj-felügyeleti Hatóság, EIOPA)” szövegrész helyébe az „EIOPA-t” szövegrész lép.

11. A 26. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4) Amennyiben az (1) bekezdés értelmében több felügyeleti hatósággal kell konzultálni, bármelyik érintett felügyeleti hatóság kérheti a kézhezvételétől számított egy hónapon belül az engedélyt kérelmező vállalkozás székhelye szerinti tagállam felügyeleti hatóságától az engedélykérelem közös értékelését. Az engedélyt kérelmező vállalkozás székhelye szerinti tagállam felügyeleti hatóságának a végleges határozata meghozatalakor figyelembe kell vennie a közös értékelés következtetéseit.”

12. A 29. cikk (3) és (4) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A tagállamok biztosítják, hogy az ezen irányelvben megállapított követelményeket a biztosítók vagy viszontbiztosítók üzleti tevékenységeiben rejlő kockázatok jellegéhez, nagyságrendjéhez és összetettségéhez igazodóan alkalmazzák, különös tekintettel a kis méretű és nem összetett vállalkozásnak minősített vállalkozásokra.

(4) A Bizottság által elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban, valamint szabályozástechnikai és végrehajtás-technikai standardokban figyelembe kell venni az arányosság elvét, ezáltal garantálva ezen irányelv arányos alkalmazását, különös tekintettel a kis méretű és nem összetett vállalkozásokra.

Az EIOPA által az 1094/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban benyújtott szabályozástechnikai standardtervezeteknek, az említett rendelet 15. cikkével összhangban benyújtott végrehajtás-technikai standardtervezeteknek, valamint az említett rendelet 16. cikkével összhangban kiadott iránymutatásoknak és ajánlásoknak biztosítaniuk kell ezen irányelv arányos alkalmazását, különös tekintettel a kis méretű és nem összetett vállalkozásokra.

(5) A Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak a 301a. cikknek megfelelő elfogadása révén kiegészíti ezen irányelvet, meghatározva a következőket:

a) a 29a. cikk (1) bekezdésében meghatározott kritériumok, ideértve az annak a) pontja iv. alpontjában, b) pontja v. alpontjában és c) pontja vii. alpontjában említett összeg kiszámítására vonatkozó megközelítést;

b) a vállalkozások kis méretű és nem összetett vállalkozásnak való minősítésekor alkalmazandó módszertan; és

c) a 29d. cikkben említett, kis méretű és nem összetett vállalkozásnak nem minősített vállalkozások által alkalmazandó arányossági intézkedésekre vonatkozó felügyeleti jóváhagyás megadásának vagy visszavonásának feltételei.”

13. Az irányelv a következő cikkekkel egészül ki:

„*29a. cikk*

A kis méretű és nem összetett vállalkozások azonosításának kritériumai

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a vállalkozásokat a 29b. cikkben meghatározott eljárással összhangban kis méretű és nem összetett vállalkozásnak minősítsék, amennyiben a vállalkozások – az ilyen minősítést közvetlenül megelőző két egymást követő pénzügyi évben – megfelelnek a következő kritériumoknak:

a) az életbiztosítási tevékenységet folytató vállalkozások és azon életbiztosítási és nem-életbiztosítási tevékenységet egyaránt végző vállalkozások esetében, amelyeknek az életbiztosítási tevékenységekhez kapcsolódó biztosítás-technikai tartalékai a 76. cikkben említett – a viszontbiztosítási szerződésekből és a különleges célú gazdasági egységektől megtérülő összegekkel együtt számított – bruttó biztosítástechnikai tartalékok legalább 20 %-át teszik ki, és amelyeknek a nem-életbiztosítási tevékenységekhez kapcsolódó éves bruttó díjbevétele nem éri el a teljes éves bruttó díjbevétel 40 %-át, a következő kritériumok mindegyikének teljesülnie kell:

i. a 105. cikk (5) bekezdése második albekezdésének a) pontjában említett kamatlábkockázati részmodul nem haladja meg a 76. cikkben említett – a viszontbiztosítási szerződésekből és a különleges célú gazdasági egységektől megtérülő összegekkel együtt számított – bruttó biztosítástechnikai tartalékok 5 %-át;

ii. a székhely szerinti tagállamtól, amelyben a vállalkozás a 14. cikkel összhangban az engedélyét megkapta, eltérő tagállamokban folytatott üzleti tevékenységből származó éves bruttó díjbevétel alacsonyabb, mint a következő küszöbértékek bármelyike:

1. 20 000 000 EUR;

2. a teljes éves bruttó díjbevételének 10 %-a;

iii. a 76. cikkben említett, életbiztosítási tevékenységekből származó – a viszontbiztosítási szerződésekből és a különleges célú gazdasági egységektől megtérülő összegekkel együtt számított – bruttó biztosítástechnikai tartalékok nem haladják meg az 1 000 000 000 EUR-t;

iv. a következők összege nem haladja meg az összes befektetés 20 %-át:

1. a 105. cikk (5) bekezdésében említett piaci kockázati modul;

2. a 105. cikk (6) bekezdésében említett partner általi nemteljesítési kockázati modul azon része, amely megfelel az értékpapírosításnak, a származtatott ügyleteknek és a közvetítőkkel szembeni követeléseknek való kitettségeknek, valamint a kamatrés-kockázati részmodulban nem szereplő egyéb befektetési eszközöknek való kitettségeknek;

3. bármely olyan tőkekövetelmény, amely azon immateriális javakba történő befektetésekre alkalmazandó, amelyekre nem terjed ki a piaci kockázati modul és a partner általi nemteljesítési kockázati modul;

v. a vállalkozás által elfogadott viszontbiztosítás nem haladja meg a teljes éves bruttó díjbevételének 50 %-át;

vi. a szavatolótőke-szükségletet teljesítik;

b) a nem-életbiztosítási tevékenységet folytató vállalkozások és azon életbiztosítási és nem-életbiztosítási tevékenységet egyaránt végző vállalkozások esetében, amelyeknek a nem-életbiztosítási tevékenységekhez kapcsolódó éves bruttó díjbevétele eléri legalább a teljes éves bruttó díjbevételük 40 %-át, és amelyeknek az életbiztosítási tevékenységekhez kapcsolódó biztosítástechnikai tartalékai a 76. cikkben említett – a viszontbiztosítási szerződésekből és a különleges célú gazdasági egységektől megtérülő összegekkel együtt számított – teljes bruttó biztosítástechnikai tartalékaik kevesebb mint 20 %-át teszik ki, a következő kritériumok mindegyikének teljesülnie kell:

i. a nem-életbiztosítási tevékenységekre vonatkozó átlagos – viszontbiztosítás nélküli – nettó kombinált mutató az utolsó három évben kevesebb mint 100 %;

ii. a székhely szerinti tagállamtól, amelyben a vállalkozás a 14. cikkel összhangban az engedélyét megkapta, eltérő tagállamokban folytatott üzleti tevékenységből származó éves bruttó díjbevétel alacsonyabb, mint a következő küszöbértékek bármelyike:

1. 20 000 000 EUR;

2. a teljes éves bruttó díjbevételének 10 %-a;

iii. a vállalkozás nem-életbiztosítási tevékenységekből származó éves bruttó díjbevétele nem haladja meg a 100 000 000 EUR-t;

iv. az I. melléklet A. részében az 5–7., a 11., a 12., a 14. és a 15. ágazatból származó éves bruttó díjbevételek összege nem haladja meg a nem-életbiztosítási üzletág teljes éves díjbevételének 30 %-át;

v. a következők összege nem haladja meg az összes befektetés 20 %-át:

1. a 105. cikk (5) bekezdésében említett piaci kockázati modul;

2. a 105. cikk (6) bekezdésében említett partner általi nemteljesítési kockázati modul azon része, amely megfelel az értékpapírosításnak, a származtatott ügyleteknek és a közvetítőkkel szembeni követeléseknek való kitettségeknek, valamint a kamatrés-kockázati részmodulban nem szereplő egyéb befektetési eszközöknek való kitettségeknek;

3. bármely olyan tőkekövetelmény, amely azon immateriális javakba történő befektetésekre alkalmazandó, amelyekre nem terjed ki a piaci kockázati modul és a partner általi nemteljesítési kockázati modul;

vi. a vállalkozás által elfogadott viszontbiztosítás nem haladja meg a teljes éves bruttó díjbevételének 50 %-át;

vii. a szavatolótőke-szükségletet teljesítik;

c) az életbiztosítási és nem-életbiztosítási tevékenységet egyaránt végző olyan vállalkozások esetében, amelyeknek az életbiztosítási tevékenységekhez kapcsolódó biztosítástechnikai tartalékai a 76. cikkben említett – a viszontbiztosítási szerződésekből és a különleges célú gazdasági egységektől megtérülő összegekkel együtt számított – teljes bruttó biztosítástechnikai tartalékaik legalább 20 %-át teszik ki, és amelyeknek a nem-életbiztosítási tevékenységekhez kapcsolódó éves bruttó díjbevétele eléri legalább a teljes éves bruttó díjbevételük 40 %-át, a következő kritériumok mindegyikének teljesülnie kell:

i. a 105. cikk (5) bekezdése második albekezdésének a) pontjában említett kamatlábkockázati részmodul nem haladja meg a 76. cikkben említett – a viszontbiztosítási szerződésekből és a különleges célú gazdasági egységektől megtérülő összegekkel együtt számított – bruttó biztosítástechnikai tartalékok 5 %-át;

ii. a nem-életbiztosítási tevékenységekre vonatkozó átlagos – viszontbiztosítás nélküli – nettó kombinált mutató az utolsó három évben kevesebb mint 100 %;

iii. a 76. cikkben említett, életbiztosítási tevékenységekből származó – a viszontbiztosítási szerződésekből és a különleges célú gazdasági egységektől megtérülő összegekkel együtt számított – bruttó biztosítástechnikai tartalékok nem haladják meg az 1 000 000 000 EUR-t;

iv. a vállalkozás nem-életbiztosítási tevékenységekből származó éves bruttó díjbevétele nem haladja meg a 100 000 000 EUR-t;

v. a székhely szerinti tagállamtól, amelyben a vállalkozás a 14. cikkel összhangban az engedélyét megkapta, eltérő azon tagállamokban folytatott üzleti tevékenységből származó éves bruttó díjbevétel alacsonyabb, mint a következő küszöbértékek bármelyike:

1. 20 000 000 EUR;

2. a teljes éves bruttó díjbevételének 10 %-a;

vi. az I. melléklet A. részében az 5–7., a 11., a 12., a 14. és a 15. ágazatból származó éves bruttó díjbevételek összege nem haladja meg a nem-életbiztosítási üzletág teljes éves díjelőírásának 30 %-át;

vii. a következők összege nem haladja meg az összes befektetés 20 %-át:

1. a 105. cikk (5) bekezdésében említett piaci kockázati modul;

2. a 105. cikk (6) bekezdésében említett partner általi nemteljesítési kockázati modul azon része, amely megfelel az értékpapírosításnak, a származtatott ügyleteknek és a közvetítőkkel szembeni követeléseknek való kitettségeknek, valamint a kamatrés-kockázati részmodulban nem szereplő egyéb befektetési eszközöknek való kitettségeknek;

3. bármely olyan tőkekövetelmény, amely azon immateriális javakba történő befektetésekre alkalmazandó, amelyekre nem terjed ki a piaci kockázati modul és a partner általi nemteljesítési kockázati modul;

viii. a vállalkozás által elfogadott viszontbiztosítás nem haladja meg a teljes éves bruttó díjbevételének 50 %-át;

ix. a szavatolótőke-szükségletet teljesítik.

Az első albekezdés a) pontjának ii. és v. alpontjában, b) pontjának ii. és vi. alpontjában, valamint c) pontjának v. és viii. alpontjában meghatározott kritériumok nem alkalmazandók a zárt biztosítókra vagy a zárt viszontbiztosítókra.

Az első albekezdéstől eltérve, a zárt biztosítókat és zárt viszontbiztosítókat akkor is kis méretű és nem összetett vállalkozásnak kell minősíteni, ha nem felelnek meg az első albekezdésben meghatározott kritériumoknak, feltéve, hogy megfelelnek mindkét következő kritériumnak:

a) a biztosított személyek és a kedvezményezettek bármelyek a következők közül:

i. azon csoporthoz tartozó jogalanyok, amelynek a zárt biztosító vagy zárt viszontbiztosító a részét képezi,

ii. az említett csoport biztosítási kötvényei szerint biztosítható természetes személyek, feltéve, hogy az említett természetes személyek biztosítására irányuló üzleti tevékenység mértéke nem éri el a biztosítástechnikai tartalékok 5 %-át;

b) a zárt biztosító és a zárt viszontbiztosító biztosítási kötelezettségei, vagy a viszontbiztosítási kötelezettségek alapjául szolgáló biztosítási szerződések nem tartalmaznak kötelező felelősségbiztosítást.

(2) Azon vállalkozások esetében, amelyek az elmúlt két éven belül kaptak – a 14. cikkel összhangban – engedélyt, az e cikk (1) bekezdésében meghatározott kritériumoknak való megfelelést a minősítést megelőző utolsó pénzügyi év alapján, vagy ha az engedélyt az utóbbi 12 hónapon belül kapták meg, a 23. cikkben említett üzleti terv alapján kell értékelni.

(3) A következő vállalkozások soha nem minősíthetők kis méretű és nem összetett vállalkozásnak:

a) a szavatolótőke-szükséglet kiszámításához jóváhagyott részleges vagy teljes belső modellt alkalmazó vállalkozások, a VI. fejezet 4. szakaszának 3. alszakaszában meghatározott teljes és részleges belső modellekre vonatkozó követelményekkel összhangban;

b) azon vállalkozások, amelyek a 2002/87/EK irányelv 2. cikkének 14. pontja értelmében vett pénzügyi konglomerátum vagy az ezen irányelv 212. cikke értelmében vett csoport anyavállalatai, amelyekre az ezen irányelv 213. cikke (2) bekezdésének a) vagy b) pontjával összhangban csoportfelügyelet alkalmazandó, kivéve, ha a csoport kis méretű és nem összetett csoportnak minősül;

c) olyan vállalkozások, amelyek a 228. cikk (1) bekezdésének a)–e) pontjában említett vállalkozások anyavállalatai;

d) a 2. cikk (3) bekezdése b) pontjának iii. és iv. alpontja értelmében vett csoportos nyugdíjalapokat kezelő vállalkozások, amennyiben a csoportos nyugdíjalapok eszközeinek értéke meghaladja az 1 000 000 000 EUR-t.

29b. cikk

A kritériumokat teljesítő vállalkozások minősítésére alkalmazandó eljárás

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a 29a. cikkben meghatározott kritériumokat teljesítő vállalkozások kis méretű és nem összetett vállalkozásnak való minősítésük érdekében bejelenthessék a felügyeleti hatóságnál a kritériumoknak való megfelelésüket.

(2) A vállalkozásnak az e cikk (1) bekezdésében említett bejelentést azon tagállam felügyeleti hatóságához kell benyújtania, amely a 14. cikkben említett előzetes engedélyt kiadta. Az említett bejelentésnek a következők mindegyikét tartalmaznia kell:

a) a 29a. cikkben meghatározott, az említett vállalkozásra alkalmazandó valamennyi kritériumnak való megfelelés bizonyítéka;

b) nyilatkozat arról, hogy a vállalkozás nem tervez olyan stratégiai változtatást, amely a 29a. cikkben meghatározott kritériumok bármelyikének a következő három éven belül történő meg nem feleléshez vezetne;

c) a vállalkozás által végrehajtani kívánt arányossági intézkedések azonosítása, különösen, ha a legjobb becslés szerinti egyszerűsítést kívánják alkalmazni, és annak feltüntetése, hogy a vállalkozás tervezi-e az egyszerűsített módszer alkalmazását a 77. cikk (8) bekezdésében meghatározott biztosítástechnikai tartalékok kiszámítására.

(3) A felügyeleti hatóság – az (1) bekezdésben említett hiánytalan értesítés kézhezvételétől számított két hónapon belül – kizárólag a következők valamelyikével kapcsolatos okokból kifogást emelhet a kis méretű és nem összetett vállalkozásnak való minősítéssel szemben:

a) a 29a. cikkben előírt kritériumoknak való meg nem felelés;

b) a szavatolótőke-szükségletnek való meg nem felelés, amelyet a 77a. cikk (2) bekezdésében, a 308c. cikkben, a 308d. cikkben vagy adott esetben a 111. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében említett átmeneti intézkedések bármelyikének alkalmazása nélkül értékeltek;

c) a vállalkozás a vállalkozás székhelye szerinti tagállam – a 35a. cikk (1) bekezdése második albekezdésének megfelelő – életbiztosítási vagy viszontbiztosítási piacának, vagy adott esetben nem-életbiztosítási vagy nem-életviszontbiztosítási piacának több mint 5 %-át teszi ki.

(4) A felügyeleti hatóság minden olyan határozatát, amelyben kifogást emel a kis méretű és nem összetett vállalkozásnak való minősítéssel szemben, meg kell indokolni, és azt írásban kell közölni az érintett vállalkozással.

Ilyen határozat hiányában a vállalkozást a (3) bekezdésben említett két hónapos időszak végétől kis méretű és nem összetett vállalkozásnak kell minősíteni.

Amennyiben a felügyeleti hatóság a (3) bekezdésben említett két hónapos időszak végét megelőzően olyan határozatot adott ki, amelyben megerősíti a kritériumoknak való megfelelést, a vállalkozást az ilyen határozat keltétől kis méretű és nem összetett vállalkozásnak kell minősíteni.

(5) A felügyeleti hatóságokhoz 2027. január 30-t követő első hat hónapon belül beérkezett kérelmek tekintetében a (3) bekezdésben említett időszakot négy hónappal meg kell hosszabbítani.

(6) Egy vállalkozást mindaddig kis méretű és nem összetett vállalkozásnak kell minősíteni, amíg az ilyen minősítés e bekezdésnek megfelelően meg nem szűnik.

Amennyiben egy kis méretű és nem összetett vállalkozás már nem felel meg a 29a. cikk (1) bekezdésében meghatározott kritériumok valamelyikének, haladéktalanul tájékoztatnia kell a felügyeleti hatóságot. Amennyiben az ilyen meg nem felelés két egymást követő évben folyamatosan fennáll, erről a vállalkozás tájékoztatja a felügyeleti hatóságot, és a következő pénzügyi évtől kezdve nem minősül kis méretű és nem összetett vállalkozásnak.

Amennyiben egy kis méretű és nem összetett vállalkozásnak minősített vállalkozás megfelel a 29a. cikk (3) bekezdésében meghatározott kizárási kategóriák bármelyikének, az említett vállalkozás haladéktalanul tájékoztatja a felügyeleti hatóságot, és a következő pénzügyi évtől kezdve nem minősül kis méretű és nem összetett vállalkozásnak.

29c. cikk

Az arányossági intézkedések kis méretű és nem összetett vállalkozásnak minősített vállalkozások általi alkalmazása

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a kis méretű és nem összetett vállalkozásnak minősített vállalkozások alkalmazhassák valamennyi arányossági intézkedést.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve, amennyiben a felügyeleti hatóságnak súlyos aggályai vannak egy kis méretű és nem összetett vállalkozás kockázati profiljával kapcsolatban, a felügyeleti hatóság felkérheti az érintett vállalkozást, hogy tartózkodjon egy vagy több arányossági intézkedés alkalmazásától, feltéve, hogy a felkérést megfelelően megindokolja írásban, a vállalkozás kockázati profiljával kapcsolatos konkrét aggályokra való hivatkozással. Úgy kell tekinteni, hogy súlyos aggály áll fenn, ha:

a) a szavatolótőke-szükségletet már nem teljesítik, vagy a következő három hónap tekintetében fennáll a meg nem felelés kockázata, amit adott esetben a 77a. cikk (2) bekezdésében, a 308c. cikkben, a 308d. cikkben vagy adott esetben a 111. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében említett átmeneti intézkedések bármelyikének alkalmazása nélkül értékeltek;

b) a vállalkozás irányítási rendszere a 41. cikk értelmében nem hatékony; vagy

c) a vállalkozás kockázati profiljában bekövetkezett lényeges változások a 29a. cikk (1) bekezdésében meghatározott kritériumok bármelyikének való jelentős meg nem feleléshez vezethetnek.

29d. cikk

Az arányossági intézkedések kis méretű és nem összetett vállalkozásnak nem minősített vállalkozások általi alkalmazása

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a kis méretű és nem összetett vállalkozásnak nem minősített biztosítók és viszontbiztosítók csak a felügyeleti hatóság előzetes jóváhagyásával alkalmazhassák a 35. cikk (5a) bekezdésében, a 41. cikkben, a 45. cikk (1b) bekezdésében, a 45. cikk (5) bekezdésében, a 77. cikk (8) bekezdésében és a 144a. cikk (4) bekezdésében előírt arányossági intézkedéseket, valamint az ezen irányelv alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban előírt arányossági intézkedéseket, amelyek mindegyike a 29c. cikkel összhangban kifejezetten alkalmazandó a kis méretű és nem összetett vállalkozásokra, és amelyeket e cikk alkalmazásában azonosítottak.

A biztosítónak vagy viszontbiztosítónak írásban jóváhagyás iránti kérelmet kell benyújtania a felügyeleti hatósághoz. Az említett kérelemnek tartalmaznia kell a következőket:

a) az alkalmazni kívánt arányossági intézkedések felsorolása, valamint annak indoklása, hogy alkalmazásuk miért indokolt a vállalkozás üzleti tevékenységében rejlő kockázatok jellegével, nagyságrendjével és összetettségével összefüggésben;

b) a vállalkozás kockázati profiljára vonatkozó bármely egyéb lényeges információ;

c) nyilatkozat arról, hogy a vállalkozás nem tervez olyan stratégiai változtatást, amely a következő három éven belül hatással volna a vállalkozás kockázati profiljára.

(2) A felügyeleti hatóság az (1) bekezdés második albekezdésében említett kérelem kézhezvételtől számított két hónapon belül értékeli a kérelmet, és tájékoztatja a vállalkozást annak jóváhagyásáról vagy elutasításáról, valamint azon arányossági intézkedésekről, amelyek alkalmazását jóváhagyták. Amennyiben a felügyeleti hatóság bizonyos feltételek mellett hagyja jóvá az arányossági intézkedések alkalmazását, a jóváhagyó határozatnak tartalmaznia kell e feltételek indokolását. A felügyeleti hatóságnak a kérelemben felsorolt egy vagy több arányossági intézkedés alkalmazásával szembeni kifogására vonatkozó határozatát írásban kell közölni, és azt meg kell indokolni. Az ilyen indokoknak a vállalkozás kockázati profiljához kell kapcsolódniuk.

(3) A felügyeleti hatóság a (2) bekezdésben említett értékelés elvégzéséhez szükséges bármely további információt bekérhet. Az említett bekezdésben említett időszakot fel kell függeszteni a felügyeleti hatóságok első információkérésének időpontja és az arra az érintett vállalkozás által adott válasz kézhezvétele közötti időszakra. A felügyeleti hatóság további kérései nem eredményezik az értékelési időszak felfüggesztését.

(4) A felügyeleti hatóságokhoz 2027. július 31. előtt beérkezett kérelmek tekintetében a (2) bekezdésben említett időszak négy hónap.

(5) Az arányossági intézkedések alkalmazására vonatkozó jóváhagyás bármikor módosítható vagy visszavonható, ha a biztosító vagy viszontbiztosító kockázati profilja megváltozott. A felügyeleti hatóságnak az említett jóváhagyás módosításáról vagy visszavonásáról szóló bármely határozatának ismertetnie kell annak indokait, és a határozatot írásban kell közölni az érintett vállalkozással.

29e. cikk

Az arányossági intézkedések alkalmazásának figyelemmel kísérése

(1) A biztosítóknak és viszontbiztosítóknak a kis méretű és nem összetett vállalkozásnak való minősítésüket követő egy éven belül – a 35. cikkben említett felügyeleti célokra szolgáltatandó információk részeként – tájékoztatniuk kell felügyeleti hatóságaikat az alkalmazott arányossági intézkedésekről. Amennyiben az ilyen vállalkozások módosítani kívánják az alkalmazandó arányossági intézkedések felsorolását, haladéktalanul értesíteniük kell felügyeleti hatóságaikat.

(2) Amennyiben a 29d. cikk szerinti arányossági intézkedéseket alkalmazó biztosítók és viszontbiztosítók úgy határoznak, hogy a továbbiakban nem alkalmazzák bármelyik ilyen intézkedést, erről tájékoztatniuk kell felügyeleti hatóságaikat.

(3) Azon biztosítók és viszontbiztosítók, amelyek 2025. január 28-ig az ezen irányelv szerinti hatályos intézkedéseknek megfelelő bármely arányossági intézkedést alkalmaznak, legfeljebb négy pénzügyi évig továbbra is alkalmazhatnak ilyen intézkedéseket a 29b., a 29c. és a 29d. cikkben meghatározott követelmények alkalmazása nélkül.”

14. A 30. cikk (2) bekezdésének első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Az (1) bekezdés szerinti pénzügyi felügyeletnek magában kell foglalnia a biztosító vagy viszontbiztosító teljes tevékenységére vonatkozóan a vállalkozás irányítási rendszerének, fizetőképességének, a biztosítástechnikai tartalékok képzésének, a vállalkozás eszközeinek és a figyelembe vehető szavatolótőkének a székhely szerinti tagállamban – az uniós szinten elfogadott rendelkezések alapján alkotott szabályokkal vagy követett gyakorlattal összhangban – történő ellenőrzését.”

15. A 35. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés első mondatának helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok előírják, hogy a biztosítók vagy viszontbiztosítók nyújtsák be a felügyeleti hatóságoknak a felügyelet céljából szükséges információkat, figyelembe véve a felügyelet 27. és 28. cikkben meghatározott célkitűzéseit és a 29. cikkben meghatározott általános felügyeleti elveket, különösen az arányosság elvét.”;

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(5a) Figyelembe véve az (1), a (2) és a (3) bekezdésben előírt információkat, valamint a (4) bekezdésben meghatározott elveket, a tagállamok biztosítják, hogy a biztosítók és viszontbiztosítók rendszeres felügyeleti jelentést nyújtsanak be a felügyeleti hatóságoknak, amely tartalmazza a vállalkozás üzleti tevékenységére és teljesítményére, irányítási rendszerére, kockázati profiljára, fizetőképesség céljából végzett értékelésére és tőkekezelésére vonatkozó információkat a jelentési időszak tekintetében.

A rendszeres felügyeleti jelentést a következő gyakorisággal kell benyújtani:

a) kis méretű és nem összetett vállalkozások esetében háromévente, vagy amennyiben a felügyeleti hatóság engedélyezi, legfeljebb ötévente;

b) a kis méretű és nem összetett vállalkozástól eltérő biztosítók és viszontbiztosítók esetében háromévente.

A második albekezdés b) pontjának alkalmazásában a felügyeleti hatóság szükség esetén gyakoribb jelentéstételt írhat elő a felügyelt vállalkozások számára.”;

c) a (6), a (7) és a (8) bekezdést el kell hagyni;

d) a (9) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(9) A Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak a 301a. cikknek megfelelő elfogadása révén kiegészíti ezen irányelvet, meghatározva a következőket:

a) az e cikk (1)–(4) bekezdésében említett információk;

b) a felügyeleti jelentéstételi követelmények megfelelő mértékű konvergenciájának biztosítása érdekében a zárt biztosítókra és a zárt viszontbiztosítókra vonatkozó könnyített felügyeleti jelentéstétel kritériumai, figyelembe véve az említett konkrét vállalkozástípusok kockázatainak jellegét, nagyságrendjét és összetettségét.”;

e) a (10) bekezdés első albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„E cikk egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében az EIOPA a rendszeres felügyeleti jelentéstétellel kapcsolatos végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki az (1) és a (2) bekezdésben említett információk – köztük adott esetben a jelentéstételi követelményeket aktiváló kockázatalapú küszöbértékekre, vagy bizonyos típusú vállalkozások, például zárt biztosítók és viszontbiztosítók konkrét információk alóli, e vállalkozástípusok kockázatainak jellegével, nagyságrendjével és összetettségével indokolható mentességére vonatkozó információk – felügyeleti hatóságoknak való benyújtására szolgáló mintadokumentumokra vonatkozóan. Az EIOPA információtechnológiai (IT) megoldásokat dolgoz ki, beleértve az (1) és a (2) bekezdésben említett információszolgáltatásra vonatkozó mintadokumentumokat és útmutatásokat.”;

f) a (11) bekezdést el kell hagyni;

g) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(12) Az EIOPA 2027. január 29-ig jelentést nyújt be a Bizottságnak az integrált adatgyűjtés kidolgozására irányuló lehetséges intézkedésekről, ideértve a jogszabályi változásokat is, a következők érdekében:

a) a biztosítási ágazat és az egyéb pénzügyi ágazatok jelentéstételi keretrendszerei közötti átfedések és következetlenségek csökkentése;

b) az adatszabványosításnak és a bármely uniós jelentéstételi keretrendszer alapján már szolgáltatott adatok releváns uniós és nemzeti illetékes hatóságok által történő hatékony megosztásának és felhasználásának a javítása; és

c) a megfelelési költségek csökkentése.

Az EIOPA prioritásként kezeli a kollektív befektetési vállalkozások és a származtatott ügyletek területére vonatkozó jelentéstétellel kapcsolatos információkat, de tevékenységét nem korlátozza azokra.

Az első albekezdésben említett jelentés elkészítésekor az EIOPA szorosan együttműködik a többi európai felügyeleti hatósággal és az Európai Központi Bankkal (EKB), és adott esetben bevonja az illetékes nemzeti hatóságokat.”

16. Az irányelv a következő cikkekkel egészül ki:

„35a. cikk

A rendszeres kvantitatív felügyeleti jelentéstételre vonatkozó, a felügyeleti hatóságok által biztosított mentességek és könnyítések

(1) A 129. cikk (4) bekezdésének sérelme nélkül, amennyiben a 35. cikk (2) bekezdése a) pontjának i. alpontjában említett, előre meghatározott időszakok egy évnél rövidebbek, az érintett felügyeleti hatóságok könnyíthetik a rendszeres felügyeleti jelentéstételt, amennyiben:

a) az említett információk benyújtása túlzott terhet jelentene a vállalkozás üzleti tevékenységében rejlő kockázatok jellegéhez, nagyságrendjéhez és összetettségéhez képest;

b) az információk jelentéstételére legalább évente sor kerül.

A rendszeres felügyeleti jelentéstétel említett könnyítése csak azon vállalkozások számára biztosítható, amelyek együttesen nem képviselik egy adott tagállam életbiztosítási és életviszontbiztosítási, illetve nem-életbiztosítási és nem-életviszontbiztosítási piacának több mint 20 %-át, amennyiben az életbiztosítási piaci részesedés a bruttó biztosítástechnikai tartalékokon, és a nem-életbiztosítási piaci részesedés a bruttó díjbevételeken alapul.

A vállalkozásoknak az említett könnyítésekre való jogosultságának megállapításakor a felügyeleti hatóságoknak elsőbbséget kell biztosítaniuk a kis méretű és nem összetett vállalkozások számára.

(2) Az érintett felügyeleti hatóságok könnyíthetnek a rendszeres felügyeleti jelentéstétel követelményein, vagy mentesíthetik a biztosítókat és viszontbiztosítókat a tételes jelentés készítése alól, amennyiben:

a) az említett információk benyújtása túlzott terhet jelentene a vállalkozás üzleti tevékenységében rejlő kockázatok jellegéhez, nagyságrendjéhez és összetettségéhez képest;

b) az említett információk benyújtása nem szükséges a vállalkozás hatékony felügyeletéhez;

c) a mentesítés nem gyengíti az érintett pénzügyi rendszerek stabilitását az Unióban; és

d) a vállalkozás kérésre rendelkezésre tudja bocsátani az információkat.

Tételes jelentés készítése alóli mentesség csak azon vállalkozások számára biztosítható, amelyek együttesen nem képviselik egy adott tagállam életbiztosítási és életviszontbiztosítási, illetve nem-életbiztosítási és nem-életviszontbiztosítási piacának több mint 20 %-át, amennyiben az életbiztosítási piaci részesedés a bruttó biztosítástechnikai tartalékokon, illetve a nem-életbiztosítási piaci részesedés a bruttó díjbevételeken alapul.

A vállalkozásoknak az említett könnyítésekre vagy mentességekre való jogosultságának megállapításakor a felügyeleti hatóságoknak elsőbbséget kell biztosítaniuk a kis méretű és nem összetett vállalkozások számára.

(3) A zárt biztosítókat és a zárt viszontbiztosítókat mentesíteni kell a rendszeres tételes felügyeleti jelentéstétel alól, amennyiben a 35. cikk (2) bekezdése a) pontjának i. alpontjában említett, előre meghatározott időszakok egy évnél rövidebbek, feltéve, hogy mindkét következő feltételnek megfelelnek:

a) a biztosított személyek és a kedvezményezettek bármelyek a következők közül:

i. azon csoporthoz tartozó jogi személyek, amelynek a zárt biztosító vagy zárt viszontbiztosító a részét képezi,

ii. e csoport biztosítási kötvényei szerint biztosítható természetes személyek, feltéve, hogy az említett természetes személyek biztosítására irányuló üzleti tevékenység mértéke nem éri el a biztosítástechnikai tartalékok 5 %-át;

b) a zárt biztosító és zárt viszontbiztosító biztosítási kötelezettségei és a viszontbiztosítási kötelezettségek alapjául szolgáló biztosítási szerződések nem tartalmaznak kötelező felelősségbiztosítást.

(4) E cikk (1) és (2) bekezdésének alkalmazásában – a felügyeleti felülvizsgálati folyamat részeként – a kis méretű és nem összetett vállalkozásnak minősített vállalkozások tekintetében a felügyeleti hatóságoknak értékelniük kell, hogy az információk benyújtása túlzott terhet jelentene-e a vállalkozás kockázatainak jellegéhez, nagyságrendjéhez és összetettségéhez képest, figyelembe véve legalább a következőket:

a) a vállalkozás befektetéseiből eredő piaci kockázatok;

b) a kockázatkoncentrációk szintje;

c) a vállalkozás eszközeinek kezelése kapcsán a pénzügyi stabilitásra gyakorolt lehetséges hatások;

d) a vállalkozás felügyeleti célokból történő információszolgáltatásra irányuló rendszerei és struktúrái és a 35. cikk (5) bekezdésében említett írott szabályzat.

(5) Az (1) és a (2) bekezdés alkalmazásában – a felügyeleti felülvizsgálati folyamat részeként – a kis méretű és nem összetett vállalkozásnak nem minősített vállalkozások tekintetében a felügyeleti hatóságoknak értékelniük kell, hogy az információk benyújtása túlzott terhet jelentene-e a vállalkozás kockázatainak jellegéhez, nagyságrendjéhez és összetettségéhez képest, figyelembe véve legalább a (4) bekezdés a)–d) pontját és a következőket:

a) a biztosítási díjaknak, a biztosítástechnikai tartalékoknak és a vállalkozás eszközeinek a volumene;

b) a vállalkozás által fedezett kárigények és szolgáltatások volatilitása;

c) az engedélyezett életbiztosítási és nem-életbiztosítási ágazatok teljes száma;

d) a vállalkozás irányítási rendszerének megfelelősége;

e) a szavatolótőke-szükségletet és a minimális tőkeszükségletet fedező szavatolótőke szintje;

f) a vállalkozás olyan zárt biztosító vagy zárt viszontbiztosító-e, amely csak azon ipari vagy kereskedelmi csoporthoz kapcsolódó kockázatokat fedezi, amelynek tagja.

(6) E cikk (1)–(5) bekezdésének egységes és következetes alkalmazása érdekében az EIOPA az 1094/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatásokat bocsát ki a következők további pontosítása céljából:

a) az e cikk (1) bekezdésének második albekezdésében és (2) bekezdésének második albekezdésében említett piaci részesedések meghatározására szolgáló módszerek;

b) a felügyeleti hatóságok által a biztosítóknak vagy viszontbiztosítóknak az e cikkben említett bármely könnyítésről vagy mentességről való tájékoztatására alkalmazandó eljárás.

35b. cikk

Jelentéstételi határidők

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a biztosítók és viszontbiztosítók évente vagy ritkábban, a vállalkozás pénzügyi évének végétől számított 16 héten belül benyújtsák a 35. cikk (1)–(4) bekezdésében említett információkat a felügyeleti hatóságokhoz.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a biztosítók és viszontbiztosítók negyedévente, az egyes negyedévek végétől számított öt héten belül benyújtsák a 35. cikk (1)–(4) bekezdésében említett információkat a felügyeleti hatóságokhoz.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a biztosítók és viszontbiztosítók a vállalkozás pénzügyi évének végétől számított 18 héten belül benyújtsák a 35. cikk (5a) bekezdésében említett rendszeres felügyeleti jelentést a felügyeleti hatóságokhoz."

17. A 36. cikk (2) bekezdésének a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) a IV. fejezet 2. szakaszában meghatározott irányítási rendszer, beleértve a 42. cikkben meghatározott szakmai alkalmassági és üzleti megbízhatósági követelményeket, valamint a saját kockázat- és szolvenciaértékelést;"

18. A 37. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következő ponttal egészül ki:

„e) a biztosító vagy viszontbiztosító alkalmazza a 308c. és 308d. cikkben említett átmeneti intézkedések egyikét, és a következő feltételek mindegyike teljesül:

i. a vállalkozás az átmeneti intézkedés alkalmazása nélkül nem felelne meg a szavatolótőke-szükségletnek;

ii. a vállalkozás nem nyújtotta be a felügyeleti hatóságnak vagy az első fokozatos bevezetési tervet a 308e. cikk második bekezdésében előírt határidőn belül, vagy az említett cikk harmadik bekezdésében meghatározott, előírt éves jelentést.";

b) a (2) bekezdés harmadik albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Az (1) bekezdés d), illetve e) pontjában meghatározott körülmények között a többlettőke-követelménynek arányosnak kell lennie az említett pontokban foglalt eltérésből, illetve meg nem felelésből adódó lényeges kockázatokkal."

19. A 40. cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„A biztosítók vagy viszontbiztosítók igazgatási, irányító és felügyelő testületei tagjainak mindenkor jó hírnévvel, és együttesen elegendő ismerettel, készséggel és tapasztalattal kell rendelkezniük feladataik ellátásához.

Nem lehet az igazgatási, irányító vagy felügyelő testület tagja olyan személy, akit – legalább az azon évet megelőző tíz évben, amelyben a vállalkozásban a feladatait ellátja vagy ellátná – pénzmosással vagy terrorizmusfinanszírozással kapcsolatos súlyos vagy ismételt bűncselekményekért vagy más, a jó hírnevüket megkérdőjelező bűncselekményekért elítéltek."

20. A 41. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés harmadik albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Az irányítási rendszert rendszeres belső felülvizsgálatnak kell alávetni. Az ilyen belső felülvizsgálatnak magában kell foglalnia az igazgatási, irányító vagy felügyelő testület összetétele, hatékonysága és belső irányítása megfelelőségének értékelését, figyelembe véve a vállalkozás üzleti tevékenységében rejlő kockázatok jellegét, nagyságrendjét és összetettségét.

A biztosítóknak és viszontbiztosítóknak az igazgatási, irányító vagy felügyelő testület sokszínűségét előmozdító politikát kell bevezetniük, beleértve a nemek közötti egyensúlyra vonatkozó egyedi mennyiségi célkitűzések meghatározását is.

Az EIOPA iránymutatásokat ad ki a sokszínűség fogalmáról, amelyet az igazgatási, irányító vagy felügyeleti testület tagjainak kiválasztásakor figyelembe kell venni.";

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A tagállamok előírják, hogy a biztosítók és viszontbiztosítók különböző személyeket jelöljenek ki a kockázatkezelési, az aktuáriusi, a megfelelési és a belső ellenőrzési kiemelten fontos feladatkörök ellátására, és hogy az összeférhetetlenség elkerülése érdekében minden ilyen feladatkört a többi feladatkörtől függetlenül lássanak el.

Amennyiben a vállalkozást a 29b. cikk szerint kis méretű és nem összetett vállalkozásnak minősítették, vagy amennyiben a vállalkozás a 29d. cikknek megfelelően előzetes felügyeleti jóváhagyást kapott, a kockázatkezelési, az aktuáriusi és a megfelelési, kiemelten fontos feladatkörökért felelős személyek a belső ellenőrzéstől eltérő bármely más kiemelten fontos feladatkört vagy bármely más feladatkört is elláthatnak, vagy az igazgatási, irányító vagy felügyelő testület tagjai lehetnek, feltéve, hogy teljesülnek a következő feltételek:

a) a potenciális összeférhetetlenséget megfelelően kezelik;

b) a feladatkörök kombinációja vagy valamely feladatnak az igazgatási, irányító vagy felügyelő testületben való tagsággal való kombinációja nem veszélyezteti a személy azon képességét, hogy felelősségeinek eleget tegyen.";

c) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A biztosítóknak és a viszontbiztosítóknak írott szabályzatokban rögzíteniük kell legalább a következőket: kockázatkezelés, belső kontroll, belső ellenőrzés, javadalmazás és adott esetben kiszervezés. Biztosítaniuk kell ezen szabályzatok végrehajtását is.

Az említett írott szabályzatokat évente legalább egyszer felül kell vizsgálni. Elfogadásukhoz az igazgatási, irányító vagy felügyelő testület előzetes hozzájárulása szükséges, és a rendszer vagy az érintett terület bármely jelentős változásakor módosítani kell azokat. A kis méretű és nem összetett vállalkozások ennél kevésbé gyakori, de legalább ötévenkénti felülvizsgálatot is végezhetnek, kivéve, ha a felügyeleti hatóság az említett vállalkozás sajátos körülményei alapján arra a következtetésre jut, hogy gyakoribb felülvizsgálatra van szükség."

21. A 42. cikk (2) és (3) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A biztosítóknak és viszontbiztosítóknak a vállalkozást ténylegesen vezető vagy más kiemelten fontos feladatkörért felelős személyek kilétében bekövetkező bármely változásról értesíteniük kell a felügyeleti hatóságot, mellékelve a változtatások okait és minden olyan információt, amely annak értékeléséhez szükséges, hogy a vállalkozás vezetésére kijelölt új személyek szakmailag alkalmasak és üzletileg megbízhatóak-e.

(3) A biztosítóknak és viszontbiztosítóknak értesíteniük kell a felügyeleti hatóságot, amennyiben az (1) bekezdésben említett személyek bármelyike már nem felel meg az (1) bekezdésben említett követelményeknek, vagy annak nem teljesítése miatt leváltották.

(4) A felügyeleti hatóságoknak hatáskörrel kell rendelkezniük arra, hogy amennyiben a vállalkozást ténylegesen vezető vagy más kiemelten fontos feladatkört ellátó személy nem teljesíti az (1) bekezdésben meghatározott követelményeket, előírják a biztosító vagy viszontbiztosító számára az ilyen személy említett pozícióból való eltávolítását."

22. A 44. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az e) pont helyébe a következő szöveg lép:

„e) a működési kockázat kezelése, beleértve az (EU) 2019/881 európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) 2. cikkének 1. pontjában meghatározott kiberbiztonságot is;

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/881 rendelete (2019. április 17.) az ENISA-ról (az Európai Uniós Kiberbiztonsági Ügynökségről) és az információs és kommunikációs technológiák kiberbiztonsági tanúsításáról, valamint az 526/2013/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről (kiberbiztonsági jogszabály) (HL L 151., 2019.6.7., 15. o.).";

ii. a bekezdés a következő albekezdésekkel egészül ki:

„Amennyiben a biztosítók vagy viszontbiztosítók a 77d. cikkben említett volatilitási kiigazítást alkalmazzák, likviditási terveikben figyelembe kell venniük a volatilitási kiigazítás alkalmazását, és meg kell vizsgálniuk, hogy felmerülhetnek-e olyan likviditási korlátok, amelyek nem állnak összhangban a volatilitási kiigazítás alkalmazásával.

A biztosítóknak és viszontbiztosítóknak a fenntarthatósági kockázatok értékelésekor figyelembe kell venniük a rövid, közép- és hosszú távú időhorizontot.

Az ötödik albekezdésben említett értékelés céljából a felügyeleti hatóságoknak biztosítaniuk kell, hogy a vállalkozások – kockázatkezelésük részeként – rendelkezzenek a fenntarthatósági kockázatok rövid, közép- és hosszú távú azonosítására, mérésére, kezelésére és figyelemmel kísérésére szolgáló stratégiákkal, szabályzatokkal, eljárásokkal és rendszerekkel.”;

b) a (2a) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az első albekezdés a következőképpen módosul:

1. a b) pont a következőképpen módosul:

— az i. alpont helyébe a következő szöveg lép:

„i. biztosítástechnikai tartalékaiknak és figyelembe vehető szavatolótőkéjüknek az illeszkedési kiigazítás kiszámításának alapjául szolgáló feltevésekre való érzékenységét, beleértve a 77c. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett alapvető kamatkülönbözet kiszámítását;”,

— a iii. alpontot el kell hagyni;

2. a c) pont helyébe a következő szöveg lép:

„c) a 77d. cikkben említett volatilitási kiigazítás alkalmazása esetén a biztosítástechnikai tartalékaiknak és a figyelembe vehető szavatolótőkéjüknek a gazdasági körülmények olyan változásaira való érzékenységét, amelyek befolyásolnák a 77d. cikk (3) bekezdésében említett, kockázathoz igazított különbözetet.”;

ii. a harmadik albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A 77d. cikkben említett volatilitási kiigazítás alkalmazása esetén a 41. cikk (3) bekezdésében említett, írott kockázatkezelési szabályzatban figyelembe kell venni a volatilitási kiigazítást.”;

c) a cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(2b) A tagállamok biztosítják, hogy a biztosítók és viszontbiztosítók számszerűsíthető célokat és eljárásokat tartalmazó konkrét terveket dolgozzanak ki és kísérjenek figyelemmel a fenntarthatósági tényezőkből rövid, közép- és hosszú távon fakadó pénzügyi kockázatok figyelemmel kísérésére és kezelésére, ideértve azon kockázatokat is, amelyek az alkalmazkodás folyamatából és az átállási tendenciákból erednek a fenntarthatósági tényezőkkel – különösen az (EU) 2021/1119 európai parlamenti és tanácsi rendeletben (*) meghatározott tényezőkkel – kapcsolatos releváns uniós és tagállami szabályozási célkitűzések és jogi aktusok kontextusában.

Az e bekezdés első albekezdésében említett tervekben foglalt, a fenntarthatósági kockázatok kezelésére irányuló számszerűsíthető céloknak és eljárásoknak meg kell fontolniuk az éghajlatváltozással foglalkozó európai tudományos tanácsadó testület legutóbbi jelentéseit és az általa előírt legújabb intézkedéseket, különösen az Unió éghajlat-politikai célkitűzéseinek elérésével kapcsolatban. Amennyiben a vállalkozás a 2013/34/EU irányelvvel összhangban fenntarthatósági kérdésekre vonatkozó információkat tesz közzé, az e bekezdés első albekezdésében említett terveknek összhangban kell lenniük az említett irányelv 19a. vagy 29a. cikkében említett tervekkel, és különösen olyan intézkedéseket kell tartalmazniuk a vállalkozás üzleti modelljére és stratégiájára vonatkozóan, amelyek következetesek mindkét terv tekintetében. Adott esetben a vállalkozások által közzétett célokat, kötelezettségvállalásokat és stratégiai döntéseket alátámasztó módszertanoknak és feltevéseknek összhangban kell lenniük az e bekezdés első albekezdésében említett tervekben szereplő módszertanokkal és feltevésekkel.

Az e bekezdés első albekezdésében említett tervekben foglalt, a fenntarthatósági kockázatok kezelésére irányuló céloknak, eljárásoknak és intézkedéseknek – a 29. cikk (3) bekezdésével összhangban – arányosaknak kell lenniük a biztosítási és viszontbiztosítási tevékenységek üzleti modelljéből eredő fenntarthatósági kockázatok jellegével, nagyságrendjével és összetettségével.

(2c) E cikk következetes alkalmazásának biztosítása érdekében az EIOPA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a következők további pontosítása céljából:

a) a fenntarthatósági kockázatok azonosítására, mérésére, kezelésére és figyelemmel kísérésére vonatkozó minimumszabályok és referenciamódszerek;

b) az e cikk (2b) és a (2e) bekezdésével összhangban elkészítendő tervekben szerepeltetendő elemek, amelyeknek konkrét határidőket, valamint köztes számszerűsíthető célokat és mérföldköveket kell tartalmazniuk a fenntarthatósági tényezőkből fakadó pénzügyi kockázatok figyelemmel kísérése és kezelése érdekében, valamint a 45. és a 45a. cikkben meghatározott követelményekkel való összefüggések;

c) a (2b) és a (2e) bekezdésben említett tervekkel, számszerűsíthető célokkal és eljárásokkal kapcsolatos felügyeleti megközelítések;

d) az e cikk (2b) és a (2e) bekezdésében említett terveknek az 51. cikkel összhangban közzéteendő elemei, beleértve a releváns számszerűsíthető célokat is.

Az EIOPA 2026. január 29-ig benyújtja a Bizottsághoz az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap ezen irányelv kiegészítésére az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1094/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén.

(2d) A vállalkozásnak évente közzé kell tennie a (2b) és a (2e) bekezdésben említett tervekben foglalt számszerűsíthető célokat.

(2e) Amennyiben az Unióban központi irodával rendelkező részesedő biztosítónak vagy viszontbiztosítónak, vagy az ilyen irodával rendelkező biztosítói holdingtársaságnak vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságnak csoportszinten e cikk (2b) bekezdésével összhangban tervet kell készítenie, a tagállamok biztosítják, hogy az említett terv hatálya alá tartozó és a 213. cikk (2) bekezdésének a) és b) pontjával összhangban csoportfelügyelet hatálya alá tartozó leányvállalat biztosítók és viszontbiztosítók egyéni szinten mentesüljenek az e cikk (2b) bekezdésének megfelelő tervkészítés alól.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/1119 rendelete (2021. június 30.) a klímasemlegesség elérését célzó keret létrehozásáról és a 401/2009/EK rendelet, valamint az (EU) 2018/1999 rendelet módosításáról (európai klímarendelet) (HL L 243., 2021.7.9., 1. o.).”

23. A 45. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés második albekezdése a következő pontokkal egészül ki:

„d) a makrogazdasági helyzetnek, valamint a makrogazdasági helyzet és a pénzügyi piacok lehetséges alakulásának a vizsgálata és elemzése;

e) a felügyeleti hatóság indokolt kérésére a következők vizsgálata és elemzése:

i. azon makroprudenciális aggályok, amelyek befolyásolhatják az a) pontban említett vállalkozás sajátos kockázati profilját, jóváhagyott kockázatvállalási határait, üzleti stratégiáját, kockázatvállalási tevékenységeit vagy befektetési döntéseit, valamint általános szavatolótőke-megfelelési igényeit;

ii. a vállalkozás azon tevékenységei, amelyek hatással lehetnek a makrogazdasági és pénzügyi piaci fejleményekre, és rendszerszintű kockázat forrásává válhatnak;

f) a vállalkozás általános képessége a szerződőkkel és más partnerekkel szemben fennálló pénzügyi kötelezettségeinek teljesítésére ezen kötelezettségek esedékessé válásakor, még stresszhelyzetben is.”;

b) a cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(1a) Az (1) bekezdés d) és e) pontja alkalmazásában a makrogazdasági és pénzügyi piaci fejleményeknek magukban kell foglalniuk legalább a következőket:

a) a kamatlábak és kamatláb-különbözetek szintje;

b) a pénzügyi piaci indexek szintje;

c) infláció;

d) más pénzügyi piaci szereplőkkel való összekapcsoltság;

e) éghajlatváltozás, világjárványok, egyéb tömeges események és egyéb katasztrófák, amelyek hatással lehetnek a biztosítókra és viszontbiztosítókra.

Az (1) bekezdés e) pontja i. alpontjának alkalmazásában a makroprudenciális aggályoknak magukban kell foglalniuk legalább a hitelciklushoz és a gazdasági visszaeséshez, a befektetésekkel kapcsolatos csordaszellemű magatartáshoz vagy az ágazati szintű túlzott kitettségkoncentrációkhoz kapcsolódó, valószerű kedvezőtlen jövőbeli forgatókönyveket és kockázatokat.

(1b) A tagállamok biztosítják, hogy az e cikk (1) bekezdésének d) pontjában előírt elemzés arányos legyen a kockázatok jellegével, valamint a vállalkozások tevékenységeinek nagyságrendjével és összetettségével. A tagállamok biztosítják, hogy a kis méretű és nem összetett vállalkozások, valamint azon vállalkozások, amelyek a 29d. cikk alapján előzetes felügyeleti jóváhagyást kaptak, ne legyenek kötelesek az e cikk (1) bekezdésének e) pontjában említett elemzés elvégzésére.”;

c) a (2a) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2a) Amennyiben a biztosító vagy viszontbiztosító a 77b. cikkben említett illeszkedési kiigazítást, a 77d. cikkben említett volatilitási kiigazítást vagy a 77a. cikk (2) bekezdésében, a 308c. és a 308d. cikkben vagy adott esetben a 111. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében és a 111. cikk (2a) bekezdésében említett átmeneti intézkedéseket alkalmazza, el kell végeznie az e cikk (1) bekezdés b) pontjában említett tőkekövetelményeknek való megfelelés értékelését az említett kiigazítások és átmeneti intézkedések figyelembevételével és anélkül.

E bekezdés első albekezdésétől eltérve, a 77a. cikkben említett fokozatos bevezetési mechanizmus értékelésére vonatkozó követelmény nem alkalmazandó olyan pénznemre, amelyre a következők valamelyike alkalmazandó:

a) a biztosítási vagy viszontbiztosítási kötelezettségekhez kapcsolódó, említett pénznembeli jövőbeli pénzáramlásoknak a biztosítási vagy viszontbiztosítási kötelezettségekhez kapcsolódó valamennyi jövőbeli pénzáramláshoz viszonyított aránya nem haladja meg az 5 %-t;

b) a biztosítási vagy viszontbiztosítási kötelezettségekhez kapcsolódó, említett pénznembeli jövőbeli pénzáramlások tekintetében az olyan futamidőkhöz – ahol a releváns kockázatmentes hozamgörbe extrapolált – tartozó jövőbeli pénzáramlásoknak a biztosítási vagy viszontbiztosítási kötelezettségekhez kapcsolódó, valamennyi jövőbeli pénzáramláshoz viszonyított aránya nem haladja meg a 10 %-t.

(2b) Amennyiben a biztosító vagy viszontbiztosító a 77d. cikkben említett volatilitási kiigazítást alkalmazza, az e cikk (1) bekezdésében említett értékelésnek arra is ki kell terjednie, hogy az érintett vállalkozás kockázati profilja mennyire jelentős mértékben tér el a volatilitási kiigazítás alapjául szolgáló feltevésektől.”;

d) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A biztosítóknak és viszontbiztosítóknak az (1) bekezdésben említett értékelést évente, és a kockázati profiljuk jelentős változását követően haladéktalanul el kell végezniük.

E bekezdés első albekezdésétől eltérve, a biztosítóknak és viszontbiztosítóknak lehetőségük van arra, hogy amennyiben a következő feltételek bármelyike teljesül, az (1) bekezdésben említett értékelésre legalább kétévente, és a kockázati profiljuk jelentős változását követően haladéktalanul kerítsenek sort, kivéve, ha a felügyeleti hatóság a vállalkozás sajátos körülményei alapján arra a következtetésre jut, hogy gyakoribb értékelésre van szükség:

a) a vállalkozás kis méretű és nem összetett vállalkozásnak minősül;

b) a biztosító olyan zárt biztosító vagy zárt viszontbiztosító, amely megfelel a következő kritériumok mindegyikének:

i. a biztosított személyek és a kedvezményezettek ahhoz a csoporthoz tartozó jogi személyek, amelynek a zárt biztosító vagy a zárt viszontbiztosító a részét képezi, vagy olyan természetes személyek, akik e csoport biztosítási kötvényei szerint biztosíthatók, és a csoport biztosítási kötvényei szerint biztosítható természetes személyek biztosítására irányuló üzleti tevékenység mértéke nem éri el a biztosítástechnikai tartalékok 5 %-át;

ii. a zárt biztosító vagy a zárt viszontbiztosító biztosítási kötelezettségei, vagy a viszontbiztosítási kötelezettségek alapjául szolgáló biztosítási szerződések nem tartalmaznak kötelező felelősségbiztosítást.

Az éves értékelés alóli mentesség nem akadályozhatja meg a vállalkozást abban, hogy folyamatosan azonosítsa, mérje, kezelje, figyelemmel kísérje és jelentse a kockázatokat.";

e) a cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(8) Az (1) bekezdés d) és e) pontjának alkalmazásában, amennyiben a felügyeleti hatóságoktól eltérő hatóságoknak adnak makroprudenciális felhatalmazást, a tagállamok biztosítják, hogy a felügyeleti hatóságok megosszák a biztosítók és viszontbiztosítók által végzett, az e cikkben említett saját kockázat- és szolvenciaértékelésre vonatkozó makroprudenciális értékeléseik megállapításait a makroprudenciális meghatalmazással rendelkező releváns nemzeti szervekkel és hatóságokkal.

A tagállamok biztosítják, hogy a felügyeleti hatóságok együttműködjenek a makroprudenciális meghatalmazással rendelkező nemzeti szervekkel és hatóságokkal az eredmények elemzése és adott esetben az azzal kapcsolatos makroprudenciális aggályok azonosítása érdekében, hogy a vállalkozások tevékenysége milyen hatással lehet a makrogazdasági és pénzügyi piaci fejleményekre.

A tagállamok biztosítják, hogy a felügyeleti hatóságok megosszák az érintett vállalkozással az értékelés szempontjából releváns makroprudenciális aggályokat és bemeneti paramétereket.

(9) A felügyeleti hatóságnak – annak eldöntésekor, hogy kérje-e az e cikk (1) bekezdésének e) pontjában említett elemzések valamelyikét egy olyan biztosítótól vagy viszontbiztosítótól, amely a 213. cikk (2) bekezdésének a) és b) pontjával összhangban a csoportfelügyelet hatálya alá tartozó leányvállalat – mérlegelnie kell, hogy az említett elemzések bármelyikét csoportszinten végzi-e az Unióban központi irodával rendelkező részesedő biztosító vagy viszontbiztosító, biztosítói holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság, és az kiterjed-e az említett leányvállalat sajátosságaira.

A nemzeti felügyeleti hatóságoknak évente értesíteniük kell mind az EIOPA-t, mind az 1092/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel (*) létrehozott Európai Rendszerkockázati Testületet (ERKT) a biztosítók és viszontbiztosítók, valamint azon csoportok jegyzékéről, amelyek tekintetében további makroprudenciális intézkedéseket kérnek.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 1092/2010/EU rendelete (2010. november 24.) a pénzügyi rendszer európai uniós makroprudenciális felügyeletéről és az Európai Rendszerkockázati Testület létrehozásáról (HL L 331., 2010.12.15., 1. o.)."

24. Az irányelv a következő cikkel egészül ki:

„45a. cikk

Éghajlatváltozási forgatókönyvek elemzése

(1) A 45. cikk (2) bekezdésében említett kockázatok azonosítása és értékelése céljából az érintett vállalkozásnak azt is értékelnie kell, hogy van-e lényeges kitettsége az éghajlatváltozási kockázatokkal szemben. A vállalkozásnak a 45. cikk (1) bekezdésében említett értékelésben be kell mutatnia az éghajlatváltozási kockázatokkal szembeni kitettségének lényegességét.

(2) Amennyiben az érintett vállalkozásnak lényeges kitettsége van az éghajlatváltozási kockázatokkal szemben, a vállalkozásnak legalább két hosszú távú éghajlatváltozási forgatókönyvet meg kell határoznia, ideértve a következőket:

a) olyan, hosszú távú éghajlatváltozási forgatókönyv, amelyben a globális hőmérséklet-emelkedés nem éri el a két Celsius-fokot;

b) olyan, hosszú távú éghajlatváltozási forgatókönyv, amelyben a globális hőmérséklet-emelkedés jelentősen meghaladja a két Celsius-fokot.

(3) A 45. cikk (1) bekezdésében említett értékelésnek rendszeres időközönként tartalmaznia kell az e cikk (2) bekezdése szerint meghatározott hosszú távú éghajlatváltozási forgatókönyvek által a vállalkozás üzleti tevékenységére gyakorolt hatás elemzését. Az említett időközöknek arányosaknak kell lenniük a vállalkozás üzleti tevékenységében rejlő éghajlatváltozási kockázatok jellegével, nagyságrendjével és összetettségével, de nem haladhatják meg a három évet.

(4) A (2) bekezdésben említett hosszú távú éghajlatváltozási forgatókönyveket legalább háromévente felül kell vizsgálni, és szükség esetén aktualizálni kell. A hosszú távú éghajlatváltozási forgatókönyvek felülvizsgálatakor a biztosítóknak és viszontbiztosítóknak figyelembe kell venniük a korábbi éghajlatváltozási forgatókönyvekben használt eszközök és elvek teljesítményét, azok hatékonyságának növelése érdekében.

(5) A (2), a (3) és a (4) bekezdéstől eltérve, a kis méretű és nem összetett vállalkozásoknak nem kell meghatározniuk éghajlatváltozási forgatókönyveket, vagy értékelniük azoknak a vállalkozás üzleti tevékenységére gyakorolt hatását.”

25. Az 51. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„*51. cikk*

A fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló jelentés: tartalom

(1) A tagállamok a 35. cikk (3) bekezdésében előírt információkat és az említett cikk (4) bekezdésében meghatározott alapelveket figyelembe véve előírják, hogy a biztosítók és viszontbiztosítók évente jelentést tegyenek közzé fizetőképességükről és pénzügyi helyzetükről.

A fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló jelentésnek két egyértelműen azonosított, együttesen közzétett részből kell állnia. Az első rész a kifejezetten a szerződőknek és a kedvezményezetteknek szóló információkból és a második rész a piaci szakembereknek szóló információkból áll.

(1a) A fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló jelentés szerződőknek és kedvezményezetteknek szóló információkból álló részének a következő információkat kell tartalmaznia:

a) a vállalkozás üzleti tevékenységének és teljesítményének rövid leírása;

b) a vállalkozás tőkekezelésének és kockázati profiljának rövid leírása, a fenntarthatósági kockázatokkal kapcsolatban is; és

c) nyilatkozat arról, hogy a vállalkozás közzéteszi-e a 2013/34/EU irányelv 19a. vagy 29a. cikkében említett terveket.

(1b) A fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló jelentés piaci szakembereknek szóló információkból álló részének a következő információkat kell tartalmaznia vagy teljes egészében, vagy az egyéb jogi vagy szabályozási követelmények alapján közzétett, jellegükben és hatókörükben egyenértékű információkra való hivatkozás révén:

a) a vállalkozás üzleti tevékenységének és teljesítményének leírása;

b) az irányítási rendszer leírása;

c) külön-külön az eszközök, a biztosítástechnikai tartalékok és az egyéb kötelezettségek tekintetében az értékelésükhöz használt alapok és módszerek leírása;

d) a tőkekezelés és a kockázati profil leírása, beleértve legalább a következőket:

i. a szavatolótőke szerkezete, összege és minősége;

ii. a szavatolótőke-szükséglet összege és a minimális tőkeszükséglet összege;

iii. az uniós pénzügyi rendszerek stabilitása szempontjából releváns biztosítók és viszontbiztosítók esetében a kockázatérzékenységre vonatkozó információk;

iv. a szavatolótőke-szükséglet kiszámításához használt, a 304. cikkben meghatározott lehetőség;

v. olyan információk, amelyek lehetővé teszik a standard formula alapjául szolgáló feltevések és a vállalkozás által a szavatolótőke-szükségletének kiszámításához használt bármely belső modell feltevései közötti fő különbségek megfelelő megértését;

vi. a jelentési időszakban a minimális tőkeszükséglet nem teljesítésének vagy a szavatolótőke-szükséglet jelentős nem teljesítésének összege, függetlenül a nem megfelelőség esetleges későbbi megszüntetésétől, bemutatva annak eredetét, következményeit, valamint a meghozott korrekciós intézkedéseket;

e) annak feltüntetése, hogy a vállalkozás a 45a. cikk (1) bekezdésében említett lényegességi értékelés szerint jelentős mértékben ki van-e téve az éghajlatváltozási kockázatoknak, és adott esetben hozott-e intézkedéseket;

f) nyilatkozat arról, hogy a vállalkozás közzéteszi-e a 2013/34/EU irányelv 19a. vagy 29a. cikkében említett terveket;

g) a 44. cikk (2c) bekezdésének d) pontjában említett elemek.

(1c) A 77b. cikkben említett illeszkedési kiigazítás alkalmazása esetén az e cikk (1b) bekezdésének c) pontjában, valamint d) pontja i. és ii. alpontjában említett leírásnak tartalmaznia kell az illeszkedési kiigazítás, valamint azon kötelezettségállomány és elkülönített eszközök leírását is, amelyekre az illeszkedési kiigazítást alkalmazzák, továbbá az illeszkedési kiigazítás nullára csökkentésének a vállalkozás pénzügyi helyzetére gyakorolt számszerűsített hatását.

Az e cikk (1b) bekezdésének c) pontjában, valamint d) pontja i. és ii. alpontjában említett leírásnak tartalmaznia kell egy arra vonatkozó nyilatkozatot is, hogy a vállalkozás alkalmazza-e a 77d. cikkben említett volatilitási kiigazítást, és amennyiben alkalmazza, közzé kell tennie a következő információkat:

a) a volatilitási kiigazítás nullára csökkentése által a vállalkozás pénzügyi helyzetére gyakorolt hatás számszerűsítése;

b) az egyes releváns pénznemekre vagy adott esetben országokra vonatkozóan a 77d. cikk szerint kiszámított volatilitási kiigazítás és az annak megfelelő, a biztosítási vagy viszontbiztosítási kötelezettségekre vonatkozó legjobb becslések.

(2) Az (1b) bekezdés d) pontjának i. alpontjában említett leírásnak tartalmaznia kell az előző jelentési időszakhoz képest bekövetkezett jelentős változások elemzését, és az érintett elemek pénzügyi beszámolókban szereplő értékével kapcsolatos főbb eltérések magyarázatát, valamint a tőkeátruházhatóság rövid leírását.

A szavatolótőke-szükséglet e cikk (1b) bekezdése d) pontjának ii. alpontjában említett közzététele során külön kell bemutatni a VI. fejezet 4. szakasza 2. és 3. alszakaszának megfelelően számított összeget és a 37. cikkel összhangban előírt esetleges többlettőke-követelmény összegét, vagy a 110. cikk értelmében a biztosító vagy viszontbiztosító által alkalmazandó egyedi paraméterek hatását, az érintett felügyeleti hatóság erre vonatkozó indokolásáról szóló rövid tájékoztatással együtt.

A szavatolótőke-szükséglet közzététele során adott esetben jelezni kell, hogy a végleges összeget a felügyeleti hatóság még nem hagyta jóvá.

(3) A zárt biztosítóknak nem kell közzétenniük a szerződőknek és a kedvezményezetteknek szóló részt, és a piaci szakembereknek szóló részbe csak az 56. cikkben említett végrehajtás-technikai standardban előírt mennyiségi adatokat kell belefoglalniuk, feltéve, hogy az említett vállalkozások megfelelnek a következő feltételeknek:

a) a biztosított személyek és a kedvezményezettek ahhoz a csoporthoz tartozó jogi személyek, amelynek a zárt biztosító a részét képezi, vagy olyan természetes személyek, akik e csoport biztosítási kötvényei szerint biztosíthatók, és a csoport biztosítási kötvényei szerint biztosítható természetes személyek biztosítására irányuló üzleti tevékenység mértéke nem éri el a biztosítástechnikai tartalékok 5 %-át;

b) a zárt biztosító biztosítási kötelezettségei nem tartalmaznak kötelező felelősségbiztosítást.

(4) A zárt biztosítóknak nem kell közzétenniük a szerződőknek és kedvezményezetteknek szóló részt, és a piaci szakembereknek szóló részbe csak az 56. cikkben említett végrehajtás-technikai standardban előírt mennyiségi adatokat kell belefoglalniuk, feltéve, hogy az említett vállalkozások megfelelnek a következő feltételeknek:

a) a biztosított személyek és a kedvezményezettek ahhoz a csoporthoz tartozó jogi személyek, amelynek a zárt viszontbiztosító a részét képezi, vagy olyan természetes személyek, akik e csoport biztosítási kötvényei szerint biztosíthatók, és a csoport biztosítási kötvényei szerint biztosítható természetes személyek biztosítására irányuló üzleti tevékenység mértéke nem éri el a biztosítástechnikai tartalékok 5 %-át;

b) a zárt viszontbiztosító viszontbiztosítási kötelezettségeinek alapjául szolgáló biztosítási szerződések nem kapcsolódnak kötelező felelősségbiztosításhoz;

c) az anyavállalatnál vagy a csoport bármely vállalkozásánál fennálló kölcsönök, beleértve a csoportos számla-összevezetéseket is, nem haladják meg a zárt viszontbiztosító teljes eszközállományának 20 %-át; és

d) a bruttó biztosítástechnikai tartalékokból eredő maximális veszteség determinisztikusan, sztochasztikus módszerek alkalmazása nélkül értékelhető.

(5) Az (1) bekezdéstől eltérve, a viszontbiztosítók dönthetnek úgy, hogy a fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló jelentés szerződőknek és kedvezményezetteknek szóló részét nem teszik közzé.

(6) E cikk (1b) bekezdésétől eltérve, a kis méretű és nem összetett vállalkozásoknak lehetőségük van arra, hogy csak az 56. cikkben említett végrehajtás-technikai standardokban előírt mennyiségi adatokat tegyék közzé a fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló jelentés piaci szakembereknek szóló információkat tartalmazó részében, feltéve, hogy háromévente az e cikkben előírt valamennyi információt tartalmazó, teljes jelentést tesznek közzé.

(7) A tagállamok biztosítják, hogy a biztosítók és viszontbiztosítók évente vagy ritkábban, a vállalkozás pénzügyi évének végétől számított 18 héten belül nyilvánosan közzé tegyék és a felügyeleti hatósághoz benyújtsák az e cikkben említett információkat.

(8) A biztosítók és viszontbiztosítók számára elő kell írni, hogy az e cikk (1) bekezdésében említett jelentés részeként ismertessék annak hatását, hogy a biztosítástechnikai tartalékok 77. cikk szerinti meghatározása céljából a releváns kockázatmentes hozamgörbe helyett a 77e. cikk (1) bekezdésének aa) pontjában említett, az extrapolációra vonatkozó átmeneti intézkedés alkalmazása nélkül meghatározott kockázatmentes hozamgörbét alkalmazzák.

Azonban az első albekezdéstől eltérve, a közzétételi követelmény nem alkalmazandó olyan pénznemre, amelyre a következők valamelyike alkalmazandó:

a) a biztosítási vagy viszontbiztosítási kötelezettségekhez kapcsolódó, említett pénznembeli jövőbeli pénzáramlásoknak a biztosítási vagy viszontbiztosítási kötelezettségekhez kapcsolódó valamennyi jövőbeli pénzáramláshoz viszonyított aránya nem haladja meg az 5 %-t;

b) a biztosítási vagy viszontbiztosítási kötelezettségekhez kapcsolódó, említett pénznembeli jövőbeli pénzáramlások tekintetében az olyan futamidőkhöz – ahol a releváns kockázatmentes hozamgörbe extrapolált – tartozó jövőbeli pénzáramlásoknak a biztosítási vagy viszontbiztosítási kötelezettségekhez kapcsolódó, valamennyi jövőbeli pénzáramláshoz viszonyított aránya nem haladja meg a 10 %-t.”

26. Az irányelv a következő cikkel egészül ki:

„51a. cikk

A fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló jelentés: könyvvizsgálati követelmények

(1) A kis méretű és nem összetett vállalkozásnak, zárt biztosítónak vagy zárt viszontbiztosítónak nem minősülő biztosítók és viszontbiztosítók esetében a fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló, az 51. cikk (1) bekezdéssel összhangban közzétett jelentés részeként nyilvánosságra hozott mérleget, vagy a fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló, a 256. cikk (2) bekezdésének b) pontjával összhangban közzétett egységes jelentés részeként nyilvánosságra hozott mérleget könyvvizsgálatnak kell alávetni.

(2) A 29c. cikktől eltérve, a tagállamok az e cikk (1) bekezdésében megállapított kötelezettséget a kis méretű és nem összetett vállalkozásnak minősített vállalkozásokra, a zárt biztosítókra és a zárt viszontbiztosítókra is kiterjeszthetik.

(3) A tagállamok az (1) bekezdésben említett könyvvizsgálati követelmény hatályát a fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló jelentés más elemeire is kiterjeszthetik.

(4) A könyvvizsgálatot jogszabály szerint engedélyezett könyvvizsgálónak vagy könyvvizsgáló cégnek kell elvégeznie a 2006/43/EK irányelv 26. cikke szerint alkalmazandó könyvvizsgálati standardokkal összhangban. A jogszabály szerint engedélyezett könyvvizsgálóknak és könyvvizsgáló cégeknek e feladat ellátása során meg kell felelniük az ezen irányelv 72. cikkében meghatározott könyvvizsgálói kötelezettségeknek.

(5) Azon tagállamokban, ahol a 2025. január 28-i állapot szerint bejegyzett biztosításmatematikusok a nemzeti jog alapján felhatalmazással rendelkeznek a biztosítástechnikai tartalékok, a viszontbiztosítási szerződésekből megtérülő összegek és a kapcsolódó tételek könyvvizsgálatára, az említett bejegyzett biztosításmatematikusok a továbbiakban is végezhetnek ilyen könyvvizsgálatokat, feltéve, hogy olyan kötelező erejű standardoknak megfelelően járnak el, amelyek biztosítják a magas színvonalú könyvvizsgálatot, és lefedik legalább a könyvvizsgálati gyakorlat, a függetlenség és a belső minőség-ellenőrzés területét az ilyen könyvvizsgálatok elvégzése során, valamint megfelelnek a 72. cikkben említett kötelezettségeknek.

(6) A biztosítóknak és viszontbiztosítóknak a fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló jelentéssel együtt be kell nyújtaniuk a felügyeleti hatóságnak a jogszabály szerint engedélyezett könyvvizsgáló vagy könyvvizsgáló cég által készített külön jelentést, amely tartalmazza a könyvvizsgálat jellegének és eredményeinek ismertetését.”

27. Az 52. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következő pontokkal egészül ki:

„e) a biztosítók és viszontbiztosítók teljes száma kis méretű és nem összetett vállalkozások és egyéb, egyszerűsítéseket vagy arányossági intézkedéseket alkalmazó vállalkozások szerinti bontásban, valamint az egyedi arányossági intézkedéseket alkalmazó vállalkozások száma;

f) a csoportok száma kis méretű és nem összetett csoportok és egyéb, egyszerűsítéseket vagy arányossági intézkedéseket alkalmazó csoportok szerinti bontásban, valamint az egyedi arányossági intézkedéseket alkalmazó csoportok száma.”;

b) a (2) bekezdés a következő ponttal egészül ki:

„f) az egyes tagállamok tekintetében a biztosítók és viszontbiztosítók száma, valamint a csoportok száma kis méretű és nem összetett vállalkozások vagy csoportok és egyéb, egyszerűsítéseket vagy arányossági intézkedéseket alkalmazó vállalkozások vagy csoportok szerinti bontásban, valamint az egyedi egyszerűsítéseket és más arányossági intézkedéseket alkalmazó vállalkozások vagy csoportok száma.”;

c) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az EIOPA a (2) bekezdésben említett információkat az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság rendelkezésére bocsátja, egy olyan jelentéssel együtt, amely ismerteti a többlettőke-követelmény előírása és az arányossági intézkedések alkalmazása során a különböző tagállamok felügyeleti hatóságai között megvalósuló felügyeleti konvergencia mértékét.

(4) Az EIOPA értékeli a 29a. cikk (1) bekezdésében meghatározott, a kis méretű és nem összetett vállalkozások azonosítására szolgáló kritériumok, valamint a 213a. cikk (1) bekezdésében meghatározott, a kis és nem összetett csoportok azonosítására vonatkozó kritériumok alkalmazásának hatásait, legalább a szerződők védelmére, a pénzügyi stabilitásra és az egyenlő versenyfeltételekre vonatkozó célkitűzések tekintetében. Az EIOPA 2030. január 31-ig jelentést nyújt be megállapításairól a Bizottságnak. Adott esetben a jelentésben mérlegelnie kell az említett kritériumok esetleges módosítását.”

28. Az 53. cikk (4) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(4) E cikk (1) és (2) bekezdése nem alkalmazandó az 51. cikk (1a) bekezdésének b) pontjában és az 51. cikk (1b) bekezdésének d) és e) pontjában említett információkra.”

29. Az 56. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„Az EIOPA információtechnológiai megoldásokat dolgoz ki a második bekezdésben említett eljárásokra, formanyomtatványokra és mintadokumentumokra vonatkozóan, beleértve az útmutatásokat is.”

30. Az 58. cikk (3) bekezdésében az a) és a b) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) székhelye az Unión kívül található vagy az Unión kívüli szabályozás alá tartozik; vagy

b) olyan természetes vagy jogi személy, aki vagy amely nem tartozik ezen irányelv, a 2009/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (*), a 2013/36/EU irányelv vagy a 2014/65/EU irányelv hatálya alá.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 2009/65/EK irányelve (2009. július 13.) az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról (HL L 302., 2009.11.17., 32. o.).”

31. A 60. cikk (1) bekezdésének a) pontjában a „85/611/EGK irányelv 1a. cikkének 2. pontja” szövegrész helyébe a „2009/65/EK irányelv 2. cikke (1) bekezdésének b) pontja” szövegrész lép.

32. A 62. cikk első bekezdésében az első mondat helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok előírják, hogy olyan esetekben, amikor az 57. cikkben említett személyek által gyakorolt befolyás a biztosító vagy viszontbiztosító körültekintő és megbízható irányítása ellen hathat, a minősített részesedés tartásának, szerzésének vagy növelésének kitett vállalkozás székhely szerinti tagállamának felügyeleti hatósága megfelelő intézkedéseket hozzon e helyzet megszüntetése érdekében.”

33. A 63. cikk második bekezdésében a „2004/39/EK irányelv” szövegrész helyébe a „2014/65/EU irányelv” szövegrész lép.

34. A 64. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„E cikk első, második és harmadik bekezdése nem akadályozhatja a felügyeleti hatóságokat abban, hogy közzétegyék az ezen irányelv 34. cikke (4) bekezdésével vagy az 1094/2010/EU rendelet 32. cikkével összhangban elvégzett stressztesztek eredményeit, sem abban, hogy továbbítsák a stressztesztek eredményeit az EIOPA-nak az Unió-szerte végrehajtott stressztesztek eredményeinek az EIOPA általi közzététele céljából.”

35. A 68. cikk (1) bekezdése az első albekezdés után a következő albekezdéssel egészül ki:

„A 64. cikk első bekezdése és a 67. cikk nem akadályozhatja az ugyanazon tagállam felügyeleti hatóságai és adóhatóságai közötti információcserét, amennyiben az ilyen információcserét a nemzeti jog lehetővé teszi. Amennyiben az említett információ egy másik tagállamból származik, az információcserére csak azon hatóság kifejezett beleegyezésével kerülhet sor, amelytől az információ származik.”

36. A 70. cikk (1) bekezdése a következőképpen módosul:

a) az a) pontban az „Európai Központi Bank” szövegrész helyébe az „EKB” szó lép;

b) a c) pontban „az 1092/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel ([1]) létrehozott Európai Rendszerkockázati Testületet (ERKT)” szövegrész helyébe az „ERKT” szó lép.

37. A 72. cikk (1) bekezdése bevezető szövegének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) „A tagállamok előírják legalább azt, hogy a 2006/43/EK irányelv értelmében felhatalmazott személyek, akik a 2013/34/EU irányelv 34. vagy 35. cikkében vagy a 2009/65/EK irányelv 73. cikkében említett, törvény által előírt könyvvizsgálatot vagy bármely egyéb, törvényben előírt feladatot végeznek egy biztosítónál vagy viszontbiztosítónál, kötelesek azonnal jelenteni a felügyeleti hatóságoknak minden olyan, az említett feladat végzése során tudomásukra jutott, az említett vállalkozást érintő tényt vagy döntést, amely miatt a következők bármelyike bekövetkezhet:”

38. A 77. cikk a következőképpen módosul:

a) az (5) bekezdés első albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Amennyiben a biztosító vagy viszontbiztosító a legjobb becslést és a kockázati ráhagyást külön értékeli, a kockázati ráhagyást – a biztosítási és viszontbiztosítási kötelezettségeknek azok teljes időtartama alatti fedezéséhez szükséges, idővel korrigált – szavatolótőke-szükséglettel egyező nagyságú figyelembe vehető szavatolótőke előteremtési költségének meghatározásával kell kiszámítani. A szavatolótőke-szükséglet kiigazítása egy exponenciális és időfüggő elemből áll.”;

b) a cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(6) Azt kell feltételezni, hogy az (5) bekezdésben említett tőkeköltség-ráta 2027. január 30-tól 4,75 %-nak felel majd meg. Az (5) bekezdés második albekezdésében említett, időközönként végzett felülvizsgálatot a Bizottság legkorábban 2032. január 31-én végzi el.

(7) Amennyiben a biztosítási és viszontbiztosítási szerződések pénzügyi opciókat és garanciákat tartalmaznak, a legjobb becslés kiszámításához használt módszereknek megfelelően tükrözniük kell azt, hogy az e szerződésekből eredő pénzáramlások jelenértéke függhet mind a jövőbeli események és fejlemények várható kimenetelétől, mind a tényleges kimenetelnek a – bizonyos forgatókönyvek mellett – várható kimeneteltől való esetleges eltéréseitől.

(8) A (7) bekezdéstől eltérve, a kis méretű és nem összetett vállalkozásnak minősített vállalkozások, valamint azon vállalkozások, amelyek előzetes felügyeleti jóváhagyást kaptak, a legjobb becslés prudens determinisztikus értékelését alkalmazhatják az olyan opciókkal és garanciákkal rendelkező életbiztosítási kötelezettségek esetében, amelyek nem tekinthetők lényegesnek.”

39. A 77a. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„*77a. cikk*

A releváns kockázatmentes hozamgörbe extrapolációja

(1) A 77. cikk (2) bekezdésében említett releváns kockázatmentes hozamgörbe meghatározása során a releváns pénzügyi eszközökből származó információkat kell felhasználni, és azokkal összhangban kell eljárni. Az említett meghatározás során az olyan futamidejű releváns pénzügyi eszközöket kell figyelembe venni, ahol az említett pénzügyi eszközök piaca mély, likvid és átlátható. Az első simítási ponton túli lejáratok esetében a releváns kockázatmentes kamatlábat a harmadik albekezdéssel összhangban extrapolálni kell. Egy pénznem első simítási pontja azon leghosszabb futamidő, amelyre vonatkozóan a következő feltételek teljesülnek:

a) az említett futamidejű pénzügyi eszközök piacai mélyek, likvidek és átláthatók;

b) valamennyi, az említett pénznemben denominált forgalomban lévő kötvény közül az említett vagy annál hosszabb futamidejű forgalomban lévő kötvények százalékos aránya kellően magas.

A releváns kockázatmentes hozamgörbe extrapolált részének olyan határidős kamatlábakon kell alapulnia, amelyek egyenletesen konvergálnak az első simítási pontnál alkalmazandó határidős kamatlábtól egy végső határidős kamatláb felé.

Az extrapolált határidős kamatlábat a likvid határidős kamatláb és a végső határidős kamatláb súlyozott átlagaként kell meghatározni. A likvid határidős kamatlábnak a releváns pénzügyi eszköz mély, likvid és átlátható piacon észlelt leghosszabb futamidejére vonatkozó egy vagy több határidős kamatlábon kell alapulnia. Az első simítási pontot legalább 40 évvel meghaladó futamidők esetében a végső határidős kamatláb súlyának legalább 77,5 %-nak kell lennie.

A releváns kockázatmentes hozamgörbe extrapolált részénél figyelembe kell venni a kötvénytől eltérő pénzügyi eszközökből származó információkat, amennyiben a pénzügyi eszközök piaca mély, likvid és átlátható.

(2) A biztosítók és viszontbiztosítók – a felügyeleti hatóságuk előzetes jóváhagyásától függően – alkalmazhatják a második albekezdésben meghatározott fokozatos bevezetési mechanizmust.

Az első albekezdésben említett fokozatos bevezetési mechanizmusnak a következőkből kell állnia:

a) 2027. január 30-án a határidős kamatlábaknak az extrapoláció végső határidős kamatlába felé történő konvergenciája sebességét meghatározó paramétereket oly módon kell meghatározni, hogy a kockázatmentes hozamgörbe kellően hasonló legyen a 2027. január 29-én alkalmazandó extrapolációs szabályokkal összhangban az említett napra meghatározott kockázatmentes hozamgörbéhez;

b) a határidős kamatlábaknak az extrapoláció végső határidős kamatlába felé történő konvergenciája sebességét meghatározó paramétereket lineárisan csökkenteni kell minden naptári év elején oly módon, hogy 2032. január 1-jétől az extrapoláció végső paraméterei kerüljenek alkalmazásra.

Az e bekezdés első albekezdésében említett fokozatos bevezetési mechanizmus nem érinti a pénzügyi piacok mélységének, likviditásának és átláthatóságának, valamint az (1) bekezdésben említett első simítási pontnak a meghatározását.

Az e bekezdés első és második albekezdését alkalmazó biztosítóknak és viszontbiztosítóknak a fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló jelentésüknek az 51. cikk (1b) bekezdésében említett, a piaci szakembereknek szóló információkat tartalmazó részében közzé kell tenniük a következőket:

a) az a tény, hogy alkalmazzák a fokozatos bevezetési mechanizmust az extrapolációra; és

b) azon hatás számszerűsítése, amelyet a fokozatos bevezetési mechanizmus alkalmazásának mellőzése gyakorolna a pénzügyi helyzetükre.

(3) Az (1) bekezdéstől eltérve, 2025. január 28-án az euróra vonatkozó első simítási pontot a 20 éves futamidő képezi.”

40. A 77b. cikk (1) bekezdése a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az első albekezdés i) pontjának alkalmazásában a csoportos életbiztosítási szerződést egyetlen szerződésnek kell tekinteni.”

41. A 77d. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1)–(4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok biztosítják, hogy a biztosítók vagy viszontbiztosítók – a felügyeleti hatóságok előzetes jóváhagyásától függően – volatilitási kiigazítást alkalmazhassanak a 77. cikk (2) bekezdésében említett legjobb becslés számításához használt releváns kockázatmentes hozamgörbére, amennyiben legalább a következő feltételek teljesülnek:

a) egy adott pénznem volatilitási kiigazítását alkalmazzák a vállalkozás említett pénznemben denominált, valamennyi biztosítási és viszontbiztosítási kötelezettségére vonatkozó legjobb becslés kiszámítása során, amennyiben az említett kötelezettségek legjobb becslésének kiszámításához használt releváns kockázatmentes hozamgörbe nem tartalmaz a 77b. cikkben említett illeszkedési kiigazítást;

b) a vállalkozás kielégítő módon igazolja a felügyeleti hatóság számára, hogy megfelelő eljárásokkal rendelkezik a volatilitási kiigazítás e cikk (3) és (4) bekezdése szerinti kiszámításához.

(1a) E cikk (1) bekezdésétől eltérve, azon biztosítók és viszontbiztosítók, amelyek 2026. január 29. előtt volatilitási kiigazítást alkalmaztak a 77. cikk (2) bekezdésében említett legjobb becslés számításához használt releváns kockázatmentes hozamgörbére, a felügyeleti hatóság előzetes jóváhagyása nélkül továbbra is alkalmazhatják a volatilitási kiigazítást, feltéve, hogy 2027. január 30-tól megfelelnek az előzetes jóváhagyásra vonatkozó, e cikk (1) bekezdése szerinti feltételeknek.

(1b) A tagállamok biztosítják, hogy a felügyeleti hatóságok hatáskörrel rendelkezzenek a biztosítók vagy viszontbiztosítók arra való kötelezésére, hogy beszüntessék a volatilitási kiigazítás alkalmazását a 77. cikk (2) bekezdésében említett legjobb becslés számításához használt releváns kockázatmentes hozamgörbére, amennyiben a vállalkozás már nem felel meg az előzetes jóváhagyásnak a nemzeti jog által e cikk (1) bekezdésével összhangban megállapított feltételeinek. Amennyiben egy vállalkozás újból megfelel az említett feltételeknek, előzetes jóváhagyást kérhet a felügyeleti hatóságoktól, hogy e cikk (1) bekezdésének megfelelően volatilitási kiigazítást alkalmazhasson a legjobb becslés számításához használt releváns kockázatmentes hozamgörbére.

(1c) A biztosítók és viszontbiztosítók a felügyeleti hatóság előzetes jóváhagyásától függően vállalkozásspecifikus kiigazítást alkalmazhatnak a (3) bekezdésben említett pénznem kockázathoz igazított különbözetére, amennyiben:

a) a kockázathoz igazított különbözet a jelentéstétel időpontját megelőző négy negyedéves jelentési időszak tekintetében meghaladta a vállalkozás hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokból álló befektetési portfóliója alapján számított, kockázathoz igazított különbözetet; és

b) a vállalkozás releváns eszközeihez tartozó és a vállalkozás által a 35. cikk (1)–(4) bekezdésével összhangban jelentett információk megfelelő minőségűek ahhoz, hogy lehetővé tegyék az említett kiigazítás robusztus és megbízható kiszámítását.

A kiigazításnak a következő értékek közül az alacsonyabbnak kell megfelelnie: 105 % és a vállalkozás hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokból álló befektetési portfóliója alapján számított, kockázathoz igazított különbözet és a releváns pénznem referenciaportfóliója alapján számított, kockázathoz igazított különbözet aránya. A vállalkozás hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokból álló befektetési portfóliója alapján számított, kockázathoz igazított különbözetet ugyanúgy kell kiszámítani, mint a releváns pénznem referenciaportfóliója alapján számított, kockázathoz igazított különbözetet, azonban a vállalkozás hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokból álló befektetési portfólióján belüli releváns alkategóriák súlyait és átlagos futamidejét illetően vállalkozásspecifikus adatokat kell felhasználni.

Amennyiben a kiigazítást alkalmazzák, a volatilitási kiigazítás nem növelhető a (4) bekezdésben említett makrovolatilitási kiigazítással.

A biztosítóknak és viszontbiztosítóknak haladéktalanul fel kell hagyniuk a kiigazítás alkalmazásával, ha az a (3) bekezdésben említett pénznem kockázathoz igazított különbözetét két egymást követő negyedéves jelentési időszakban növeli.

(2) Minden egyes releváns pénznemre vonatkozóan a releváns kockázatmentes hozamgörbére alkalmazandó volatilitási kiigazítást egy hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokból álló befektetési referenciaportfólióval az említett pénznemben elérhető kamatláb és az említett pénznemre vonatkozó alapvető kockázatmentes hozamgörbében szereplő kamatlábak közötti különbözet alapján kell kiszámítani.

Egy pénznem hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokból álló befektetési referenciaportfóliójának reprezentatívnak kell lennie az említett pénznemben denominált olyan eszközökre nézve, amelyekbe a biztosítók és viszontbiztosítók befektetnek az említett pénznemben denominált biztosítási és viszontbiztosítási kötelezettségekre vonatkozó, legjobb becslések fedezése céljából.

(3) A kockázatmentes hozamgörbére alkalmazandó volatilitási kiigazítást egy pénznem esetében a következőképpen kell kiszámítani:

$$VA_{cu=}\ 85\,\% \cdot CSSR_{cu} \cdot RCS_{cu}$$

ahol:

a) VA_{cu} a cu pénznemhez tartozó volatilitási kiigazítás;

b) $CSSR_{cu}$ egy biztosító vagy viszontbiztosító hitelkockázati kamatkülönbözettel szembeni érzékenységi hányadosa a cu pénznemre vonatkozóan;

c) RCS_{cu} a cu pénznemre vonatkozó, kockázathoz igazított különbözet.

A VA_{cu}-t a hozamgörbe azon releváns kockázatmentes kamatlábaira kell alkalmazni, amelyek nem a 77a. cikk szerinti extrapolációból származnak. Amennyiben a releváns kockázatmentes kamatlábak extrapolált része a 77a. cikk (1) bekezdése alapján figyelembe vesz kötvényektől eltérő pénzügyi eszközökből származó információkat, a VA_{cu}-t az említett pénzügyi eszközökből származó kockázatmentes kamatlábakra is alkalmazni kell. A releváns kockázatmentes hozamgörbe extrapolációjának az említett kiigazított kockázatmentes kamatlábakon kell alapulnia.

A $CSSR_{cu}$ értéke nem lehet negatív és egynél nagyobb. Az értéke egynél kisebb, ha a biztosító vagy viszontbiztosító valamely pénznemben lévő eszközeinek a hitelkockázati kamatkülönbözetek változásaira való érzékenysége alacsonyabb, mint az említett vállalkozásnak adott pénznemben lévő biztosítástechnikai tartalékainak a kamatlábak változásaira való érzékenysége.

Az RCS_{cu}-t a (2) bekezdésben említett különbözet és e különbözet azon része közötti különbségként kell kiszámítani, amely a várható veszteségek, az eszközökkel kapcsolatos váratlan hitelkockázat vagy egyéb kockázat reális értékelésére vezethető vissza.

A különbözetnek azon részét, amely a várható veszteségek, a váratlan hitelkockázat vagy bármely más kockázat reális értékelésére vezethető vissza, a különbözet százalékos arányában kell kiszámítani. Az említett százalékos aránynak a különbözetek növekedésével csökkennie kell, és legalább a következő három esetet kell megkülönböztetnie:

a) ahol a különbözetek nem haladják meg hosszú távú átlagukat;

b) ahol a különbözetek meghaladják hosszú távú átlagukat, de nem haladják meg hosszú távú átlaguk kétszeresét;

c) ahol a különbözetek meghaladják hosszú távú átlaguk kétszeresét.

A kockázathoz igazítás mértéke soha nem haladhatja meg a hosszú távú átlagos különbözetek megfelelő százalékos arányát.

Az első albekezdéstől eltérve, azon biztosítók és viszontbiztosítók, amelyek központi irodája olyan tagállamban van, amelynek a pénzneme az euróhoz kötött, és amely megfelel az euróhoz kötött pénznemekkel kapcsolatos, a 111. cikk (1) bekezdésének p) pontja értelmében kialakított devizaárfolyam-kockázati részmodul kiszámításának elősegítése céljából alkalmazandó kiigazításokra vonatkozó részletes kritériumoknak, az euróhoz kötött pénznemre vonatkozó kockázatmentes hozamgörbére alkalmazandó volatilitási kiigazítás és az euróra vonatkozó kockázatmentes hozamgörbére alkalmazandó volatilitási kiigazítás számításakor egyetlen $\boldsymbol{CSSR_{cu}}$-t számíthatnak mind a helyi pénznem, mind az euro vonatkozásában, együttesen figyelembe véve az euróban és a helyi pénznemben denominált eszközöket és kötelezettségeket.

(4) Az (1c) bekezdés sérelme nélkül az euro esetében a volatilitási kiigazítást makroszintű volatilitási kiigazítással kell növelni. A makroszintű volatilitási kiigazítást a következőképpen kell kiszámítani:

$$\boldsymbol{VA_{Euro,macro} = 85\,\% \cdot CSSR_{Euro} \cdot max(RCS_{co} - 1{,}3 \cdot RCS_{Euro}; 0) \cdot \omega_{co}}$$

ahol:

a) $\boldsymbol{VA_{Euro,macro}}$ a co országhoz tartozó volatilitási kiigazítás;

b) $\boldsymbol{CSSR_{Euro}}$ egy biztosító vagy viszontbiztosító hitelkockázati kamatkülönbözettel szembeni érzékenységi hányadosa az euróra vonatkozóan;

c) $\boldsymbol{RCS_{co}}$ a co országra vonatkozó, kockázathoz igazított különbözet;

d) $\boldsymbol{RCS_{Euro}}$ az euróra vonatkozó, kockázathoz igazított különbözet;

e) $\boldsymbol{\omega_{co}}$ a co ország országkorrekciós tényezője.

A $\boldsymbol{CSSR_{Euro}}$-t egy biztosító vagy viszontbiztosító euróra vonatkozó, hitelkockázati kamatkülönbözettel szembeni érzékenységi hányadosaként kell kiszámítani, a (3) bekezdéssel összhangban.

Az $\boldsymbol{RCS_{co}}$-t ugyanúgy kell kiszámítani, mint a (3) bekezdés szerinti, euróra vonatkozó, kockázathoz igazított különbözetet, de egy, az olyan eszközökre nézve reprezentatív referenciaportfólió alapján, amelyekbe a biztosítók és viszontbiztosítók befektetnek, az említett ország biztosítási piacán értékesített és euróban denominált termékekből eredő biztosítási és viszontbiztosítási kötelezettségekre vonatkozó legjobb becslés fedezése céljából.

Az $\boldsymbol{RCS_{Euro}}$-t az euróra vonatkozó, kockázathoz igazított különbözetként kell kiszámítani, a (3) bekezdéssel összhangban.

Az első albekezdés e) pontjában említett országkorrekciós tényezőt a következőképpen kell kiszámítani:

$$\boldsymbol{\omega_{co} = max(min(((RCS_{co}^{*} - 0{,}6\,\%)/0{,}3\,\%); 1); 0)}$$

ahol $\boldsymbol{RSC_{co}^{*}}$ az első albekezdés c) pontjában említett, a ***co*** országra vonatkozó, kockázathoz igazított különbözetnek és a hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokba történő befektetések co országban engedélyezett biztosítók és viszontbiztosítók által tartott összes eszközhöz viszonyított százalékos arányának szorzata.

(4a) A volatilitási kiigazítás alapjául szolgáló különbözet kiszámítása céljából a (2) és a (4) bekezdésben említett különbözetnek minden pénznem és ország esetében az államkötvények átlagos devizakülönbözetének, valamint az államkötvényektől, hitelektől és értékpapírosításoktól eltérő kötvények átlagos devizakülönbözetének az értéksúlyozott összegét kell tekinteni. Az említett számítás céljából a súlyok az említett pénznem vagy ország esetében a referenciaeszköz-portfólióban szereplő államkötvények értéke és az említett referenciaportfólióban szereplő valamennyi eszköz értéke arányának, valamint az említett pénznem vagy ország esetében a referenciaeszköz-portfólióban szereplő, az államkötvényektől, hitelektől és értékpapírosításoktól eltérő kötvények értéke és az említett referenciaportfólióban szereplő valamennyi eszköz értéke arányának felelnek meg.”;

42. A 77e. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a bekezdés a következő pontokkal egészül ki:

„aa) az 51. cikk (8) bekezdése szerinti közzétételek céljából illeszkedési kiigazítás és volatilitási kiigazítás nélküli, és a 77a. cikk (2) bekezdésében meghatározott, az extrapolációra vonatkozó fokozatos bevezetési mechanizmus alkalmazása nélkül megállapított releváns kockázatmentes hozamgörbe;

ab) azon forgatókönyvek, amelyeket a 77. cikk (8) bekezdése alapján az életbiztosítási kötelezettségekre vonatkozó legjobb becslés prudens determinisztikus értékeléséhez alkalmazni kell;"

ii. a c) pont helyébe a következő szöveg lép:

„c) minden egyes releváns pénznem, illetve nemzeti biztosítási piac esetében a 77d. cikk (3), illetve (4) bekezdésében említett, kockázathoz igazított különbözet;"

iii. a bekezdés a következő ponttal egészül ki:

„(d) minden egyes releváns tagállam esetében a 77d. cikk (4) bekezdésében említettek szerint a hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokba történő befektetéseknek az adott országban engedélyezett biztosítók és viszontbiztosítók által tartott összes eszközhöz viszonyított, százalékos aránya.";

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Minden egyes releváns pénznemre és minden egyes futamidőre vonatkozóan, amennyiben az említett futamidejű releváns pénzügyi eszközök vagy kötvények piacai mélyek, likvidek és átláthatóak, az EIOPA legalább évente megállapítja és közzéteszi a 77a. cikk (1) bekezdésében említettek szerint valamennyi, az említett pénznemben denominált kötvény közül az említett vagy hosszabb futamidejű kötvények százalékos arányát."

c) a (2) bekezdés első albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A biztosítástechnikai tartalékok és az alapvető szavatolótőke kiszámítására vonatkozó egységes feltételek biztosítása érdekében a Bizottság olyan végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el, amelyek minden egyes releváns pénznemre vonatkozóan meghatározzák az e cikk (1) bekezdésében említett technikai információkat és a 77a. cikk (1) bekezdése szerinti első simítási pontot. Az említett végrehajtási jogi aktusok felhasználhatják az EIOPA által e cikk (1) bekezdése szerint közzétett információkat.";

d) a (3) bekezdés második albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„Azon pénznemek esetében, amelyeknél a (2) bekezdésben említett végrehajtási jogi aktus nem határozza meg az (1) bekezdés c) pontjában említett, kockázathoz igazított különbözetet, a releváns kockázatmentes hozamgörbére nem alkalmazható volatilitási kiigazítás a legjobb becslés kiszámításához. Azon tagállamok esetében, amelyek pénzneme az euro, és amelyek vonatkozásában a (2) bekezdésben említett végrehajtási jogi aktusok nem határozzák meg az (1) bekezdés c) pontjában említett, kockázathoz igazított különbözetet és az (1) bekezdés d) pontjában említett százalékos arányt, a volatilitási kiigazításhoz nem adható makroszintű volatilitási kiigazítás.";

e) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4) E cikk (2) bekezdésének alkalmazásában egy adott pénznemhez tartozó, végrehajtási jogi aktusban meghatározott első simítási pont nem módosítható, kivéve, ha egy adott futamidővel azonos vagy annál hosszabb futamidejű kötvények adott pénznemben denominált, valamennyi kötvényhez viszonyított százalékos arányának értékelése a 77a. cikk (1) bekezdése és a 86. cikk (1) bekezdése b) pontjának iii. alpontjában említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott százalékos arány szerint eltérő első simítási pontot jelez legalább két egymást követő évre vonatkozóan."

43. A 86. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a bekezdés a következő ponttal egészül ki:

„aa) a 77. cikk (8) bekezdésében említett prudens determinisztikus értékelés, valamint azon feltételek, amelyek mellett ez az értékelés felhasználható opciókkal és garanciákkal rendelkező biztosítástechnikai tartalékok legjobb becslésének értékelésére.";

ii. a b) pont helyébe a következő szöveg lép:

„b) a 77. cikk (2) bekezdésében említett legjobb becslés kiszámításához használandó releváns kockázatmentes hozamgörbe meghatározására szolgáló módszerek, elvek és technikák, így különösen a következők:

i. a 77a. cikk (1) bekezdésében említett extrapoláció képlete, beleértve az extrapoláció konvergenciájának sebességét meghatározó paramétereket;

ii. a pénzügyi eszközök piacainak a 77a. cikk (1) bekezdésében említett mélységének, likviditásának és átláthatóságának meghatározására szolgáló módszer;

iii. a pénznemhez kapcsolódó azon százalékos arányok, amelyek alatt egy adott futamidővel azonos vagy annál hosszabb futamidejű kötvények valamennyi kötvényen belüli részarányát alacsonynak kell tekinteni a 77a. cikk (1) bekezdésének alkalmazásában;

iv. a 77a. cikk (2) bekezdésében említett fokozatos bevezetési mechanizmus;"

iii. az i) pont helyébe a következő szöveg lép:

„i) a 77d. cikkben említett volatilitási kiigazítás kiszámításához használt módszerek és feltevések, beleértve a következőket:

i. a 77d. cikk (3) és (4) bekezdésében említett, hitelkockázati kamatkülönbözettel szembeni érzékenységi hányados kiszámítására szolgáló képlet;

ii. az egyes releváns eszközkategóriák esetében a különbözet azon százalékos aránya, amely a várható veszteségek, az eszközökkel kapcsolatos váratlan hitelkockázat vagy bármely egyéb kockázat reális értékelésére vezethető vissza, a 77d. cikk (3) bekezdésében említettek szerint; az ilyen százalékos aránynak a különbözetek növekedésével csökkennie kell, figyelembe véve legalább a következő három esetet:

1. a különbözetek nem haladják meg hosszú távú átlagukat;

2. a különbözetek meghaladják hosszú távú átlagukat, de nem haladják meg hosszú távú átlaguk kétszeresét;

3. a különbözetek meghaladják hosszú távú átlaguk kétszeresét.

A kockázathoz igazítás mértéke soha nem haladhatja meg a hosszú távú átlagos különbözetek megfelelő százalékos arányát.";

b) a cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(1a) A Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak a 301a. cikknek megfelelő elfogadása révén kiegészítheti ezen irányelvet az eszközök 77b. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett eszközportfólióban való szerepeltethetőségének kritériumaira vonatkozóan.

(1b) Amennyiben a 77. cikk (5) bekezdésében említett tőkeköltség-ráta időszakos felülvizsgálata során megállapítást nyer, hogy a feltételezett érték már nem megfelelő, a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadhat el, amelyben módosítja a tőkeköltség-rátának a 77. cikk (6) bekezdésében meghatározott feltételezett értékét. A Bizottság a tőkeköltség-ráta feltételezett értékét kizárólag legalább 4 %-os és legfeljebb 5 %-os szinten állapíthatja meg.";

c) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A 77. cikk (8) bekezdése egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében az EIOPA végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben megállapítja az azon forgatókönyvek meghatározásához használandó módszertant, amelyeket a szóban forgó bekezdésben említett, az életbiztosítási kötelezettségekre vonatkozó legjobb becslés prudens determinisztikus értékeléséhez kell alkalmazni. Az EIOPA 2026. január 29-ig benyújtja a Bizottsághoz az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az e bekezdés első albekezdésében említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1094/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására."

44. A 92. cikk (1a) és (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1a) A Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak a 301a. cikknek megfelelő elfogadása révén kiegészíti ezen irányelvet, meghatározva a pénzügyi intézményben vagy hitelintézetben fennálló – a 212. cikk (2) bekezdése harmadik albekezdésének értelmében vett – részesedéseknek a szavatolótőke meghatározása tekintetében való kezelését, ideértve a hitelintézetben vagy pénzügyi intézményben fennálló jelentős részesedéseknek a biztosító vagy viszontbiztosító alapvető szavatolótőkéjéből való levonására vonatkozó megközelítéseket is.

A részesedéseknek a szavatolótőke-szükséglet fedezésére figyelembe vehető szavatolótőkéből való, az e bekezdés első albekezdése alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározottak szerinti levonása ellenére, a 88. cikkben említett alapvető szavatolótőke meghatározása céljából a felügyeleti hatóságok engedélyezhetik a biztosítónak vagy viszontbiztosítónak, hogy ne vonja le a hitelintézetben vagy pénzügyi intézményben fennálló részesedésének értékét, feltéve, hogy a következő feltételek mindegyike teljesül:

a) a biztosítóra vagy viszontbiztosítóra a következő körülmények egyike vonatkozik:

i. a hitelintézet vagy pénzügyi intézmény és a biztosító vagy viszontbiztosító ugyanazon, a 212. cikkben meghatározott csoporthoz tartozik, amelyre a 213. cikk (2) bekezdésének a), b) és c) pontjával összhangban csoportfelügyelet alkalmazandó, és a kapcsolt hitelintézetre vagy pénzügyi intézményre nem vonatkozik a 228. cikk (5) bekezdésében említett levonás; vagy

ii. a felügyeleti hatóságok a biztosítók vagy viszontbiztosítók számára a 2002/87/EK irányelv I. mellékletének II. részével összhangban technikai számítási módszerek alkalmazását írják elő vagy engedélyezik, és a hitelintézet vagy pénzügyi intézmény az említett irányelv alapján ugyanazon kiegészítő felügyelet alá tartozik, mint a biztosító vagy viszontbiztosító;

b) a felügyeleti hatóságok elégedettek az integrált irányítás, kockázatkezelés és belső ellenőrzés szintjével az a) pont i. alpontjában említett csoportfelügyelet vagy az a) pont ii. alpontjában említett kiegészítő felügyelet körébe tartozó vállalkozások tekintetében;

c) a kapcsolt hitelintézetben vagy pénzügyi intézményben fennálló részesedés a 111. cikk (1) bekezdésének m) pontja alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározottak szerinti stratégiai jellegű, tulajdonviszonyt megtestesítő befektetés.

(2) Az (1a) bekezdésben említett, pénzügyi intézményben vagy hitelintézetben fennálló részesedések a következők:

a) biztosítók és viszontbiztosítók részesedése a következő szervezetekben:

i. az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 1., illetve 26. pontja értelmében vett hitelintézetek, illetve pénzügyi vállalkozások;

ii. a 2014/65/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontja értelmében vett befektetési vállalkozások;

b) az 575/2013/EU rendelet 52. cikkében említett kiegészítő alapvető (1. szintű) tőkeinstrumentumok és az ugyanezen rendelet 63. cikkében említett járulékos (2. szintű) tőkeinstrumentumok, valamint az (EU) 2019/2033 európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) 9. cikke értelmében vett kiegészítő alapvető (1. szintű) és járulékos (2. szintű) tőkeinstrumentumok, amelyeket a biztosítók és viszontbiztosítók az e bekezdés a) pontjában említett azon vállalkozások tekintetében tartanak, amelyekben részesedéssel rendelkeznek.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2033 rendelete (2019. november 27.) a befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről, valamint az 1093/2010/EU, az 575/2013/EU, a 600/2014/EU és a 806/2014/EU rendelet módosításáról (HL L 314., 2019.12.5., 1. o.).”

45. A 95. cikk második albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„E célból a biztosítóknak és viszontbiztosítóknak a szavatolótőke-elemeknek a 97. cikk (1) bekezdésében említett felsorolására kell támaszkodniuk, amennyiben az alkalmazható.”

46. A 96. cikk első bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A 95. cikknek és a 97. cikk (1) bekezdésének sérelme nélkül ezen irányelv alkalmazásában a következő besorolás alkalmazandó:

1. a 91. cikk (2) bekezdésének hatálya alá tartozó, nyereségrészesedésből származó szavatolótőke az 1. szintre sorolandó;

2. a biztosítási hitelezők javára független letétkezelőnél letétben tartott, a 2013/36/EU irányelvvel összhangban engedélyezett hitelintézetek által kibocsátott akkreditívek és garanciák a 2. szintre sorolandók;

3. hajótulajdonosok olyan biztosító egyesülete vagy biztosító jellegű egyesülete esetén, amely kizárólag az I. melléklet A. részében a 6., a 12. és a 17. ágazatban felsorolt kockázatokat biztosítja, továbbá amelynek tagi hozzájárulásai utólag módosíthatók, az egyesületnek a tagokkal szembeni, a következő 12 hónapon belül előírható pótlólagos befizetésből eredő jövőbeli követelései a 2. szintre sorolandók."

47. A 105. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(7) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 301a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el ezen irányelv annak érdekében történő kiegészítése céljából, hogy a kriptoeszközök jelentette kockázat tükröződjön az e cikk (5) bekezdésében említett piaci kockázati modulban és az e cikk (6) bekezdésében említett partner általi nemteljesítési kockázati modulban."

48. Az irányelv a következő cikkel egészül ki:

„105a. cikk

Hosszú távú tőkebefektetések

(1) A 101. cikk (3) bekezdésétől eltérve, a 105. cikk (5) bekezdése második albekezdésének b) pontjában említett részvénypiaci kockázati részmodul részeként, a tagállamok lehetővé teszik az e bekezdés második albekezdésében meghatározott feltételeknek megfelelő biztosítók és viszontbiztosítók számára, hogy a hosszú távon tartott tőkebefektetések meghatározott részhalmazára az e cikk (4) bekezdése szerinti tőkekövetelményt alkalmazzanak.

Az első albekezdés alkalmazásában a tőkebefektetések egy részhalmaza hosszú távú tőkebefektetésként kezelhető, ha a biztosító vagy viszontbiztosító a felügyeleti hatóság számára kielégítően bizonyítja, hogy a következő feltételek mindegyike teljesül:

a) a tőkebefektetések részhalmazát egyértelműen ilyenként jelölik meg, és a vállalkozás más tevékenységeitől külön irányítják;

b) minden hosszú távú tőkeportfólióhoz a hosszú távú tőkebefektetések kezelésére vonatkozó politikát dolgoznak ki, amely tükrözi a vállalkozás arra irányuló kötelezettségvállalását, hogy átlagosan öt évet meghaladó ideig megtartja a tőkebefektetések részhalmazában fennálló teljes tőkekitettséget. A vállalkozás igazgatási, irányító vagy felügyelő testületének kifejezetten jóvá kell hagynia a tőkebefektetések kezelésére vonatkozó politikákat, és az említett politikákat gyakran felül kell vizsgálni a portfóliók tényleges kezelése alapján, valamint azokról be kell számolni a vállalkozásnak a 45. cikkben említett saját kockázat- és szolvenciaértékelésében;

c) a tőkebefektetések részhalmaza kizárólag az EGT vagy a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) tagországaiban jegyzett részvényekből vagy olyan társaságok nem jegyzett részvényeiből áll, amelyek központi irodája olyan országban van, amely az EGT vagy az OECD tagja;

d) a biztosító vagy viszontbiztosító folyamatosan és stresszhelyzetben képes elkerülni a részhalmazon belüli tőkebefektetések kényszereladását öt éven keresztül;

e) a biztosító vagy viszontbiztosító kockázatkezelési, eszköz-forrás gazdálkodási és befektetési politikája tükrözi a biztosító vagy viszontbiztosító azon szándékát, hogy a tőkebefektetések részhalmazát a b) pontban meghatározott követelménnyel összeegyeztethető ideig tartsa, és tükrözi a biztosítónak vagy viszontbiztosítónak a d) pontban meghatározott követelmény teljesítésére való képességét;

f) a tőkebefektetések részhalmaza megfelelően diverzifikált oly módon, hogy elkerülhető legyen az egy adott kibocsátóra vagy vállalkozások csoportjára való túlzott támaszkodás és a kockázatok túlzott felhalmozódása az azonos kockázati profilú hosszú távú tőkebefektetésekből álló portfólió egészében;

g) a tőkebefektetések részhalmaza nem foglal magában részesedéseket.

(2) Amennyiben a részvényeket olyan európai hosszú távú befektetési alapokban vagy bizonyos típusú kollektív befektetési vállalkozásokban tartják – ideértve az alternatív befektetési alapokat is –, amelyeket az ezen irányelv alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusok alacsonyabb kockázati profilúként határoznak meg, az (1) bekezdésben meghatározott feltételek vizsgálata történhet az alapok, és nem az említett alapokban tartott mögöttes eszközök szintjén.

(3) Az olyan biztosítók vagy viszontbiztosítók, amelyek a tőkebefektetések egy részhalmazát az (1) bekezdéssel összhangban hosszú távú tőkebefektetésként kezelik, nem térhetnek vissza egy olyan megközelítéshez, amely nem foglal magában hosszú távú tőkebefektetéseket.

Amennyiben egy olyan biztosító vagy viszontbiztosító, amely a tőkebefektetések egy részhalmazát hosszú távú tőkebefektetésként kezeli, már nem tesz eleget az (1) bekezdésben meghatározott feltételeknek, haladéktalanul értesítenie kell a felügyeleti hatóságot, és meg kell hoznia a megfelelés helyreállításához szükséges intézkedéseket.

Az (1) bekezdésben meghatározott feltételeknek való meg nem felelés első észlelésének időpontjától számított egy hónapon belül a biztosítónak vagy viszontbiztosítónak közölnie kell a felügyeleti hatósággal a szükséges információkat, valamint azt, hogy milyen intézkedéseket fog hozni annak érdekében, hogy a meg nem felelés első észlelésének időpontjától számított hat hónapon belül elérje az említett feltételeknek való megfelelés helyreállítását.

Amennyiben a biztosító vagy viszontbiztosító a meg nem felelés első észlelésének időpontjától számított hat hónapon belül nem tudja helyreállítani a megfelelést, két és fél évig, vagy mindaddig, amíg az (1) bekezdésben meghatározott feltételeknek való megfelelés nem áll helyre – e két időszak közül a hosszabbat alkalmazva – egyetlen tőkebefektetést sem minősíthet az e cikk szerinti hosszú távú tőkebefektetésnek.

(4) A hosszú távú tőkebefektetésekre vonatkozó tőkekövetelmény egyenlő az alapvető szavatolótőke azon veszteségével, amely a hosszú távú tőkebefektetésként kezelt befektetések értékének 22 %-os azonnali csökkenéséből adódna.

(5) A Bizottság a 301a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el ezen irányelv kiegészítése céljából, részletesen meghatározva a következőket:

a) az e cikk (1) bekezdése második albekezdésében meghatározott feltételek;

b) az e cikk (2) bekezdésében említett kollektív befektetési vállalkozások típusai;

c) az 51. cikk (1) bekezdésében említett, a fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló jelentésben, valamint a 35. cikk (5a) bekezdésében említett rendszeres felügyeleti jelentésben feltüntetendő információk.”

49. A 106. cikk (3) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A részvénypiaci árak változásából eredő kockázatot tükröző standard tőkekövetelmény szimmetrikus kiigazítása nem eredményezhet olyan részvénypiaci kockázati tőkekövetelményt, amely a standard tőkekövetelménynél több mint 13 százalékponttal alacsonyabb vagy magasabb.”

50. A 109. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„*109. cikk*

A standard formula egyszerűsítései

(1) A biztosítók és viszontbiztosítók meghatározott kockázati modulok vagy kockázati részmodulok esetében egyszerűsített számítást végezhetnek, amennyiben a következő feltételek mindegyike teljesül:

a) az általuk vállalt kockázatok jellege, nagyságrendje és összetettsége indokolja az egyszerűsített számítás alkalmazását;

b) aránytalan volna a standardizált számítás alkalmazását előírni a biztosító vagy viszontbiztosító számára;

c) a standardizált számításhoz képest bekövetkező hiba nem vezet a szavatolótőke-szükséglet lényeges téves bemutatásához, kivéve azon eseteket, amikor az egyszerűsített számítás olyan szavatolótőke-szükséglethez vezet, amely meghaladja a standardizált számítással kapott szavatolótőke-szükségletet.

Az első albekezdéstől eltérve, a kis méretű és nem összetett vállalkozások valamely konkrét kockázati modul vagy kockázati részmodul esetében egyszerűsített számítást végezhetnek, amennyiben a felügyeleti hatóság számára kielégítően – és legalább ötévenként – bizonyítani tudják, hogy teljesülnek a következő feltételek:

a) minden olyan kockázati modul vagy kockázati részmodul, amelyre vonatkozóan egyszerűsített számítást kívánnak alkalmazni, az egyszerűsítés alkalmazása nélkül az alapvető szavatolótőke-szükséglet kevesebb mint 2 %-át teszi ki;

b) azon kockázati modulok vagy kockázati részmodulok összege, amelyekre vonatkozóan egyszerűsített számítást kívánnak alkalmazni, az egyszerűsítés alkalmazása nélkül az alapvető szavatolótőke-szükséglet kevesebb mint 10 %-át teszi ki.

E bekezdés alkalmazásában az egyszerűsített számításokat a 101. cikk (3) bekezdésével összhangban kell kalibrálni.

(2) E cikk (1) bekezdésének és a 102. cikk (1) bekezdésének sérelme nélkül, amennyiben a biztosító vagy viszontbiztosító kiszámítja a szavatolótőke-szükségletet, és egy kockázati modul vagy kockázati részmodul a 103. cikk a) pontjában említett alapvető szavatolótőke-szükséglet legfeljebb 5 %-át teszi ki, a biztosító vagy viszontbiztosító a szavatolótőke-szükséglet kiszámítását követő legfeljebb három évig egyszerűsített számítást alkalmazhat az említett kockázati modulra vagy kockázati részmodulra vonatkozóan.

(3) A (2) bekezdés alkalmazásában az egyes kockázati modulok vagy kockázati részmodulok alapvető szavatolótőke-szükséglethez viszonyított részarányának összege – amennyiben az említett bekezdés szerinti egyszerűsített számításokat alkalmazzák – nem haladhatja meg a 10 %-ot.

A kockázati modulnak vagy a kockázati részmodulnak az e bekezdés első albekezdésében említett, alapvető szavatolótőke-szükséglethez viszonyított részaránya az azon utolsó alkalommal kiszámított részarány, amikor a kockázati modult vagy a kockázati részmodult a (2) bekezdés szerinti egyszerűsített számítás nélkül számították ki.”

51. A 111. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az l) és az m) pont helyébe a következő pontok lépnek:

„l) a 109. cikk (1) bekezdésében említett konkrét kockázati modulok és kockázati részmodulok, valamint a 109. cikk (2) bekezdésében említett nem jelentős kockázati modulok és kockázati részmodulok számára biztosított egyszerűsített számítások, valamint azon kritériumok, amelyeknek a biztosítónak vagy viszontbiztosítónak – beleértve a zárt biztosítókat és zárt viszontbiztosítókat – meg kell felelnie ahhoz, hogy jogosult legyen – a 109. cikk (1) bekezdésében meghatározottak szerint – egyszerűsítések alkalmazására;

m) a 13. cikk 21. pontjának értelmében vett minősített részesedések tekintetében a szavatolótőke-szükséglet számításakor, különösen a 105. cikk (5) bekezdésében említett részvénypiaci kockázati részmodul számításakor alkalmazandó megközelítés, amely figyelembe veszi a minősített részesedések értéke volatilitásának valószínűsíthető csökkenését, amely az említett befektetések stratégiai jellegéből és a biztosító vagy viszontbiztosító által az említett, befektetést befogadó vállalkozásokra gyakorolt befolyásból ered;”

ii. a bekezdés a következő albekezdésekkel egészül ki:

„E bekezdés első albekezdése c) pontjának alkalmazásában a 105. cikk (5) bekezdése második albekezdésének a) pontjában említett kamatlábkockázati részmodulra vonatkozó módszereknek, feltevéseknek és standard paramétereknek tükrözniük kell annak kockázatát, hogy a kamatlábak még akkor is tovább csökkenhetnek, ha alacsonyak vagy negatívak, és a kamatlábkockázati részmodul számításának összhangban kell állnia a kamatlábaknak a 77a. cikknek megfelelő extrapolációjával. Ezen albekezdés első mondatától eltérve, a kamatlábkockázati részmodul számítása során nem kell figyelembe venni annak kockázatát, hogy a kamatlábak a negatív kamatpadló alá esnek, ha a negatív kamatpadló úgy van meghatározva, hogy kellően kicsi annak valószínűsége, hogy a különféle releváns pénznemekhez és lejáratokhoz tartozó kamatlábak nem lesznek mindig a negatív kamatpadló felett.

E bekezdés első albekezdése h) pontjának alkalmazásában a biztosító vagy viszontbiztosító elkülönített alapok miatti csökkent kockázatdiverzifikációs lehetőségeinek tükrözése érdekében követendő módszerek és kiigazítások nem alkalmazandók azon eszközportfóliókra, amelyek nem elkülönített alapok, és amelyeket a 77b. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett biztosítási vagy viszontbiztosítási kötelezettségek megfelelő legjobb becslésének fedezésére jelöltek ki.”;

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Amennyiben a Bizottság az e cikk (1) bekezdése első albekezdésének c) pontja értelmében felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el abból a célból, hogy kiegészítse ezen irányelvet a 105. cikk (5) bekezdése második albekezdésének a) pontjában említett kamatlábkockázati részmodul kiszámításához használt módszerek, feltevések

és standard paraméterek meghatározása céljából, a tőkekövetelmények kamatváltozásokhoz igazodó érzékenységének javítása érdekében, a kamatlábkockázati részmodul módosításai bevezethetők fokozatosan, egy legfeljebb ötéves átmeneti időszak során. Az említett fokozatos bevezetés kötelező és minden biztosítóra és viszontbiztosítóra alkalmazandó.";

c) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) 2030. január 29-ig és azt követően ötévenként az EIOPA értékelést végez el a szavatolótőke-szükségletnek a standard formula alapján történő kiszámításakor használt módszerek, feltevések és standard paraméterek megfelelőségéről. Az értékelésben figyelembe kell venni különösen minden eszközkategória és pénzügyi eszköz teljesítményét, az említett eszközkategóriákba és pénzügyi eszközökbe befektetők magatartását, valamint a pénzügyi szolgáltatásokkal kapcsolatos nemzetközi szabványosítás fejleményeit. Bizonyos kockázatok és bizonyos eszközkategóriák felülvizsgálatának elsőbbséget lehet biztosítani. A Bizottság az EIOPA értékelése alapján adott esetben az ezen irányelv vagy az annak alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusok vagy végrehajtási jogi aktusok módosítására irányuló javaslatokat nyújt be.

Az e cikk (2a) bekezdésében említett fokozatos bevezetést alkalmazó biztosítóknak és viszontbiztosítóknak – a fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló jelentésüknek az 51. cikk (1b) bekezdésében említett, a piaci szakembereknek szóló információkat tartalmazó részében – nyilvánosságra kell hozniuk a következőket:

i. az a tény, hogy alkalmazzák az e cikk (2a) bekezdésében említett fokozatos bevezetést; és

ii. az e cikk (2a) bekezdésében említett fokozatos bevezetés alkalmazásának mellőzése által a pénzügyi helyzetükre gyakorolt hatás számszerűsítése."

52. A 112. cikk (7) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(7) A felügyeleti hatóságoktól a belső modell alkalmazására vonatkozóan kapott jóváhagyást követően a biztosítók és viszontbiztosítók kétévenként kötelesek a felügyeleti hatóságok rendelkezésére bocsátani a szavatolótőke-szükségletnek a 2. alszakasz szerinti standard formulának megfelelően megállapított becslését. A felügyeleti hatóságok indokolással ellátott határozat útján kérhetnek gyakoribb adatszolgáltatást a biztosítótól vagy viszontbiztosítótól."

53. A 122. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(5) A tagállamok csak a következő feltételek teljesülése esetén engedélyezhetik a biztosítók és viszontbiztosítók számára, hogy belső modelljeikben figyelembe vegyék a hitelkockázati kamatkülönbözet változásai által a 77d. cikkel összhangban kiszámított volatilitási kiigazításra gyakorolt hatást:

a) a hitelkockázati kamatkülönbözet változásainak a valamely pénznemre vonatkozó volatilitási kiigazításra gyakorolt hatásának figyelembevételére szolgáló módszer nem veszi figyelembe sem a kockázathoz igazított különbözetnek a 77d. cikk (1c) bekezdése szerinti vállalkozásspecifikus kiigazítását, sem – az euro esetében – a volatilitási kiigazításnak a 77d. cikk (4) bekezdése szerinti makroszintű volatilitási kiigazítással történő esetleges növelését;

b) a szavatolótőke-szükséglet nem alacsonyabb a következők bármelyikénél:

i. a szavatolótőke-szükségletként kiszámított fiktív szavatolótőke-szükséglet, azzal a kivétellel, hogy a hitelkockázati kamatkülönbözet változásainak a volatilitási kiigazításra gyakorolt hatását az EIOPA által a technikai információk 77e. cikk (1) bekezdésének c) pontja szerinti közzététele céljából alkalmazott módszertannak megfelelően veszik figyelembe;

ii. az e pont i. alpontjának megfelelően kiszámított fiktív szavatolótőke-szükséglet, azzal a kivétellel, hogy adott pénznemnek a 77d. cikk (2) bekezdésének második albekezdésében említett reprezentatív portfólióját valamennyi, az említett pénznemben denominált biztosítási vagy viszontbiztosítási kötelezettségekkel rendelkező biztosító vagy viszontbiztosító eszközei helyett azon eszközök alapján határozzák meg, amelyekbe a biztosító vagy viszontbiztosító befektet.

Az első albekezdés b) pontjának alkalmazásában egy adott pénznem reprezentatív portfóliójának meghatározását a vállalkozás adott pénznemben denominált azon eszközeire kell alapozni, amelyek az említett pénznemben denominált biztosítási és viszontbiztosítási kötelezettségek legjobb becslésének fedezésére szolgálnak."

54. A 132. cikk a következőképpen módosul:

a) a (3) bekezdés második albekezdésében a „85/611/EGK irányelvben" szövegrész helyébe a „2009/65/EK irányelvben" szövegrész lép;

b) a cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(5) A biztosítóknak és viszontbiztosítóknak a befektetési stratégiájuk meghatározásakor figyelembe kell venniük a lehetséges makrogazdasági és pénzügyi piaci fejleményeket.

A biztosítóknak és viszontbiztosítóknak a befektetési stratégiájuk meghatározásakor figyelembe kell venniük a fenntarthatósági kockázatoknak a befektetéseikre gyakorolt hatását, valamint a befektetési döntéseiknek a fenntarthatósági tényezőkre gyakorolt potenciális hosszú távú hatását is.

(6) A felügyeleti hatóság kérésére a biztosítóknak és viszontbiztosítóknak a befektetési stratégiájuk meghatározásakor figyelembe kell venniük a makroprudenciális aggályokat, valamint értékelniük kell, hogy a befektetési stratégiájuk milyen mértékben befolyásolhatja a makrogazdasági és pénzügyi piaci fejleményeket, és válhat rendszerszintű kockázat forrásává, és a befektetési döntéseikbe be kell építeniük az ilyen megfontolásokat.

(7) E cikk (5) és (6) bekezdésének alkalmazásában a makrogazdasági és pénzügyi piaci fejlemények, valamint a makroprudenciális aggályok fogalma a 45. cikkben foglaltakkal megegyezően értelmezendő.

(8) A felügyeleti hatóságnak – annak eldöntésekor, hogy az e cikk (6) bekezdésében említett kérést intézzen-e egy olyan biztosítóhoz vagy viszontbiztosítóhoz, amely a 213. cikk (2) bekezdésének a) és b) pontjával összhangban a csoportfelügyelet hatálya alá tartozó leányvállalat – mérlegelnie kell, hogy az e cikk (6) bekezdésében említett értékelést csoportszinten végzi-e az Unióban központi irodával rendelkező részesedő biztosító vagy viszontbiztosító, biztosítói holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság, és az kiterjed-e az említett leányvállalat sajátosságaira.”

55. A 133. cikk (3) bekezdésében a „85/611/EGK irányelvben” szövegrész helyébe a „2009/65/EK irányelvben” szövegrész lép.

56. Az irányelv a következő cikkel egészül ki:

„*136a. cikk*

A szavatolótőke-megfelelési helyzet romlása

(1) A felügyeleti hatóságoknak hatáskörrel kell rendelkezniük arra, hogy a 136. cikk szerinti bejelentést vagy a romló pénzügyi feltételeknek/ pénzügyi helyzet romlásának a 36. cikk (3) bekezdése szerinti azonosítását követően, amennyiben a biztosító vagy viszontbiztosító szavatolótőke-megfelelési helyzete romlik, megtegyék a szükséges intézkedéseket a romlás orvoslására.

(2) Az (1) bekezdésben említett intézkedéseknek arányosnak kell lenniük a kockázattal és a romló feltételek jelentőségével. A tagállamok biztosítják, hogy a felügyeleti hatóságok hatáskörrel rendelkezzenek legalább a következő intézkedések meghozatalára:

a) az (EU) 2025/1 európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) 5. cikkével összhangban elkészített megelőző helyreállítási terv aktualizálásának előírása a vállalkozás igazgatási, irányító vagy felügyelő testülete számára, amennyiben a körülmények eltérnek az említett tervben foglalt feltevésektől;

b) az (EU) 2025/1 irányelv 5. cikkével összhangban elkészített megelőző helyreállítási tervben meghatározott intézkedések meghozatalának előírása a vállalkozás igazgatási, irányító vagy felügyelő testülete számára; amennyiben a tervet e bekezdés a) pontja alapján aktualizálják, a meghozott intézkedéseknek magukban kell foglalniuk minden aktualizált intézkedést;

c) annak előírása az (EU) 2025/1 irányelv 5. cikkében említett megelőző helyreállítási tervvel nem rendelkező vállalkozás igazgatási, irányító vagy felügyelő testülete számára, hogy azonosítsa a szabályozási követelményeknek való meg nem felelés vagy valószínű meg nem felelés okait, valamint azonosítsa a megfeleléshez szükséges intézkedéseket és a szabályozási követelményeknek való megfelelés határidejét;

d) annak előírása a vállalkozás igazgatási, irányító vagy felügyelő testülete számára, hogy függessze fel vagy korlátozza a változó javadalmazást és a bónuszokat, a szavatolótőke-eszközök utáni kifizetéseket, vagy a szavatolótőke-elemek visszafizetését vagy visszavásárlását.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2025/1 irányelve (2024. november 27.) a biztosítók és viszontbiztosítók helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról, valamint a 2002/47/EK, a 2004/25/EK, a 2007/36/EK, a 2014/59/EU és az (EU) 2017/1132 irányelv, továbbá az 1094/2010/EU, a 648/2012/EU, a 806/2014/EU és az (EU) 2017/1129 rendelet módosításáról (HL L, 2025/1, 2025.1.8., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2025/1/oj).”

57. A 138. cikk (4) bekezdése a következőképpen módosul:

a) az első albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A jelentős piaci részesedéssel vagy az érintett biztosítási üzletágban szerzett jelentős részesedéssel rendelkező biztosítókat és viszontbiztosítókat érintő – az EIOPA által megállapított – kivételesen kedvezőtlen helyzetek esetében a felügyeleti hatóság az érintett vállalkozások esetében legfeljebb hét évvel meghosszabbíthatja a (3) bekezdés második albekezdésében rögzített időszakot, figyelembe véve valamennyi releváns tényezőt, ideértve a biztosítástechnikai tartalékok átlagos időtartamát.”;

b) a második albekezdés első mondatának helyébe a következő szöveg lép:

„Az EIOPA-nak az 1094/2010/EU rendelet 18. cikke alapján fennálló hatásköreinek sérelme nélkül, e bekezdés alkalmazásában az EIOPA az érintett felügyeleti hatóság kérésére és – adott esetben az ERKT-val folytatott konzultációt követően – megállapítja a kivételesen kedvezőtlen helyzetek fennállását.”

58. A 139. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„*139. cikk*

A minimális tőkeszükséglet nem teljesítése

(1) A biztosítók vagy viszontbiztosítók kötelesek haladéktalanul bejelenteni a felügyeleti hatóságnak, ha észlelik, hogy a minimális tőkeszükségletet már nem teljesítik, vagy ha ennek kockázata a következő három hónapban fennáll.

E bekezdés első albekezdésének alkalmazásában a felügyeleti hatóság tájékoztatására vonatkozó követelmény attól függetlenül alkalmazandó, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító a minimális tőkeszükségletnek való meg nem felelést vagy a meg nem felelés kockázatát a minimális tőkeszükséglet 129. cikk (4) bekezdése szerinti kiszámítása során vagy a minimális tőkeszükséglet két olyan időpont között történő kiszámítása során észleli, amikor az ilyen kiszámítást a 129. cikk (4) bekezdése szerint a felügyeleti hatóság részére jelenti.

(2) A minimális tőkeszükséglet nem teljesítésének észlelésétől vagy a meg nem felelés kockázatának észlelésétől számított egy hónapon belül az érintett biztosítónak vagy viszontbiztosítónak realisztikus, rövid távú pénzügyi tervet kell benyújtania jóváhagyásra a felügyeleti hatóságnak annak érdekében, hogy az észleléstől számított három hónapon belül legalább a minimális tőkeszükséglet szintjére állítsa vissza a figyelembe vehető alapvető szavatolótőkét, vagy a minimális tőkeszükséglet teljesítése céljából csökkentse a kockázati profilját.

(3) Ha az (1) bekezdésben említett bejelentés kézhezvételétől számított két hónapon belül nem indítanak felszámolási eljárást, a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatóságának fontolóra kell vennie a biztosító vagy viszontbiztosító eszközei fölötti szabad rendelkezési jogának korlátozását vagy attól való eltiltását. Erről megfelelően tájékoztatnia kell a fogadó tagállamok felügyeleti hatóságait. A székhely szerinti tagállam felügyeleti hatóságának felkérésére az említett hatóságoknak is meg kell hozniuk ugyanazon intézkedéseket. Az intézkedések hatálya alá tartozó eszközöket a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatóságának kell meghatároznia.

(4) Az EIOPA iránymutatásokat dolgozhat ki azon intézkedésekre vonatkozóan, amelyeket a felügyeleti hatóságoknak meg kell hozniuk az (1) bekezdésben említett, minimális tőkeszükségletnek való meg nem felelés vagy a meg nem felelés kockázatának észlelésekor.”

59. A 141. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„*141. cikk*

Felügyeleti hatáskör romló pénzügyi feltételek esetén

(1) A felügyeleti hatóságoknak hatáskörrel kell rendelkezniük arra, hogy – amennyiben úgy ítélik meg, hogy a 136a., a 138. és a 139. cikkben említett intézkedések bármelyike hatástalan vagy elégtelen a vállalkozás szavatolótőke-megfelelési helyzete romlásának kezelésére – biztosítási szerződések esetében a szerződők érdekeinek, vagy viszontbiztosítási szerződések esetében az azokból eredő kötelezettségek védelmében meghozzák valamennyi szükséges intézkedést.

(2) Az említett intézkedéseknek arányosnak kell lenniük, és így tükrözniük kell az érintett biztosító vagy viszontbiztosító szavatolótőke-megfelelési helyzetében megfigyelt romlás mértékét és időtartamát.”

60. A 144. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az engedély visszavonása esetén a tagállamok biztosítják, hogy a biztosítókra és viszontbiztosítókra legalább a felszámolási eljárások megindításáig továbbra is a biztosítási felügyeletnek az I. cím III. fejezetében meghatározott általános szabályai és célkitűzései vonatkozzanak.”

61. Az I. cím a következő fejezettel egészül ki:

„VIIa. FEJEZET

Makroprudenciális eszközök

144a. cikk

A likviditási kockázat kezelése

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a biztosítók és viszontbiztosítók 44. cikk (2) bekezdése második albekezdésének d) pontjában említett likviditásikockázat-kezelése garantálja számukra a kellő likviditás fenntartását a szerződőkkel és más partnerekkel szemben fennálló pénzügyi kötelezettségeik teljesítésére azok esedékessé válásakor, még stresszhelyzetben is.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában a tagállamok biztosítják, hogy a biztosítók és viszontbiztosítók likviditásikockázat-kezelési tervet készítsenek és tartsanak naprakészen, amely rövid távú likviditási elemzést tartalmaz, és amelyben előrevetítik az eszközeikkel és kötelezettségeikkel kapcsolatos bejövő és kimenő pénzáramlásokat. Amennyiben a felügyeleti hatóságok ezt kérik, a biztosítóknak és viszontbiztosítóknak ki kell bővíteniük a likviditásikockázat-kezelési tervet oly módon, hogy az közép- és hosszú távú likviditási elemzést is tartalmazzon. A tagállamok biztosítják, hogy a biztosítók és viszontbiztosítók likviditási kockázati mutatókat dolgozzanak ki és tartsanak naprakészen a potenciális likviditási stressz azonosítása, figyelemmel kísérése és kezelése érdekében.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a biztosítók és viszontbiztosítók a 35. cikk (1) bekezdésében említett információk részeként benyújtsák a likviditásikockázat-kezelési tervet a felügyeleti hatóságoknak.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a kis méretű és nem összetett vállalkozások, valamint azon vállalkozások, amelyek a 29d. cikk alapján a felügyeleti hatóságtól előzetes jóváhagyást kaptak, ne legyenek kötelesek elkészíteni az e cikk (2) bekezdésében említett likviditásikockázat-kezelési tervet.

(5) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben a biztosítók és viszontbiztosítók a 77b. cikkben említett illeszkedési kiigazítást vagy a 77d. cikkben említett volatilitási kiigazítást alkalmazzák, összevonhassák az e cikk (2) bekezdésében említett likviditásikockázat-kezelési tervet a 44. cikk (2) bekezdésének negyedik albekezdésével összhangban előírt tervvel.

144b. cikk

Likviditási sebezhetőségek rendkívüli körülmények között történő orvoslására vonatkozó felügyeleti hatáskörök

(1) A felügyeleti hatóságoknak a rendszeres felügyeleti felülvizsgálati folyamat részeként figyelemmel kell kísérniük a biztosítók és viszontbiztosítók likviditási pozícióját. Amennyiben lényeges likviditási kockázatokat azonosítanak, erről tájékoztatniuk kell az érintett biztosítót vagy viszontbiztosítót. A biztosítónak vagy viszontbiztosítónak ismertetnie kell, hogyan szándékozik kezelni az említett likviditási kockázatokat.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a felügyeleti hatóságok rendelkezzenek az ahhoz szükséges hatáskörrel, hogy lényeges likviditási kockázatok vagy hiányosságok azonosítása esetén megköveteljék a vállalkozásoktól likviditási pozíciójuk megerősítését. Az ilyen hatáskör akkor alkalmazandó, ha elegendő bizonyíték áll rendelkezésre a lényeges likviditási kockázatok meglétét és a biztosító vagy viszontbiztosító által hozott hatékony orvosló intézkedések hiányát illetően.

A felügyeleti hatóságnak az általa e bekezdés alapján hozott intézkedéseket legalább hathavonta felül kell vizsgálnia, és meg kell szüntetnie, amennyiben a vállalkozás hatékony orvosló intézkedéseket hozott.

A felügyeleti hatóságnak adott esetben meg kell osztania az EIOPA-val a likviditási kockázatokban kifejezett sebezhetőségekre vonatkozó bizonyítékokat.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a felügyeleti hatóságok a szerződők védelmét vagy a pénzügyi rendszer stabilitását esetleg közvetlenül veszélyeztető lényeges likviditási kockázatokkal szembesülő egyes vállalkozásokkal kapcsolatban hatáskörrel rendelkezzenek a következők ideiglenes elrendelésére:

a) a részvényesek és más alárendelt hitelezők részére történő osztalékfizetés korlátozása vagy felfüggesztése;

b) a részvényesek és más alárendelt hitelezők részére történő egyéb kifizetések korlátozása vagy felfüggesztése;

c) a részvény-visszavásárlásoknak és a szavatolótőke-elemek visszafizetésének vagy visszaváltásának a korlátozása vagy felfüggesztése;

d) a bónuszok vagy más változó javadalmazás korlátozása vagy felfüggesztése;

e) a szerződők életbiztosítási kötvényekre vonatkozó visszaváltási jogainak felfüggesztése (a továbbiakban: visszaváltási jogok).

A visszaváltási jogok felfüggesztésére vonatkozó hatáskör csak a vállalkozást érintő rendkívüli körülmények között, végső eszközként gyakorolható, és amennyiben ez a vállalkozás szerződőinek és kedvezményezettjeinek kollektív érdekét szolgálja. E hatáskör gyakorlását megelőzően a felügyeleti hatóságnak figyelembe kell vennie a pénzügyi piacokra, valamint a vállalkozás szerződőinek és kedvezményezettjeinek a jogaira gyakorolt esetleges nem kívánt hatásokat, határokon átnyúló összefüggésben is. A felügyeleti hatóságoknak nyilvánosságra kell hozniuk az említett hatáskör alkalmazásának indokolását.

Az első albekezdésben említett bármely intézkedés legfeljebb három hónapig alkalmazható. A tagállamok biztosítják, hogy valamely intézkedést meg lehessen újítani, ha az azt alátámasztó indokok továbbra is fennállnak, és hogy az intézkedést már ne alkalmazzák, amennyiben az említett okok már nem állnak fenn.

A 144c. cikk (6) bekezdésének sérelme nélkül a tagállamok biztosítják, hogy mindaddig, amíg a felügyeleti hatóságok meg nem szüntetik a visszaváltási jogok felfüggesztését, az érintett biztosítók és viszontbiztosítók ne teljesítsék a következőket:

a) részvényesek és más alárendelt hitelezők részére történő osztalékfizetés és egyéb kifizetések;

b) részvény-visszavásárlások, valamint szavatolótőke-elemek visszafizetése vagy visszaváltása; vagy

c) bónuszok vagy más változó javadalmazás kifizetése az igazgatási, irányító vagy felügyelő testület tagjai, a kiemelten fontos feladatkört ellátó személyek vagy a felső vezetés számára.

A tagállamok biztosítják, hogy a felügyeleti hatóságok rendelkezzenek a negyedik albekezdésben említett követelmények érvényesítéséhez szükséges hatáskörrel.

A tagállamok biztosítják, hogy a makroprudenciális megbízatással rendelkező szervek és hatóságok – amennyiben eltérnek a felügyeleti hatóságoktól – kellő időben tájékoztatást kapjanak a felügyeleti hatóságoknak az e bekezdésben említett hatáskör gyakorlására irányuló szándékáról, és részt vegyenek a második albekezdésben említett esetleges nem kívánt hatások értékelésében.

A tagállamok biztosítják, hogy a felügyeleti hatóságok értesítsék az EIOPA-t és az ERKT-t minden olyan esetben, amikor a pénzügyi rendszer stabilitását veszélyeztető kockázat kezelése érdekében gyakorolják az e bekezdésben említett hatáskört.

(4) Az e cikk (3) bekezdésében említett hatáskör gyakorlásakor a felügyeleti hatóságoknak kellően figyelembe kell venniük a 29. cikk (3) bekezdésében említett arányossági kritériumokat.

Amennyiben az ERKT-val folytatott konzultációt követően az EIOPA úgy ítéli meg, hogy a (3) bekezdésben említett hatáskör illetékes hatóság általi gyakorlása túlzott mértékű, véleményt ad ki az érintett felügyeleti hatóság részére arra vonatkozóan, hogy az említett felügyeleti hatóság döntését felül kell vizsgálni. Az említett vélemény nem hozható nyilvánosságra.

(5) Az e cikk (3) bekezdésében említett hatáskör gyakorlásakor a felügyeleti hatóságoknak figyelembe kell venniük a felügyeleti felülvizsgálati folyamatból származó bizonyítékokat és az érintett vállalkozások fizetőképességének és pénzügyi helyzetének előretekintő értékelését, a 45. cikk (1) bekezdése második albekezdésének a) és b) pontjában említett értékeléssel összhangban.

(6) A (3) bekezdésben említett hatáskör az azon tagállamban működő érintett vállalkozások tekintetében gyakorolható, amelyben a (3) bekezdésben említett rendkívüli körülmények a biztosítási piac egészét vagy jelentős részét érintik.

A tagállamok kijelölnek egy hatóságot az első albekezdésben említett hatáskör gyakorlására.

Amennyiben a kijelölt hatóság eltér a felügyeleti hatóságtól, a tagállam biztosítja a megfelelő koordinációt és információcserét a különböző hatóságok között. Így különösen, valamennyi hatóságnak szorosan együtt kell működnie, és meg kell osztaniuk egymással mindazon információkat, amelyek szükségesek lehetnek az e bekezdés szerint kijelölt hatóságra ruházott feladatok megfelelő teljesítéséhez.

(7) A tagállamok biztosítják, hogy a (6) bekezdés második albekezdésében említett hatóság a (6) bekezdésben említett hatáskör igénybevételéről kellő időben értesítse az EIOPA-t, és amennyiben az intézkedést a pénzügyi rendszer stabilitását fenyegető kockázat kezelése érdekében hozzák, az ERKT-t.

Az értesítésnek tartalmaznia kell az alkalmazott intézkedés leírását, időtartamát, valamint a hatáskör alkalmazásának indokait, beleértve azon okokat, amelyek miatt az intézkedést hatékonynak és a szerződőkre gyakorolt negatív hatásaihoz képest arányosnak ítélték.

(8) E cikk következetes alkalmazásának biztosítása érdekében az EIOPA az ERKT-val folytatott konzultációt követően iránymutatásokat dolgoz ki, amelyek részletesen meghatározzák a következőket:

a) a likviditásikockázat-kezelés hiányosságainak orvoslására irányuló intézkedések, valamint azon hatáskörök formája, életbe léptetése és kalibrálása, amelyeket a felügyeleti hatóságok a vállalkozások likviditási pozícióinak megerősítése érdekében gyakorolhatnak, amennyiben olyan likviditási kockázatokat észlelnek, amelyeket e vállalkozások nem orvosoltak megfelelően;

b) a visszaváltási jogok ideiglenes felfüggesztését indokoló rendkívüli körülmények fennállása;

c) a visszaváltási jogok ideiglenes felfüggesztésének – mint végső intézkedésnek – az Unió-szerte következetes alkalmazását biztosító feltételek és azon szempontok, amelyeket figyelembe kell venni annak érdekében, hogy a szerződők védelme valamennyi székhely szerinti és fogadó joghatóságban azonos mértékű és megfelelő legyen.

144c. cikk

A vállalkozások pénzügyi helyzetének megőrzésére irányuló felügyeleti intézkedések kivételes ágazati sokkok idején

(1) A 141. cikk sérelme nélkül a tagállamok biztosítják, hogy a felügyeleti hatóságok hatáskörrel rendelkezzenek az egyes biztosítók vagy viszontbiztosítók pénzügyi helyzetének megőrzését célzó intézkedések meghozatalára olyan kivételes ágazati sokkok idején, amelyek veszélyeztethetik az érintett vállalkozás pénzügyi helyzetét vagy a pénzügyi rendszer stabilitását.

(2) Kivételes ágazati sokkok idején a felügyeleti hatóságoknak hatáskörrel kell rendelkezniük arra, hogy a különösen sebezhető kockázati profillal rendelkező vállalkozásoktól megköveteljék legalább a következő intézkedések megtételét:

a) a részvényesek és más alárendelt hitelezők részére történő osztalékfizetés korlátozása vagy felfüggesztése;

b) a részvényesek és más alárendelt hitelezők részére történő egyéb kifizetések korlátozása vagy felfüggesztése;

c) a részvény-visszavásárlásoknak és a szavatolótőke-elemek visszafizetésének vagy visszaváltásának a korlátozása vagy felfüggesztése;

d) a bónuszok vagy más változó javadalmazás korlátozása vagy felfüggesztése.

A tagállamok biztosítják, hogy a makroprudenciális meghatalmazással rendelkező releváns nemzeti szervek és hatóságok megfelelő tájékoztatást kapjanak a nemzeti felügyeleti hatóságnak az e cikkben meghatározott hatáskörök alkalmazására irányuló szándékáról, és megfelelően részt vegyenek a kivételes ágazati sokkok e bekezdéssel összhangban történő értékelésében.

(3) Az e cikk (2) bekezdésében említett hatáskör gyakorlásakor a felügyeleti hatóságoknak kellően figyelembe kell venniük a 29. cikk (3) bekezdésében említett arányossági kritériumokat, valamint a vállalkozás által jóváhagyott esetleges kockázatvállalási határokat és a vállalkozás kockázatkezelési rendszerében meghatározott esetleges küszöbértékeket.

(4) Az e cikk (2) bekezdésében említett hatáskör gyakorlásakor a felügyeleti hatóságoknak figyelembe kell venniük a felügyeleti felülvizsgálati folyamatból származó bizonyítékokat és az érintett vállalkozások fizetőképességének és pénzügyi helyzetének előretekintő értékelését, a 45. cikk (1) bekezdése második albekezdésének a) és b) pontjában említett értékeléssel összhangban.

(5) A (2) bekezdésben említett intézkedéseket mindaddig alkalmazni kell, amíg az intézkedéseket alátámasztó okok fennállnak. Az említett intézkedéseket legalább háromhavonta felül kell vizsgálni, és azonnal meg kell szüntetni, amint az intézkedéseket alátámasztó okok megszűnnek.

(6) E cikk alkalmazásában a 245. cikk (2) bekezdésében említett jelentős csoporton belüli ügyletek – ideértve a csoporton belüli osztalékfizetéseket is – csak akkor függeszthetők fel vagy korlátozhatók, ha fenyegetést jelentenek a csoportnak vagy a csoporton belüli vállalkozások legalább egyikének a fizetőképességére vagy a likviditási pozíciójára nézve. A kapcsolt vállalkozások felügyeleti hatóságainak a csoport többi részével folytatott ügyletek felfüggesztése vagy korlátozása előtt konzultációt kell folytatniuk a csoportfelügyeleti hatósággal.

(7) E cikk következetes alkalmazásának biztosítása érdekében az EIOPA az ERKT-val folytatott konzultációt követően szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a kivételes ágazati sokkok fennállásának megállapítására szolgáló kritériumok meghatározása céljából. Az EIOPA 2026. január 29-ig benyújtja a Bizottsághoz az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap ezen irányelv kiegészítésére az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1094/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén.

144d. cikk

További makroprudenciális eszközök alkalmazása

(1) A 45. cikk (1) bekezdésének e) pontjában, a 132. cikk (6) bekezdésében és a 144a. cikk (2) bekezdésében említett makroprudenciális eszközök következetes alkalmazásának biztosítása érdekében az EIOPA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a felügyeleti hatóságok által azon biztosítók vagy viszontbiztosítók és csoportok meghatározásakor figyelembe veendő kritériumokra vonatkozóan, amelyek kötelesek:

a) elvégezni a 45. cikk (1) bekezdésének e) pontjában említett további makroprudenciális elemzéseket, figyelembe véve az említett cikk (9) bekezdésében említett körülményeket;

b) beépíteni a makroprudenciális megfontolásokat a 132. cikk (6) bekezdésében említett »prudens személy« alapelvbe, figyelembe véve az említett cikk (8) bekezdésében említett körülményeket;

c) elkészíteni és naprakészen tartani egy közép- és hosszú távú likviditási elemzést tartalmazó likviditásikockázat-kezelési tervet.

Az EIOPA 2026. január 29-ig benyújtja a Bizottsághoz az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap ezen irányelv kiegészítésére az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1094/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén.

(2) A 144a. cikk (2) bekezdésében említett makroprudenciális eszközök következetes alkalmazásának biztosítása érdekében az EIOPA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a likviditásikockázat-kezelési tervek tartalmának és aktualizálása gyakoriságának meghatározása céljából, figyelembe véve a terveknek az ugyanazon cikk (5) bekezdésében említett lehetséges összevonását. Az EIOPA 2026. január 29-ig benyújtja a Bizottsághoz az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap ezen irányelv kiegészítésére az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1094/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén.

(3) Az (1) bekezdés a) és b) pontjának alkalmazásában a figyelembe veendő kritériumoknak arányosnak kell lenniük a kockázatok jellegével, nagyságrendjével és összetettségével, és különösen a pénzügyi piacokkal való összekapcsoltság szintjével, a biztosítási és viszontbiztosítási tevékenységek határokon átnyúló jellegével, valamint a biztosítók és viszontbiztosítók befektetéseivel.

(4) Az (1) bekezdés c) pontjának alkalmazásában a figyelembe veendő kritériumoknak arányosnak kell lenniük a kockázatok jellegével, nagyságrendjével és összetettségével, és különösen az eszköz- és kötelezettségportfóliók összetételével, a biztosítási és viszontbiztosítási kötelezettségek jellegével és változékonyságával, valamint az eszközök várható pénzáramlásainak a piaci ingadozásokkal szembeni kitettségével.”

62. A 145. cikk (2) bekezdése a következőképpen módosul:

a) a c) pont helyébe a következő szöveg lép:

„c) egy olyan személy nevét, aki megfelelő felhatalmazással rendelkezik ahhoz, hogy kötelezettséget vállaljon harmadik féllel szemben a biztosító nevében;”

b) a második albekezdést el kell hagyni.

63. A 149. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„*149. cikk*

A kockázatok vagy kötelezettségek jellegének megváltozása

(1) Minden, a 147. cikkben említett információ tekintetében a biztosító által tervezett változásra a 147. és 148. cikkben előírt eljárás alkalmazandó.

(2) Amennyiben a biztosítónak a szolgáltatásnyújtás szabadsága alapján folytatott üzleti tevékenységében olyan változás következik be, amely lényeges hatással van a vállalkozás kockázati profiljára, vagy lényegesen befolyásolja a biztosítási tevékenységeket egy vagy több fogadó tagállamban, a biztosítónak haladéktalanul tájékoztatnia kell a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatóságát. A székhely szerinti tagállam felügyeleti hatóságának haladéktalanul tájékoztatnia kell az érintett fogadó tagállamok felügyeleti hatóságait.”

64. A VIII. fejezet 2A. szakasza címének helyébe a következő szöveg lép:

„Értesítés, jelentős határokon átnyúló tevékenységek és együttműködési fórumok”

65. A 152a. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A székhely szerinti tagállam felügyeleti hatóságának értesítenie kell az EIOPA-t és a releváns fogadó tagállam felügyeleti hatóságát, ha romló pénzügyi feltételeket vagy egyéb felmerülő kockázatokat azonosít, ideértve a fogyasztóvédelemmel kapcsolatos kockázatokat is, az olyan tevékenységeket végző biztosítók vagy viszontbiztosítók esetében, amelyek a szolgáltatásnyújtás szabadságán vagy a letelepedéshez való jogon alapulnak, és amelyek határokon átnyúló hatással bírhatnak. A fogadó tagállam felügyeleti hatósága ezenkívül értesítheti az EIOPA-t és a releváns székhely szerinti tagállam felügyeleti hatóságát, amennyiben súlyos és megalapozott aggályai merülnek fel a fogyasztóvédelemmel kapcsolatban. A felügyeleti hatóságok az EIOPA elé utalhatják az ügyet és kérhetik annak segítségét, amennyiben nem találnak kétoldalú megoldást.”

66. Az irányelv a következő cikkekkel egészül ki:

„*152aa. cikk*

Jelentős határokon átnyúló tevékenységek

(1) E szakasz alkalmazásában a »jelentős határokon átnyúló tevékenységek«: olyan biztosítási és viszontbiztosítási tevékenységek, amelyeket egy adott fogadó tagállamban a letelepedéshez való jog vagy a szolgáltatásnyújtás szabadsága alapján olyan biztosító vagy viszontbiztosító végez, amely nem minősül kis méretű és nem összetett vállalkozásnak, és amely megfelel a következő követelmények bármelyikének:

a) a vállalkozás teljes éves – a vállalkozás által az említett fogadó tagállamban a letelepedéshez való jog és a szolgáltatásnyújtás szabadsága alapján végzett tevékenységekhez tartozó – bruttó díjbevétele több mint 15 000 000 EUR;

b) a letelepedéshez való jog vagy a szolgáltatásnyújtás szabadsága alapján végzett tevékenységeket a fogadó tagállam felügyeleti hatósága úgy tekinti, mint amelyek relevanciával bírnak a fogadó tagállam piaca szempontjából.

(2) E cikk (1) bekezdése b) pontjának alkalmazásában az EIOPA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki azon feltételek és kritériumok további pontosítása céljából, amelyeket annak meghatározásához kell alkalmazni, hogy mely biztosítók vagy viszontbiztosítók bírnak relevanciával a fogadó tagállam piaca szempontjából.

Az EIOPA 2026. január 29-ig benyújtja a Bizottsághoz az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap ezen irányelv kiegészítésére az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1094/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén.

(3) Az (1) bekezdés b) pontjának alkalmazásában, amennyiben a fogadó tagállam felügyeleti hatósága úgy ítéli meg, hogy a letelepedéshez való jog vagy a szolgáltatásnyújtás szabadsága alapján végzett tevékenységek relevanciával bírnak a fogadó tagállam piaca szempontjából, erről indokolással ellátott értesítést kell küldenie a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatóságának.

(4) Amennyiben a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatósága nem ért egyet azzal, hogy a letelepedéshez való jog vagy a szolgáltatásnyújtás szabadsága alapján végzett tevékenységek relevanciával bírnak, erről egy hónapon belül értesítenie kell a fogadó tagállam felügyeleti hatóságát, megjelölve ennek okait. A letelepedéshez való jog vagy a szolgáltatásnyújtás szabadsága alapján végzett tevékenységek relevanciájára vonatkozó egyet nem értés esetén a felügyeleti hatóságok az EIOPA-hoz utalhatják az ügyet, és az 1094/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban kérhetik annak segítségét. Ebben az esetben az EIOPA az említett cikkel ráruházott hatáskörnek megfelelően járhat el.

152ab. cikk

Megerősített felügyeleti együttműködés és információcsere a székhely szerinti és a fogadó tagállam felügyeleti hatóságai között a jelentős határokon átnyúló tevékenységekkel kapcsolatban

(1) A jelentős határokon átnyúló tevékenységek esetében a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatóságának és a fogadó tagállam felügyeleti hatóságának együtt kell működnie egymással annak vizsgálata céljából, hogy a vállalkozás jól átlátja-e azon kockázatokat, amelyekkel a fogadó tagállamban szembesül vagy szembesülhet, és megbízhatóan kezeli-e azokat.

Az együttműködésnek arányosnak kell lennie a jelentős határokon átnyúló tevékenységekből eredő kockázatokkal, és legalább a következő szempontokra kell kiterjednie:

a) az irányítási rendszer – beleértve az igazgatási, irányító vagy felügyelő testület azon képességét, hogy megértse a határokon átnyúló piaci sajátosságokat –, a kockázatkezelési eszközök, a meglévő belső ellenőrzések és a határokon átnyúló üzleti tevékenységekre vonatkozó megfelelési eljárások;

b) a kiszervezés és a forgalmazási partnerségek;

c) az üzleti stratégia és kárigénykezelés;

d) a fogyasztóvédelem.

(2) A székhely szerinti tagállam felügyeleti hatóságának kellő időben tájékoztatnia kell a fogadó tagállam felügyeleti hatóságát a jelentős határokon átnyúló tevékenységekkel kapcsolatos felügyeleti felülvizsgálati folyamatának eredményéről, amennyiben potenciális megfelelési kérdéseket azonosított a fogadó tagállamban vagy a székhely szerinti tagállamban alkalmazandó jogalkotási és közigazgatási rendelkezésekkel kapcsolatban, vagy érdemi kérdéseket az (1) bekezdés második albekezdésében említett szempontokkal kapcsolatban, és az ilyen kérdések hatással vannak, vagy valószínűleg hatással lesznek a tevékenységeknek a fogadó tagállamban való végzésére.

A székhely szerinti tagállam felügyeleti hatóságának – legalább évente vagy az érintett fogadó tagállam felügyeleti hatóságának kérése esetén gyakrabban – meg kell adnia a következő információkat azon fogadó tagállam felügyeleti hatóságának, amelyben a vállalkozás jelentős határokon átnyúló tevékenységeket folytat:

a) a biztosító vagy viszontbiztosító által bejelentett szavatolótőke-szükséglet és minimális tőkeszükséglet;

b) a biztosító vagy viszontbiztosító által bejelentett, a szavatolótőke-szükséglet, illetve a minimális tőkeszükséglet fedezésére figyelembe vehető szavatolótőke összege;

c) a biztosítástechnikai tartalékok biztosító vagy viszontbiztosító általi kiszámítására, valamint az a) és b) pontban említett elemekre vonatkozó esetleges aggályoknak a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatósága általi jelzése.

A székhely szerinti tagállam felügyeleti hatóságának haladéktalanul tájékoztatnia kell azon fogadó tagállam felügyeleti hatóságát, amelyben a vállalkozás jelentős határokon átnyúló tevékenységeket folytat, amennyiben romló pénzügyi feltételeket állapít meg, vagy azt, hogy fennáll a szavatolótőke-szükségletnek vagy a minimális tőkeszükségletnek való, a következő három hónapon belüli meg nem felelés kockázata.

Azon fogadó tagállam felügyeleti hatósága, amelyben a biztosító vagy viszontbiztosító jelentős határokon átnyúló tevékenységet folytat, kellő indokolással ellátott kérelmet intézhet az említett vállalkozás székhelye szerinti tagállam felügyeleti hatóságához, ha az első, második és harmadik albekezdésben említett információktól eltérő információkat kíván kapni, feltéve, hogy azok az említett vállalkozás fizetőképességéhez, irányítási rendszeréhez vagy üzleti modelljéhez kapcsolódnak. A székhely szerinti tagállam felügyeleti hatóságának kellő időben rendelkezésre kell bocsátania az említett információkat.

(3) Amennyiben a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatósága nem bocsátja kellő időben rendelkezésre az e cikk (2) bekezdésében említett információkat, az érintett fogadó tagállam felügyeleti hatósága az EIOPA-hoz utalhatja az ügyet, és az 1094/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban kérheti annak segítségét.

(4) Amennyiben valamely jelentős határokon átnyúló tevékenységet folytató biztosító vagy viszontbiztosító a következő három hónap során nem teljesíti, vagy valószínűleg nem fogja teljesíteni a szavatolótőke-szükségletet vagy a minimális tőkeszükségletet, azon fogadó tagállam felügyeleti hatósága, amelyben az említett vállalkozás jelentős határokon átnyúló tevékenységeket folytat, felkérheti – az ilyen kérést megindokolva – a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatóságát, hogy vele együtt végezzen el közös helyszíni ellenőrzést a biztosítónál vagy viszontbiztosítónál.

A székhely szerinti tagállam felügyeleti hatóságának a kézhezvételtől számított egy hónap áll rendelkezésére, hogy elfogadja vagy elutasítsa az első albekezdésben említett kérést.

(5) Amennyiben a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatósága beleegyezik a közös helyszíni ellenőrzés elvégzésébe, fel kell kérnie az EIOPA-t, hogy vegyen részt az említett ellenőrzésben.

A közös helyszíni ellenőrzés lezárását követően az érintett felügyeleti hatóságoknak két hónapon belül közös következtetéseket kell levonniuk, többek között a legmegfelelőbb felügyeleti intézkedésekre vonatkozóan. A székhely szerinti tagállam felügyeleti hatóságának figyelembe kell vennie az említett közös következtetéseket, amikor megfelelő felügyeleti intézkedésekről határoz.

Amennyiben a felügyeleti hatóságok nem tudnak közös következtetésre jutni a közös helyszíni ellenőrzésre vonatkozóan, az e bekezdés második albekezdésében említett időszak lejártát követő két hónapon belül bármelyikük – a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatósága által a szavatolótőke-szükségletnek való meg nem felelés, illetve a minimális tőkeszükségletnek való meg nem felelés vagy valószínű meg nem felelés kezelése érdekében meghozandó felügyeleti intézkedések és hatáskörök sérelme nélkül – az EIOPA elé utalhatja az ügyet, és az 1094/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban kérheti annak segítségét. Sem az ezen albekezdésben említett két hónapos időszak lejárta után, sem azt követően, hogy a felügyeleti hatóságok az e bekezdés második albekezdésével összhangban megállapodtak a közös következtetésekről, az ügy már nem utalható az EIOPA elé.

Ha az e bekezdés harmadik albekezdésében említett két hónapos időszak alatt bármely érintett felügyeleti hatóság az ügyet az 1094/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban az EIOPA elé utalta, akkor a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatóságának el kell halasztania a közös helyszíni ellenőrzéssel kapcsolatos végső következtetések elfogadását, és meg kell várnia az EIOPA-nak az említett rendelet 19. cikkének (3) bekezdése szerinti határozatát, majd az EIOPA határozatának megfelelően kell elfogadnia a következtetéseket. Az említett következtetéseket valamennyi érintett felügyeleti hatóságnak kötelezőként kell elismernie.

(6) Amennyiben a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatósága elutasítja a közös helyszíni ellenőrzés elvégzését, írásban ismertetnie kell a fogadó tagállam felügyeleti hatóságával az elutasítás okait.

Amennyiben a felügyeleti hatóságok nem értenek egyet az elutasítás okaival, az ügyet a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatóságának határozatáról szóló értesítést követő egy hónapon belül az EIOPA-hoz utalhatják, és az 1094/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban kérhetik annak segítségét. Ebben az esetben az EIOPA az említett cikkben ráruházott hatáskörnek megfelelően járhat el.”

67. A 152b. cikk a következőképpen módosul:

a) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Az 1094/2010/EU rendelet 35. cikkének sérelme nélkül, a releváns felügyeleti hatóságoknak az EIOPA vagy bármely felügyeleti hatóság kérésére minden szükséges információt időben rendelkezésre bocsátanak az együttműködési fórum megfelelő működésének lehetővé tétele érdekében.”;

b) a cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(5) A 152ab. cikk szerinti, a székhely szerinti tagállam és a fogadó tagállam felügyeleti hatóságai közötti megerősített felügyeleti együttműködésre és információcserére vonatkozó követelményeket az együttműködési fórumnak az e cikk (1) vagy (2) bekezdése szerinti létrehozásától kezdődően az említett együttműködési fórumban részt vevő felügyeleti hatóságokra is alkalmazni kell, függetlenül attól, hogy a biztosító vagy viszontbiztosító jelentős, határokon átnyúló tevékenységeket folytat-e. Az együttműködési fórumoknak e cikk (1) bekezdése szerinti létrehozása esetén az ilyen információkat meg kell osztani az EIOPA-val is.

(6) Amennyiben valamely együttműködési fórum két vagy több releváns hatósága nem ért egyet egy biztosítóval vagy viszontbiztosítóval kapcsolatban meghozandó intézkedés eljárása vagy tartalma, vagy az intézkedés elhagyása tekintetében, és amennyiben komoly aggályok merülnek fel a szerződőkre gyakorolt negatív hatásokat illetően, az EIOPA bármely releváns hatóság kérésére az 1094/2010/EU rendelet 19. cikkének (1) bekezdésével összhangban segítheti a hatóságokat a megállapodás elérésében.

Amennyiben komoly aggályok merülnek fel a székhely szerinti tagállamtól eltérő tagállamokban lévő szerződőkre gyakorolt negatív hatásokat illetően, és amennyiben valamely biztosító vagy viszontbiztosító esetében olyan súlyos hiányosságokra utaló jelek állnak fenn, amelyek tekintetében az illetékes felügyeleti hatóság nem hozott korrekciós intézkedést vagy elégtelen korrekciós intézkedést hozott, az EIOPA felszólíthatja a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatóságát, hogy végezze el a biztosító vagy viszontbiztosító helyszíni ellenőrzését. A székhely szerinti tagállam felügyeleti hatósága haladéktalanul megindítja a helyszíni ellenőrzést, és felkéri az EIOPA-t és az egyéb érintett felügyeleti hatóságokat az abban való részvételre. A 152ab. cikk (5) bekezdésének második, harmadik és negyedik albekezdése alkalmazandó.

(7) Amennyiben valamely együttműködési fórum két vagy több releváns hatósága nem ért egyet az e cikk (4) vagy (5) bekezdése szerinti információmegosztással kapcsolatban, az EIOPA – az 1094/2010/EU rendelet 19. cikkének (1) bekezdésével összhangban – bármely releváns hatóság kérésére segítheti őket abban, hogy megállapodásra jussanak.

(8) Amennyiben azt az EIOPA a szerződők védelméhez fűződő érdek fényében vagy a pénzügyi stabilitás érdekében helyénvalónak ítéli, információkat tehet közzé az együttműködési fórum keretében végzett felügyeleti munkából eredő megállapításokkal, ajánlásokkal vagy intézkedésekkel kapcsolatban.

Amennyiben az EIOPA közzé kívánja tenni az érintett biztosító vagy viszontbiztosító nevét, haladéktalanul értesíti az említett biztosítót vagy viszontbiztosítót a közzétételre irányuló szándékáról, és elegendő időt biztosít a számára ahhoz, hogy írásbeli észrevételeket tegyen, valamint bármely releváns információt vagy érvet benyújtson az EIOPA-nak és az együttműködési fórumban részt vevő többi felügyeleti hatóságnak. Az EIOPA megfelelően értékeli az érintett vállalkozás álláspontját, és kellően figyelembe veszi azt, amikor határoz a vállalkozás nevének közzétételéről. Az EIOPA nem teszi közzé az érintett vállalkozás nevét, ha az ilyen közzététel veszélyeztetne

valamely folyamatban lévő vizsgálatot, vagy – amennyiben ez megállapítható – aránytalan kárt okozna a vállalkozásnak.”

68. A 153. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„*153. cikk*

Az információkérések határideje és nyelve

(1) A fogadó tagállam felügyeleti hatósága az említett vállalkozás székhelye szerinti tagállam felügyeleti hatóságától bekérheti azon információkat, amelyeket a saját területén működő biztosítók és viszontbiztosítók üzleti tevékenységével kapcsolatban jogosult bekérni. Az említett információkat – a megkeresés kézhezvételétől számított 20 munkanapon belül – a fogadó tagállam hivatalos nyelvén vagy nyelvein, vagy a fogadó tagállam felügyeleti hatósága által elfogadott más nyelven kell megadni.

Az első albekezdéstől eltérve, kellően indokolt esetekben, amennyiben a kért információk nem állnak eleve a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatóságának rendelkezésére, és az összegyűjtésük bonyolult, az említett albekezdésben foglalt határidő 20 munkanappal meghosszabbítható.

(2) Amennyiben a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatósága nem adja meg az információkat az (1) bekezdésben említett, releváns határidőn belül, a fogadó tagállam felügyeleti hatósága közvetlenül a biztosítóhoz vagy viszontbiztosítóhoz intézheti az információkérést. Ebben az esetben a fogadó tagállam felügyeleti hatóságának tájékoztatnia kell a székhely szerinti tagállam felügyeleti hatóságát az információkérésről, mielőtt a kérést a vállalkozáshoz intézné. A biztosítónak vagy a viszontbiztosítónak haladéktalanul rendelkezésre kell bocsátania az említett információkat.”

69. A 212. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az a) pontban a „83/349/EGK irányelv 12. cikkének (1) bekezdésében” szövegrész helyébe a „2013/34/EU irányelv 22. cikkének (7) bekezdésében” szövegrész lép;

ii. a b) pontban a „83/349/EGK irányelv 12. cikkének (1) bekezdésében” szövegrész helyébe a „2013/34/EU irányelv 22. cikkének (7) bekezdésében” szövegrész lép;

iii. a c) pont helyébe a következő szöveg lép:

„c) »csoport«: vállalkozások csoportja,

i. amelyet egy részesedő vállalkozás, annak leányvállalatai, azon vállalkozások, amelyekben a részesedő vállalkozás vagy annak leányvállalatai részesedéssel rendelkeznek, és mindazon vállalkozások alkotnak, amelyeket a részesedő vállalkozás vagy leányvállalatai a csoporthoz nem tartozó egy vagy több vállalkozással közösen igazgatnak, valamint olyan vállalkozások, amelyeket a 2013/34/EU irányelv 22. cikkének (7) bekezdésében meghatározott viszony fűz egymáshoz;

ii. amelynek alapja a vállalkozások közötti erős és tartós pénzügyi kapcsolatok szerződéses vagy egyéb módon való kialakítása, és amelyhez biztosító egyesületek vagy biztosító jellegű egyesületek is tartozhatnak, feltéve, hogy:

— a vállalkozások egyike a központosított koordináción keresztül ténylegesen döntő befolyást gyakorol a csoporthoz tartozó többi vállalkozás határozataira, köztük a pénzügyi döntésekre is, és

— az ilyen kapcsolatoknak az e cím alkalmazásában történő kialakítása vagy felbontása a csoportfelügyeleti hatóság előzetes jóváhagyásának tárgya,

amennyiben a központi koordinációt végző vállalkozás tekintendő az anyavállalatnak, és a többi vállalkozás a leányvállalatnak; vagy

iii. amelyet az i. és ii. alpontban foglaltak kombinációja alkot;”

iv. az f) pont helyébe a következő szöveg lép:

„f) »biztosítói holdingtársaság«: olyan vállalkozás, amely teljesíti a következő feltételek mindegyikét:

i. a vállalkozás anyavállalat;

ii. a vállalkozás nem hitelintézet, biztosító, viszontbiztosító, befektetési vállalkozás vagy foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény;

iii. a vállalkozás nem az 575/2013/EU rendelet 4. cikkének 20. pontja értelmében vett vegyes pénzügyi holdingtársaság vagy pénzügyi holdingtársaság;

iv. a vállalkozásnak legalább egy leányvállalata biztosító vagy viszontbiztosító;

v. a vállalkozás saját kinyilvánított társasági célja ellenére a vállalkozás fő üzleti tevékenysége a következők valamelyike:

1. részesedés megszerzése és tartása biztosítókban vagy viszontbiztosítókban;

2. kiegészítő szolgáltatások nyújtása egy vagy több kapcsolt biztosító vagy viszontbiztosító fő tevékenységéhez kapcsolódóan;

3. a 2013/36/EU irányelv I. mellékletének 2–12. és 15. pontjában felsorolt tevékenységek közül egynek vagy többnek a végzése, vagy a 2014/65/EU irányelv I. mellékletének B. szakaszában felsorolt szolgáltatások vagy tevékenységek közül egynek vagy többnek a végzése a 2014/65/EU irányelv I. mellékletének C. szakaszában felsorolt pénzügyi eszközökhöz kapcsolódóan;

vi. a következő mutatók legalább egyikének több mint 50 %-a állandó jelleggel kapcsolódik olyan leányvállalatokhoz, amelyek biztosítók vagy viszontbiztosítók, harmadik országbeli biztosítók vagy viszontbiztosítók, biztosítói holdingtársaságok vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságok, harmadik országbeli biztosítók és viszontbiztosítók holdingtársaságai vagy olyan vállalkozások, amelyek kiegészítő szolgáltatásokat nyújtanak a csoport egy vagy több biztosítójának vagy viszontbiztosítójának fő tevékenységéhez kapcsolódóan, valamint állandó jelleggel kapcsolódik olyan, a vállalkozás által végzett tevékenységekhez, amelyek nem kapcsolódnak biztosító vagy viszontbiztosító leányvállalatokban, vagy harmadik országbeli biztosító vagy viszontbiztosító leányvállalatokban való részesedés megszerzéséhez vagy tartásához, amennyiben az említett tevékenységek ugyanolyan természetűek, mint a biztosítók vagy viszontbiztosítók által végzett tevékenységek:

1. a vállalkozás tőkéje a konszolidált pozíciója alapján;

2. a vállalkozás eszközei a konszolidált pozíciója alapján;

3. a vállalkozás bevételei a konszolidált pozíciója alapján;

4. a vállalkozás személyzete a konszolidált pozíciója alapján;

5. a nemzeti felügyeleti hatóság által relevánsnak tartott bármely egyéb mutató;”

v. a bekezdés a következő ponttal egészül ki:

„fa) »harmadik országbeli biztosítók és viszontbiztosítók holdingtársasága«: a 2002/87/EK irányelv 2. cikkének 15. pontja értelmében vett biztosítói holdingtársaságtól vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságtól eltérő anyavállalat, amelynek a fő üzleti tevékenysége abban áll, hogy olyan leányvállalatokban szerezzen részesedést vagy rendelkezzen részesedéssel, amelyek kizárólag vagy elsősorban harmadik országbeli biztosítók vagy viszontbiztosítók;”

b) a (2) bekezdés első albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„E cím alkalmazásában a felügyeleti hatóságok anyavállalatnak tekintenek minden olyan vállalkozást is, amely a felügyeleti hatóságok szerint ténylegesen meghatározó befolyást gyakorol egy másik vállalkozás felett, beleértve azt az esetet is, amikor ezt a befolyást központosított koordináció révén gyakorolja a másik vállalkozás döntései felett.”;

c) a cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(3) E cím alkalmazásában a felügyeleti hatóságoknak szintén az (1) bekezdés c) pontja értelmében vett csoportnak kell tekinteniük két vagy több olyan vállalkozást, amelyeket a felügyeleti hatóságok véleménye szerint egységes alapon irányítanak.

Amennyiben az e bekezdés első albekezdésében említett vállalkozások nem mindegyikének van ugyanazon tagállamban a központi irodája, a tagállamok biztosítják, hogy kizárólag a 247. cikk szerinti csoportfelügyeleti hatóságként eljáró felügyeleti hatóság állapíthassa meg – a többi érintett felügyeleti hatósággal folytatott konzultációt követően –, hogy az ilyen vállalkozások csoportot alkotnak, amennyiben véleménye szerint az említett vállalkozásokat egységes alapon irányítják.

(4) A (2) és (3) bekezdésben említett legalább két vállalkozás közötti kapcsolat azonosításakor a felügyeleti hatóságok figyelembe veszik a következő tényezők mindegyikét:

a) egy természetes személy vagy vállalkozás ellenőrző befolyása vagy képessége arra, hogy befolyásolja egy vállalkozás döntéseit, beleértve a pénzügyi döntéseket is, különösen tőkerészesedés vagy szavazati jogok birtoklása, vagy az igazgatási, irányító vagy felügyelő testületben való képviselet révén, vagy a vállalkozást ténylegesen vezető vagy egyéb kulcsfontosságú, kritikus vagy fontos feladatkört ellátó személyként;

b) a vállalkozás nagymértékű függése egy másik vállalkozástól, vagy jogi vagy természetes személytől lényeges pénzügyi vagy nem pénzügyi ügyleteknek vagy műveleteknek – többek között a kiszervezésnek és a személyzet vállalkozások közötti megosztásának – a megléte miatt;

c) bizonyíték pénzügyi vagy befektetési döntéseknek – többek között kapcsolt vállalkozásokba való közös befektetésekre vonatkozó döntéseknek – két vagy több vállalkozás közötti koordinációjára;

d) bizonyíték két vagy több vállalkozás által koordinált és összehangolt stratégiákra, műveletekre vagy eljárásokra, többek között biztosítási értékesítési csatornák, biztosítási termékek vagy márkák, kommunikáció vagy marketing tekintetében.

(5) Amennyiben e cikk (2) vagy (3) bekezdése alapján azonosítanak egy csoportot, a 247. cikkel összhangban csoportfelügyeleti hatóságként eljáró felügyeleti hatóságnak részletes magyarázatot kell adnia a 214. cikk (5) vagy (6) bekezdésével összhangban anyavállalatként kijelölt vállalkozásnak, valamint az érintett felügyeleti hatóságoknak azon tényezőkről, amelyek alapján sor kerül az ilyen azonosításra.

E cikk következetes alkalmazásának biztosítása érdekében az EIOPA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben kiegészíti, vagy tovább pontosítja azon tényezőket, amelyeket a felügyeleti hatóságoknak mérlegelniük kell a legalább két vállalkozás közötti kapcsolatnak a (2) és (3) bekezdés szerinti azonosításakor. Az EIOPA 2026. január 29-ig benyújtja a Bizottsághoz az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap ezen irányelv kiegészítésére az e bekezdés második albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1094/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén.”

70. A 213. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A tagállamok biztosítják, hogy csoportfelügyelet legyen alkalmazandó, amennyiben egy csoport a következők bármelyikét magában foglalja:

a) azon biztosítók vagy viszontbiztosítók, amelyek részesedéssel rendelkező vállalkozások legalább egy biztosítóban, viszontbiztosítóban, harmadik országbeli biztosítóban vagy harmadik országbeli viszontbiztosítóban, a 218–258. cikkel összhangban;

b) azon biztosítók vagy viszontbiztosítók, amelyek anyavállalata az Unión belül központi irodával rendelkező biztosítói holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság, a 218–258. cikkel összhangban;

c) azon biztosítók vagy viszontbiztosítók, amelyek anyavállalata a harmadik országban központi irodával rendelkező biztosítói holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság, vagy harmadik országbeli biztosító vagy viszontbiztosító, a 260–263. cikkel összhangban;

d) azon biztosítók vagy viszontbiztosítók, amelyek anyavállalata vegyes tevékenységű biztosítói holdingtársaság, a 265. cikkel összhangban.";

b) az (5) bekezdésben a „2006/48/EK irányelvvel" szövegrész helyébe a „2013/36/EU irányelvvel" szövegrész lép.

71. Az irányelv a következő cikkekkel egészül ki:

„213a. cikk

Arányossági intézkedések alkalmazása a csoport szintjén

(1) Azokat a 212. cikk értelmében vett csoportokat, amelyek a 213. cikk (2) bekezdésének a) és b) pontja szerinti csoportfelügyelet hatálya alá tartoznak, a csoportfelügyeleti hatóságuknak az e cikk (2) bekezdésében meghatározott eljárás szerint kis méretű és nem összetett csoportnak kell minősítenie, amennyiben az ilyen minősítést közvetlenül megelőző utolsó két pénzügyi évben csoportszinten megfelelnek a következő kritériumok mindegyikének:

a) amennyiben a csoport körébe legalább egy olyan biztosító vagy viszontbiztosító tartozik, amely nem nem-életbiztosítási vállalkozás, a következő kritériumok mindegyikének teljesülnie kell:

i. a 105. cikk (5) bekezdése második albekezdésének a) pontjában említett, konszolidált adatok alapján számított kamatlábkockázati részmodul nem haladja meg a 76. cikkben említett – a viszontbiztosítási szerződésekből és a különleges célú gazdasági egységektől megtérülő összegekkel együtt számított – bruttó csoportszintű konszolidált biztosítástechnikai tartalékok 5 %-át, azon vállalkozások kivételével, amelyekre a 233. cikkben meghatározott 2. módszert alkalmazzák;

ii. a csoport életbiztosítási tevékenységekből származó – a viszontbiztosítási szerződésekből és a különleges célú gazdasági egységektől megtérülő összegekkel együtt számított – bruttó konszolidált biztosítástechnikai tartalékai nem haladják meg az 1 000 000 000 EUR-t;

b) amennyiben a csoport körébe legalább egy olyan biztosító vagy viszontbiztosító tartozik, amely nem életbiztosítási vállalkozás, a következő kritériumok mindegyikének teljesülnie kell:

i. a nem-életbiztosítási tevékenységekre vonatkozó átlagos – viszontbiztosítás nélküli – nettó kombinált mutató az utolsó három pénzügyi évben kevesebb mint 100 %;

ii. a csoport éves bruttó díjbevétele nem haladja meg a 100 000 000 EUR-t;

iii. az I. melléklet A. részében az 5–7., a 11., a 12., a 14. és a 15. ágazatból származó éves bruttó díjbevételek összege nem haladja meg a csoport nem-életbiztosítási tevékenységei teljes éves díjbevételének 30 %-át;

c) a csoport körébe tartozó, a csoportfelügyeleti hatóság tagállamától eltérő tagállamban központi irodával rendelkező biztosítók és viszontbiztosítók által megkötött biztosítások éves bruttó díjbevétele alacsonyabb, mint a következő küszöbértékek bármelyike:

i. 20 000 000 EUR;

ii. a csoport teljes éves bruttó díjbevételének 10 %-a;

d) a csoport által a csoportfelügyeleti hatóság tagállamától eltérő tagállamban megkötött biztosítások éves bruttó díjbevétele alacsonyabb, mint a következő küszöbértékek bármelyike:

i. 20 000 000 EUR;

ii. a csoport teljes éves bruttó díjbevételének 10 %-a;

e) a következők összege nem haladja meg a konszolidált adatok alapján kiszámított összes befektetés 20 %-át:

i. a 105. cikk (5) bekezdésében említett piaci kockázati modul;

ii. a 105. cikk (6) bekezdésében említett partner általi nemteljesítési kockázati modul azon része, amely megfelel az értékpapírosításnak, a származtatott ügyleteknek és a közvetítőkkel szembeni követeléseknek való kitettségeknek, valamint a kamatrés-kockázati részmodulban nem szereplő egyéb befektetési eszközöknek való kitettségeknek;

iii. bármely olyan tőkekövetelmény, amely az azon immateriális javakba történő befektetésekre alkalmazandó, amelyekre nem terjed ki a piaci kockázati modul és a partner általi nemteljesítési kockázati modul;

f) a csoportban lévő vállalkozások által elfogadott viszontbiztosítás nem haladja meg a csoport teljes éves bruttó díjbevételének 50 %-át;

g) az 1. módszer alkalmazása esetén a 230. cikk (1) bekezdésében, a 2. módszer alkalmazása esetén a 233. cikk (1) bekezdésében, vagy a módszerek kombinációjának alkalmazása esetén a 233a. cikk (1) bekezdésében említett különbség pozitív;

h) amennyiben a 2. módszert vagy az 1. és a 2. módszer kombinációját alkalmazzák, minden olyan vállalkozás, amelyre a 2. módszert alkalmazzák, kis méretű és nem összetett vállalkozás.

Az első albekezdés a) pontjának i. alpontjában és e) pontjában meghatározott kritériumok nem alkalmazandók a csoportokra, amennyiben azok kizárólag a 2. módszert alkalmazzák.

(2) A 29b. cikk értelemszerűen alkalmazandó a legfelső szintű anyavállalat biztosító vagy viszontbiztosító, biztosítói holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság szintjén.

(3) Azon csoportok, amelyekre két évnél rövidebb ideje alkalmazandó csoportfelügyelet a 213. cikk (2) bekezdésének a) és b) pontjával összhangban, csak az utolsó pénzügyi évet veszik figyelembe annak értékelésekor, hogy megfelelnek-e az e cikk (1) bekezdésében meghatározott kritériumoknak.

(4) A következő csoportok soha nem minősíthetők kis méretű és nem összetett csoportnak:

a) az olyan csoportok, amelyek a 2002/87/EK irányelv 2. cikkének 14. pontja értelmében vett pénzügyi konglomerátumok;

b) az olyan csoportok, amelyeknek legalább egy leányvállalata a 228. cikk (1) bekezdésében említett vállalkozás;

c) az olyan csoportok, amelyek jóváhagyott részleges vagy teljes belső modellt alkalmaznak a csoportszintű szavatolótőke-szükségletük számítására.

(5) A 29c., a 29d. és a 29e. cikk értelemszerűen alkalmazandó.

(6) A Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak a 301a. cikknek megfelelő elfogadása révén kiegészíti ezen irányelvet, meghatározva a következőket:

a) az (1) bekezdésben meghatározott kritériumok, ideértve az említett bekezdés első albekezdésének e) pontjában említett összeg kiszámítására vonatkozó módszert;

b) a csoportok kis méretű és nem összetett csoportnak minősítéséhez alkalmazandó módszertan; és

c) a kis méretű és nem összetett csoportnak nem minősített csoportok által alkalmazandó arányossági intézkedésekre vonatkozó felügyeleti jóváhagyás megadásának vagy visszavonásának feltételei.

213b. cikk

A csoportfelügyelet akadályai

(1) A 213. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett esetekben a biztosítói holdingtársaságnak vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságnak biztosítania kell, hogy:

a) a csoporton belüli belső szabályok és feladatmegosztás legyenek alkalmasak az e címnek való megfelelés céljából, és hatékonyak különösen a következők tekintetében:

i. a biztosítói holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság valamennyi leányvállalata közötti koordináció, többek között szükség esetén a feladatoknak az említett vállalkozások közötti megfelelő megosztásával;

ii. a csoporton belüli konfliktusok megelőzése és kezelése; és

iii. a biztosítói holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság által meghatározott csoportszintű előírások érvényesítése az egész csoportban;

b) azon csoport szerkezeti felépítése, amelynek a biztosítói holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság a részét képezi, nem hátráltatja, vagy egyéb módon nem akadályozza a csoport és annak biztosítói és viszontbiztosítói leányvállalatainak hatékony felügyeletét, figyelembe véve különösen a következőket:

i. a biztosítói holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság milyen helyet foglal el a többszintű csoporton belül;

ii. a részvényesi struktúra; és

iii. a biztosítói holdingtársaságnak vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságnak a csoporton belül betöltött szerepe.

(2) Amennyiben az (1) bekezdés a) pontjában meghatározott feltételek nem teljesülnek, a csoportfelügyeleti hatóságnak hatáskörrel kell rendelkeznie arra, hogy a biztosítói holdingtársaságot vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságot a csoporton belüli belső szabályok és feladatmegosztás megváltoztatására kötelezze.

Amennyiben az e cikk (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott feltételek nem teljesülnek, a biztosítói holdingtársaságra vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságra a csoportfelügyeleti hatóságnak megfelelő felügyeleti intézkedéseket kell alkalmaznia annak érdekében, hogy biztosítsa vagy adott esetben helyreállítsa a csoportfelügyelet folytonosságát és integritását, valamint az e címben meghatározott követelményeknek való megfelelést. Így különösen, a tagállamok biztosítják, hogy a felügyeleti hatóságok – amikor a 247. cikkel összhangban csoportfelügyeleti hatóságként járnak el – hatáskörrel rendelkezzenek arra, hogy előírják a biztosítói holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság számára a csoport olyan módon történő szervezését, amely lehetővé teszi a releváns felügyeleti hatóság számára a csoportfelügyelet hatékony gyakorlását. A felügyeleti hatóságok csak rendkívüli körülmények között, az EIOPA-val és adott esetben más érintett felügyeleti hatóságokkal folytatott konzultációt követően gyakorolhatják az említett hatáskört, és azt meg kell indokolniuk a biztosítói holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság számára.

(3) Az ezen irányelv 213. cikke (2) bekezdésének a) és b) pontjában említett esetekben, amennyiben egy, a 2013/34/EU irányelv 22. cikkének (7) bekezdésében meghatározott kapcsolatban álló vállalkozásokból és kapcsolt vállalkozásaikból álló, vagy az ezen irányelv 212. cikkének (3) bekezdése alapján azonosított csoport szervezeti felépítése olyan jellegű, hogy hátráltatja vagy akadályozza az említett csoport hatékony felügyeletét, vagy akadályozza a csoport e címnek való megfelelését, a csoportot megfelelő felügyeleti intézkedéseknek kell alávetni a csoportfelügyelet folytonosságának és integritásának, valamint az e címben meghatározott követelményeknek való megfelelésnek a biztosítása vagy adott esetben helyreállítása érdekében. Így különösen, a tagállamok biztosítják, hogy a felügyeleti hatóságok – amikor ezen irányelv 247. cikkével összhangban csoportfelügyeleti hatóságként járnak el – hatáskörrel rendelkezzenek olyan biztosítói holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság létrehozásának előírására, amelynek központi irodája az Unióban van, vagy az Unióban található olyan vállalkozás létrehozásának előírására, amely központi koordináció révén ténylegesen meghatározó befolyást gyakorol a csoporthoz tartozó biztosítók vagy viszontbiztosítók döntéseire, beleértve a pénzügyi döntéseket is. Ebben az esetben ez a biztosítói holdingtársaság, vegyes pénzügyi holdingtársaság vagy ténylegesen központi koordinációt folytató vállalkozás felelős az e címnek való megfelelésért.”

72. A 214. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A csoportfelügyeletnek a 213. cikkel összhangban történő gyakorlása nem jelentheti azt, hogy a felügyeleti hatóságoknak a harmadik országbeli biztosító, a harmadik országbeli viszontbiztosító vagy a vegyes tevékenységű biztosítói holdingtársaság esetében egyedi felügyeleti szerepet kell vállalniuk.

Kizárólag az e címnek való megfelelés biztosítása érdekében a csoportfelügyelet gyakorlása magában foglalhatja a biztosítói holdingtársaságoknak és vegyes pénzügyi holdingtársaságoknak a felügyeleti hatóságok általi közvetlen felügyeletét, valamint a felügyeleti hatásköröknek az említett holdingtársaságok feletti, az említett felügyeleti hatóságok általi gyakorlását.";

b) a (2) bekezdés az első albekezdés után a következő albekezdéssel egészül ki:

„Annak értékelésekor, hogy valamely vállalkozás jelentősége az első albekezdés b) pontja szerint a csoportfelügyelet célkitűzéseit tekintve elhanyagolható-e, a csoportfelügyeleti hatóságnak biztosítania kell, hogy teljesüljenek a következő feltételek:

a) a vállalkozás mérete teljes eszközállományban és biztosítástechnikai tartalékokban kifejezve csekély a csoport többi vállalkozásának és a csoport egészének méretéhez képest;

b) a vállalkozás kizárása a csoportfelügyelet hatálya alól nem gyakorolna lényeges hatást a csoportszintű szavatolótőke-megfelelésre;

c) nem jelentősek azon minőségi és mennyiségi kockázatok, beleértve a csoporton belüli ügyletekből eredő kockázatokat is, amelyeket a vállalkozás az egész csoport számára jelent vagy jelenthet.";

c) a cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(3) Amennyiben egy vagy több vállalkozás e cikk (2) bekezdésével összhangban történő kizárása a csoportfelügyelet hatálya alól olyan esethez vezetne, amely nem vonná maga után a 213. cikk (2) bekezdésének a), b) és c) pontja szerinti csoportfelügyelet alkalmazását, a csoportfelügyeleti hatóságnak a kizáró határozat meghozatala előtt konzultálnia kell az EIOPA-val és adott esetben az egyéb érintett felügyeleti hatóságokkal. Ilyen határozat csak rendkívüli körülmények között hozható, és azt kellően meg kell indokolni az EIOPA és adott esetben az egyéb érintett felügyeleti hatóságok számára. A csoportfelügyeleti hatóságnak legalább évente újra kell értékelnie, hogy határozata továbbra is megfelelő-e. Amennyiben az már nem megfelelő, a csoportfelügyeleti hatóságnak értesítenie kell az EIOPA-t és adott esetben a többi érintett felügyeleti hatóságot arról, hogy megkezdi a csoportfelügyelet gyakorlását.

Mielőtt a csoportfelügyeleti hatóság a (2) bekezdés első albekezdésének b) pontja alapján kizárná a legfelső szintű anyavállalatot a csoportfelügyeletből, konzultálnia kell az EIOPA-val és adott esetben az egyéb érintett felügyeleti hatóságokkal, és értékelnie kell, hogy milyen hatással volna a csoport szavatolótőke-megfelelési helyzetére, ha a csoportfelügyelet a köztes részesedő vállalkozás szintjén kerülne gyakorlásra. Így különösen, az ilyen kizárás nem lehetséges, ha az a csoport szavatolótőke-megfelelési helyzetének lényeges javulását eredményezné.

E bekezdés egységes és következetes alkalmazásának biztosítása érdekében az EIOPA iránymutatásokat bocsát ki az 1094/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban az e bekezdés első albekezdésében említett kivételes körülmények, vagy azon esetek további pontosítása céljából, amikor indokolt lehet kizárni a legfelső szintű anyavállalatot – ideértve a biztosítói holdingtársaságokat is – a csoportfelügyelet hatálya alól.

(4) E cikk (2) és (3) bekezdésének sérelme nélkül, azon csoport körét, amelyre a 213. cikk (2) bekezdésével összhangban csoportfelügyelet alkalmazandó, a 212. cikkel összhangban kell meghatározni.

Amennyiben a 212. cikk (2) és (3) bekezdésével összhangban a 213. cikk (2) bekezdésének a), b) és c) pontja szerinti csoportfelügyelet hatálya alatt álló csoport azonosítására kerül sor, és e csoport valamely anyavállalata vagy leányvállalata egyben egy másik, a 212. cikk (1) bekezdésének c) pontja értelmében vett csoport végső részesedő vállalkozása is, az említett másik csoportot a 212. cikk (2) és (3) bekezdésével összhangban azonosított csoport körébe tartozónak kell tekinteni.

A felügyeleti hatóságok alkalmazhatják a 212. cikk (2) és (3) bekezdését a 212. cikk (1) bekezdésének c) pontja értelmében vett csoport körének kiterjesztése céljából.

(5) Amennyiben a 212. cikk (3) bekezdésével összhangban azonosított csoport a 213. cikk (2) bekezdésének a), b) és c) pontjának megfelelően csoportfelügyelet hatálya alá tartozik, a csoportnak az egységes alapon irányított vállalkozások egyikét olyan anyavállalatnak kell kijelölnie, amely felelős az e címnek való megfelelésért. A 212. cikk (3) bekezdésének első albekezdésében említett többi vállalkozást leányvállalatnak kell tekinteni.

(6) Amennyiben az anyavállalatnak az e cikk (5) bekezdésével összhangban történő kijelölése jelentős akadályokat gördítene a csoportfelügyelet gyakorlása elé, különösen azokban az esetekben, amikor a vállalkozás központi irodája nem a 247. cikkel összhangban csoportfelügyeleti hatóságként eljáró felügyeleti hatóság

tagállamának területén található, vagy amennyiben a kijelölés azt eredményezné, hogy a csoport nem tudna ténylegesen megfelelni ennek a címnek, a tagállamok biztosítják, hogy a csoportfelügyeleti hatóságként eljáró felügyeleti hatóság hatáskörrel rendelkezzen arra, hogy a többi érintett felügyeleti hatósággal folytatott konzultációt követően egy másik anyavállalat kijelölését írja elő. A másik anyavállalat kijelölésére vonatkozó határozatot a csoportfelügyeleti hatóságként eljáró felügyeleti hatóságnak kellően meg kell indokolnia a csoport és a többi érintett felügyeleti hatóság számára.

Amennyiben valamely csoport, amelyet a 212. cikk (3) bekezdésével összhangban azonosítanak, és amely a 213. cikk (2) bekezdése a), b) és c) pontjának megfelelően csoportfelügyelet hatálya alá tartozik, nem jelöl ki anyavállalatot e cikk (5) bekezdéssel összhangban, a 247. cikknek megfelelően csoportfelügyeleti hatóságként eljáró felügyeleti hatóságnak a többi érintett felügyeleti hatósággal folytatott konzultációt követően ki kell jelölnie egy olyan anyavállalatot, amely felelős lesz az e címnek való megfelelésért. Az ilyen csoport többi vállalkozását leányvállalatnak kell tekinteni.

Az anyavállalat e bekezdés első vagy második albekezdésének megfelelően történő kijelölésekor a 247. cikkel összhangban csoportfelügyeleti hatóságként eljáró felügyeleti hatóságnak a következő tényezőket kell figyelembe vennie:

a) az egyes vállalkozások biztosítástechnikai tartalékainak összege;

b) az egyes vállalkozások éves bruttó díjbevétele;

c) az egyes vállalkozások kapcsolt biztosítóinak vagy viszontbiztosítóinak száma.

A felügyeleti hatóságoknak legalább évente értékelniük kell, hogy a kijelölés továbbra is helytálló-e. Amennyiben nem, a 247. cikkel összhangban csoportfelügyeleti hatóságként eljáró felügyeleti hatóságnak a többi érintett felügyeleti hatósággal folytatott konzultációt követően ki kell jelölnie egy másik anyavállalatot. Az említett másik anyavállalatnak kell felelnie az e címnek való megfelelésért."

73. A 220. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdésben a „221–233. cikkben meghatározott" szövegrész helyébe a „221–233a. cikkben meghatározott" szövegrész lép;

b) a (2) bekezdés második albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok ugyanakkor engedélyezik felügyeleti hatóságaik számára – ha azok egy adott csoport tekintetében a csoportfelügyeleti hatóság szerepét látják el –, hogy a többi érintett felügyeleti hatósággal és a csoporttal folytatott konzultációt követően úgy határozzanak, hogy az említett csoportra a 2. módszert alkalmazzák a 233. és 234. cikkel összhangban, vagy az 1. és a 2. módszer kombinációját alkalmazzák a 233a. és 234. cikkel összhangban, ha az 1. módszer kizárólagos alkalmazása nem volna megfelelő.";

c) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3) A 228. cikk (1) bekezdésében említett vállalkozások kezelésének sérelme nélkül, a felügyeleti hatóságok dönthetnek úgy, hogy a e cikk (2) bekezdésének második albekezdése szerinti 2. módszert csak a biztosítókra és viszontbiztosítókra, a harmadik országbeli biztosítókra és viszontbiztosítókra, a biztosítói holdingtársaságokra, a vegyes pénzügyi holdingtársaságokra, valamint a harmadik országbeli biztosítók és viszontbiztosítók holdingtársaságaira alkalmazzák."

74. A 221. cikk a következőképpen módosul:

a) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(1a) E cikk (1) bekezdésétől eltérve, kizárólag a 228. cikk alkalmazásában, függetlenül attól, hogy az 1. vagy a 2. módszert alkalmazzák-e, az »arányos részesedés« a jegyzett tőke azon részét jelenti, amelyet közvetlenül vagy közvetve a részesedő vállalkozás birtokol a kapcsolt vállalkozásban.";

b) a (2) bekezdés a következő ponttal egészül ki:

„d) ha a felügyeleti hatóság megállapította, hogy két vagy több biztosító vagy viszontbiztosító a 212. cikk (3) bekezdése szerint csoportot alkot, mivel egységes irányítás alatt állnak."

75. A 222. cikk a következőképpen módosul:

a) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A (2) és (3) bekezdésben említett szavatolótőke összege nem haladhatja meg a kapcsolt biztosító vagy viszontbiztosító hozzájárulását a csoport szavatolótőke-szükségletéhez.”;

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(6) A 230. cikk (1) bekezdésének, a 233. cikk (2) bekezdésének és a 233a. cikk (1) bekezdése a) pontjának alkalmazásában a részesedő vállalkozás által kibocsátott szavatolótőke-elem nem tekinthető tehermentesnek a 93. cikk (2) bekezdése második albekezdésének c) pontja értelmében, ha egy leányvállalatnak minősülő kapcsolt biztosító vagy viszontbiztosító felszámolása esetén e tétel visszafizetése nem tagadható meg a tulajdonosától.”

76. A 226. cikk a következőképpen módosul:

a) a cím helyébe a következő szöveg lép:

„Köztes holdingtársaságok”;

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az (1) és a (2) bekezdés alkalmazásában a harmadik országbeli biztosítók és viszontbiztosítók holdingtársaságait is biztosítónak vagy viszontbiztosítónak kell tekinteni.”

77. A 227. cikk (1) bekezdésének első albekezdése a „233. cikkel” szövegrészt követően az „és a 233a. cikkel” szövegrésszel egészül ki.

78. A 228. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„*228. cikk*

Más pénzügyi ágazathoz tartozó kapcsolt vállalkozások kezelése

(1) Az ezen irányelv 220. cikkével összhangban alkalmazott módszertől függetlenül, a csoportszintű szavatolótőke-megfelelés kiszámítása céljából a részesedő biztosítónak vagy viszontbiztosítónak figyelembe kell vennie a következő vállalkozások csoportszintű figyelembe vehető szavatolótőkéhez és csoportszintű szavatolótőke-szükséglethez való hozzájárulását:

a) az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontja értelmében vett hitelintézetek vagy az említett rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 2. pontja értelmében vett befektetési vállalkozások;

b) a 2009/65/EK irányelv 2. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében vett ÁÉKBV-alapkezelők és az említett irányelv 27. cikke szerint engedélyezett befektetési társaságok, feltéve, hogy nem jelöltek ki alapkezelő társaságot az említett irányelvnek megfelelően;

c) a 2011/61/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) 4. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében vett alternatívbefektetésialap-kezelők (ABAK-ok);

d) a 2013/36/EU irányelv I. mellékletében említett tevékenységek közül egyet vagy többet folytató, nem szabályozott vállalkozások, amennyiben az említett tevékenységek teljes tevékenységük jelentős részét képezik;

e) az (EU) 2016/2341 irányelv 6. cikkének 1. pontja értelmében vett foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmények.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett vállalkozások csoportszintű figyelembe vehető szavatolótőkéhez való hozzájárulását az egyes vállalkozások szavatolótőkéje arányos részesedésének összegeként kell kiszámítani, ahol e szavatolótőkék kiszámítása a következőképpen történik:

a) az e cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett minden egyes kapcsolt vállalkozás esetében a 2002/87/EK irányelv 2. cikkének 7. pontjában meghatározott, releváns ágazati szabályokkal összhangban;

b) az e cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett minden egyes kapcsolt vállalkozás esetében a 2009/65/EK irányelv 2. cikke (1) bekezdésének l. pontjával összhangban;

c) az e cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett minden egyes kapcsolt vállalkozás esetében a 2011/61/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésének ad) pontjával összhangban;

d) az e cikk (1) bekezdésének d) pontjában említett minden egyes kapcsolt vállalkozás esetében a 2002/87/EK irányelv 2. cikkének 7. pontjában meghatározott, releváns ágazati szabályokkal összhangban, ha azok az említett irányelv 2. cikkének 4. pontja értelmében vett szabályozott vállalkozásnak minősülnek;

e) az e cikk (1) bekezdésének e) pontjában említett minden egyes kapcsolt vállalkozás esetében az (EU) 2016/2341 irányelv 16. cikkének megfelelően kiszámított, rendelkezésre álló szavatolótőke.

E bekezdés első albekezdésének alkalmazásában nem vehetők figyelembe az egyes kapcsolt vállalkozások nem felosztható tartalékainak és a csoportfelügyeleti hatóság által csökkentett veszteségelnyelő képességgel rendelkezőként azonosított egyéb tételeknek megfelelő szavatolótőke-összegek, valamint az olyan elsőbbségi részvények, alárendelt egyesületi tagi számlák, alárendelt kötelezettségek és halasztott adókövetelések, amelyek a (3) bekezdéssel összhangban kiszámított tőkekövetelményeken felül szerepelnek a szavatolótőkében, kivéve, ha a részesedő biztosító vagy viszontbiztosító a csoportfelügyeleti hatóság számára kielégítően igazolni tudja, hogy az említett elemek a csoportszintű szavatolótőke-szükséglet fedezésére fordíthatók. A szavatolótőke-többlet összetételének meghatározásakor a részesedő biztosítónak vagy viszontbiztosítónak figyelembe kell vennie, hogy egyes kapcsolt vállalkozások bizonyos követelményei csak az 575/2013/EU rendelet értelmében vett elsődleges alapvető tőkével vagy kiegészítő alapvető (1. szintű) tőkével teljesíthetők.

(3) Az (1) bekezdésben említett kapcsolt vállalkozások csoportszintű szavatolótőke-szükséglethez való hozzájárulását az egyes kapcsolt vállalkozások tőkekövetelménye vagy fiktív szavatolótőke-szükséglete arányos részesedésének összegeként kell kiszámítani. Az említett tőkekövetelményt vagy fiktív szavatolótőke-szükségletet a következőképpen kell kiszámítani:

a) az e cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett kapcsolt vállalkozások esetében a következőkkel összhangban:

i. az (EU) 2019/2033 rendelet szerinti szavatolótőke-követelmények hatálya alá tartozó minden egyes befektetési vállalkozás esetében az említett rendelet 11. cikkében meghatározott követelmény és az (EU) 2019/2034 európai parlamenti és tanácsi irányelv (**) 39. cikke (2) bekezdésének a) pontjában említett egyedi szavatolótőke-követelmények összege, vagy a harmadik országbeli helyi szavatolótőke-követelmények;

ii. minden egyes hitelintézet esetében a következők közül a magasabb:

1. az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott követelmény – beleértve az említett rendelet 458. és 459. cikkében említett intézkedéseket –, a 2013/36/EU irányelv 104. cikkében említett túlzott tőkeáttételi kockázattól eltérő kockázatok kezelésére szolgáló egyedi szavatolótőke-követelmények és az említett irányelv 128. cikkének 6. pontjában meghatározott kombinált pufferkövetelmény összege, vagy a harmadik országbeli helyi szavatolótőke-követelmények;

2. az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének d) pontjában meghatározott követelmények – beleértve a rendelet 458. és 459. cikkében említett intézkedéseket –, a 2013/36/EU irányelv 104. cikkében említett túlzott tőkeáttételi kockázat kezelésére szolgáló egyedi szavatolótőke-követelmények és az 575/2013/EU rendelet 92. cikkének (1a) bekezdésében meghatározott tőkeáttételimutató-pufferrel kapcsolatos követelmény összege, vagy a harmadik országbeli helyi szavatolótőke-követelmények, amennyiben e követelményeknek alapvető (1. szintű) tőkével kell eleget tenni;

b) az e cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett minden egyes kapcsolt vállalkozás esetében a 2009/65/EK irányelv 7. cikke (1) bekezdésének a) pontjával összhangban;

c) az e cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett minden egyes kapcsolt vállalkozás esetében a 2011/61/EU irányelv 9. cikkével összhangban;

d) az e cikk (1) bekezdésének d) pontjában említett minden egyes kapcsolt vállalkozás esetében az a tőkekövetelmény, amelynek a kapcsolt vállalkozásnak meg kellene felelnie a 2002/87/EK irányelv 2. cikkének 7. pontjában meghatározott, releváns ágazati szabályokkal összhangban, ha az említett irányelv 2. cikkének 4. pontja értelmében vett szabályozott vállalkozásnak minősülne;

e) az e cikk (1) bekezdésének e) pontjában említett minden egyes kapcsolt vállalkozás esetében az (EU) 2016/2341 irányelv 17. cikkének megfelelően kiszámított minimális szavatolótőke-szükséglet és a kapcsolt vállalkozás bejegyzésének vagy engedélyezésének helye szerinti tagállam nemzeti joga alapján előírt teljes tőkekövetelmény közül a magasabb összeg.

(4) Amennyiben az e cikk (1) bekezdésében említett több kapcsolt vállalkozás olyan alcsoportot alkot, amelyre az e cikk (3) bekezdésében említett irányelvek vagy rendeletek egyikével összhangban összevont alapon vonatkozik tőkekövetelmény, így többek között ha a csoportnak leányvállalata egy, az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 20. pontja értelmében vett pénzügyi holdingtársaság vagy egy vegyes pénzügyi holdingtársaság, a csoportfelügyeleti hatóság az e cikk (2) bekezdés a)–e) pontjának az említett alcsoporthoz tartozó minden egyes vállalkozásra való alkalmazása helyett előírhatja a kapcsolt vállalkozások általi, a csoport figyelembe vehető szavatolótőkéjéhez való hozzájárulásnak az említett alcsoport szavatolótőkéjének arányos részesedéseként való kiszámítását. Ebben az esetben a részesedő biztosítónak vagy viszontbiztosítónak az e cikk (3) bekezdése a)–e) pontjának alkalmazása helyett az említett kapcsolt vállalkozások csoportszintű szavatolótőke-szükséglethez való hozzájárulását is az említett alcsoport tőkeszükségletének arányos részesedéseként kell kiszámítania az említett alcsoporthoz tartozó minden egyes vállalkozás esetében. Az alcsoport szavatolótőke- és tőkekövetelményének kiszámításakor figyelembe kell venni valamennyi, az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 26. pontja értelmében vett pénzügyi vállalkozást, valamint az említett bekezdés 18. pontja értelmében vett kiegészítő szolgáltatásokat nyújtó olyan vállalkozásokat is, amelyek az alcsoport körébe tartoznak.

E bekezdés első albekezdésének alkalmazásában e cikk (2) és (3) bekezdése az adott alcsoportra alkalmazandó, az esettől függően vagy az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 47. pontja, vagy az (EU) 2019/2033 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 11. pontja értelmében vett összevont helyzete, vagy a konszolidált pozíciója alapján.

(5) Az (1)–(4) bekezdéstől eltérve, a tagállamok lehetővé teszik a felügyeleti hatóságaik számára – ha azok egy adott csoport tekintetében a csoportfelügyeleti hatóság szerepét látják el –, hogy a részesedő vállalkozás kérésére vagy saját kezdeményezésükre az (1) bekezdés a)–d) pontjában említett részesedést levonják a részesedő vállalkozás csoportszintű szavatolótőke-megfeleléshez figyelembe vehető szavatolótőkéjéből.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 2011/61/EU irányelve (2011. június 8.) az alternatívbefektetésialap-kezelőkről, valamint a 2003/41/EK és a 2009/65/EK irányelv, továbbá az 1060/2009/EK és az 1095/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 174., 2011.7.1., 1. o.).

(**) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/2034 irányelve (2019. november 27.) a befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, valamint a 2002/87/EK, a 2009/65/EK, a 2011/61/EU, a 2013/36/EU, a 2014/59/EU és a 2014/65/EU irányelv módosításáról (HL L 314., 2019.12.5., 64. o.).”

79. A 229. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„Amennyiben az első bekezdésben említett levonás javítaná a csoport szavatolótőke-megfelelési helyzetét azon helyzethez képest, amelyben a vállalkozást figyelembe veszik a csoportszintű szavatolótőke-megfelelés kiszámításához, a levonás nem alkalmazandó.”

80. A III. cím II. fejezete 1. szakaszának 3. alszakasza a következő cikkel egészül ki:

„229a. cikk

Egyszerűsített számítások

(1) A 230. cikk alkalmazásában a csoportfelügyeleti hatóság a többi érintett felügyeleti hatósággal folytatott konzultációt követően engedélyezheti a részesedő biztosítónak vagy viszontbiztosítónak, hogy egyszerűsített megközelítést alkalmazzon a kapcsolt vállalkozásokban fennálló, elhanyagolható részesedésekre.

Az első albekezdésben említett egyszerűsített megközelítés egy vagy több kapcsolt vállalkozásra történő alkalmazását a részesedő vállalkozásnak kellően meg kell indokolnia a csoportfelügyeleti hatóság felé, figyelembe véve a kapcsolt vállalkozás vagy vállalkozások kockázatainak jellegét, nagyságrendjét és összetettségét.

A tagállamok előírják a részesedő vállalkozás számára, hogy évente értékelje, hogy az egyszerűsített megközelítés alkalmazása továbbra is indokolt-e, és a fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló, a 256. cikk (1) bekezdésében említett csoportszintű jelentésében hozza nyilvánosságra az egyszerűsített megközelítés hatálya alá tartozó kapcsolt vállalkozások jegyzékét és méretét.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában a részesedő biztosítónak vagy viszontbiztosítónak kielégítően bizonyítania kell a csoportfelügyeleti hatóság számára, hogy az egyszerűsített megközelítésnek az egy vagy több kapcsolt vállalkozásban fennálló részesedésekre való alkalmazása kellően prudens ahhoz, hogy elkerülhető legyen az említett vállalkozásból vagy az említett vállalkozásokból eredő kockázatok alábecslése a csoportszintű szavatolótőke-megfelelés számítása során.

Amennyiben az egyszerűsített módszert olyan harmadik országbeli biztosítóra vagy viszontbiztosítóra alkalmazzák, amelynek központi irodája a 227. cikk értelmében nem egyenértékű vagy ideiglenesen egyenértékű országban van, az egyszerűsített megközelítés nem eredményezheti a kapcsolt vállalkozásnak a csoportszintű szavatolótőke-szükséglethez való olyan hozzájárulását, amely alacsonyabb, mint az említett kapcsolt vállalkozásnak az érintett harmadik ország által meghatározott tőkekövetelménye.

Az egyszerűsített megközelítés nem alkalmazható a kapcsolt harmadik országbeli biztosítókra vagy viszontbiztosítókra, amennyiben a részesedő biztosítónak vagy viszontbiztosítónak nincs megbízható információja az említett harmadik országban meghatározott tőkekövetelményről.

(3) Az (1) bekezdés alkalmazásában a kapcsolt vállalkozások elhanyagolhatónak tekintendők, amennyiben mindegyikük könyv szerinti értéke a csoport konszolidált adatok alapján kiszámított eszközeinek kevesebb, mint 0,2 %-a, és valamennyi ilyen vállalkozás könyv szerinti értékének összege a csoport konszolidált adatok alapján kiszámított eszközeinek kevesebb, mint 0,5 %-a.”

81. A 230. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A részesedő biztosító vagy viszontbiztosító csoportszintű szavatolótőke-megfelelésének számítása a konszolidált beszámoló alapján történik.

A részesedő biztosító vagy viszontbiztosító csoportszintű szavatolótőke-megfelelése a következők különbsége:

a) a szavatolótőke-szükséglet fedezetéhez figyelembe vehető, konszolidált adatok alapján számított szavatolótőkének és a 228. cikk (1) bekezdésében említett kapcsolt vállalkozások csoportszintű figyelembe vehető szavatolótőkéhez való hozzájárulásának összege, amennyiben a hozzájárulást a 228. cikk (2) vagy (4) bekezdésével összhangban számítják ki;

b) a konszolidált adatok alapján számított csoportszintű szavatolótőke-szükségletnek és a 228. cikk (1) bekezdésében említett kapcsolt vállalkozások csoportszintű szavatolótőke-szükséglethez való hozzájárulásának összege, amennyiben a hozzájárulást a 228. cikk (3) vagy (4) bekezdésével összhangban számítják ki.

E bekezdés második albekezdésének alkalmazásában a 228. cikk (1) bekezdésében említett kapcsolt vállalkozásokban meglévő részesedések nem szerepeltethetők a konszolidált adatok között.

A szavatolótőke-szükséglet fedezetéhez figyelembe vehető szavatolótőke és a csoportszintű szavatolótőke-szükséglet konszolidált adatokon alapuló számításához az I. cím VI. fejezete 3. szakaszának 1., 2. és 3. alszakasza és az I. cím VI. fejezete 4. szakaszának 1., 2. és 3. alszakasza alkalmazandó.”;

b) a (2) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a második albekezdés a következő ponttal egészül ki:

„c) a kapcsolt harmadik országbeli biztosítókra és viszontbiztosítókra vonatkozó azon helyi tőkeszükséglet arányos része, amelynél az engedélyt visszavonnák.”;

ii. a bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„Amennyiben a szavatolótőke-szükséglet fedezetéhez figyelembe vehető, konszolidált adatok alapján számított szavatolótőke meghaladja a konszolidált adatok alapján számított csoportszintű szavatolótőke-szükségletet, és a minimális konszolidált csoportszintű szavatolótőke-szükségletet nem teljesítik, a 138. cikk (1)–(4) bekezdése értelemszerűen alkalmazandó, míg a 139. cikk (1) és (2) bekezdése nem alkalmazandó. Ezen albekezdés alkalmazásában a »szavatolótőke-szükséglet«-re való, a 138. cikkben foglalt hivatkozást a »minimális konszolidált csoportszintű szavatolótőke-szükséglet«-re való hivatkozásként kell értelmezni.”

82. A 232. cikk első albekezdésének bevezető mondatában a „37. cikk (1) bekezdésének a)–d) pontjában említett” szövegrész helyébe a „37. cikk (1) bekezdésének a)–e) pontjában említett” szövegrész lép.

83. A 233. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) a 220. cikk (3) bekezdésében és a 228. cikk (1) bekezdésében említett kapcsolt vállalkozások értéke a részesedő biztosítóban vagy viszontbiztosítóban és az összesített csoportszintű szavatolótőke-szükséglet, az e cikk (3) bekezdésében előírtak szerint.”;

b) a (2) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a b) pont helyébe a következő szöveg lép:

„b) a részesedő biztosító vagy viszontbiztosító arányos részesedése az egyes kapcsolt biztosítók vagy viszontbiztosítók szavatolótőke-szükségletének fedezetéhez figyelembe vehető szavatolótőkéből;”

ii. a bekezdés a következő ponttal egészül ki:

„c) a 228. cikk (1) bekezdésében említett kapcsolt vállalkozások hozzájárulása a csoportszintű figyelembe vehető szavatolótőkéhez, amennyiben ezt a hozzájárulást a 228. cikk (2) vagy (4) bekezdésével összhangban számítják ki.”;

c) a (3) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a b) pont helyébe a következő szöveg lép:

„b) minden egyes kapcsolt biztosító vagy viszontbiztosító szavatolótőke-szükségletének arányos része;”

ii. a bekezdés a következő ponttal egészül ki:

„c) a 228. cikk (1) bekezdésében említett kapcsolt vállalkozások hozzájárulása a csoportszintű szavatolótőke-szükséglethez, amennyiben ezt a hozzájárulást a 228. cikk (3) vagy (4) bekezdésével összhangban számítják ki.”

84. Az irányelv a következő cikkekkel egészül ki:

„*233a. cikk*

Az 1. és a 2. módszer kombinálása

(1) A részesedő biztosító vagy viszontbiztosító csoportszintű szavatolótőke-megfelelése a következők különbsége:

a) a következők összege:

i. azon vállalkozások esetében, amelyekre az 1. módszert alkalmazzák, a szavatolótőke-szükséglet fedezetéhez figyelembe vehető, konszolidált adatok alapján számított szavatolótőke;

ii. minden olyan kapcsolt biztosító vagy viszontbiztosító esetében, amelyre a 2. módszert alkalmazzák, a részesedő biztosító vagy viszontbiztosító arányos részesedése a kapcsolt biztosító vagy viszontbiztosító szavatolótőke-szükségletének fedezetéhez figyelembe vehető szavatolótőkéből;

iii. a 228. cikk (1) bekezdésében említett kapcsolt vállalkozások hozzájárulása, a 228. cikk (2) vagy (4) bekezdésével összhangban kiszámítva; és

b) a következők összege:

i. azon vállalkozások esetében, amelyekre az 1. módszert alkalmazzák, a 230. cikk (2) bekezdésének megfelelően konszolidált adatok alapján kiszámított konszolidált csoportszintű szavatolótőke-szükséglet;

ii. minden olyan kapcsolt biztosító vagy viszontbiztosító esetében, amelyre a 2. módszert alkalmazzák, a szavatolótőke-szükségletének arányos része;

iii. a 228. cikk (1) bekezdésében említett kapcsolt vállalkozások hozzájárulása, a 228. cikk (3) vagy (4) bekezdésével összhangban kiszámítva.

(2) E cikk (1) bekezdése a) pontja i. alpontjának és (1) bekezdése b) pontja i. alpontjának alkalmazásában a 228. cikk (1) bekezdésében említett kapcsolt vállalkozásokban fennálló részesedések nem szerepeltethetők a konszolidált adatok között.

(3) E cikk (1) bekezdése a) pontja i. alpontjának és (1) bekezdése b) pontja i. alpontjának alkalmazásában a 220. cikk (3) bekezdésében említett azon kapcsolt vállalkozásokban fennálló részesedések, amelyekre a 2. módszert alkalmazzák, nem szerepeltethetők a konszolidált adatok között.

E cikk (1) bekezdése b) pontja i. alpontjának alkalmazásában, amennyiben a 220. cikk (3) bekezdésében említett olyan vállalkozásokban áll fenn részesedés, amelyekre a 2. módszert alkalmazzák, akkor e részesedéseknek a vállalkozások saját szavatolótőke-szükségletének arányos részét meghaladó értékét szerepeltetni kell a konszolidált adatok között az eszközök és kötelezettségek devizaárfolyam-szintben vagy -volatilitásban bekövetkező változásokra való érzékenységének számításakor (»devizaárfolyam-kockázat«). E részesedések értéke azonban nem tekinthető érzékenynek a részvények piaci árának szintjében vagy volatilitásában bekövetkező változásokra (»részvénypiaci kockázat«).

(4) E cikk (1) bekezdése a) pontja ii. alpontjának és b) pontja ii. alpontjának alkalmazásában a 233. cikk (4) bekezdése értelemszerűen alkalmazandó.

(5) A 231. cikk értelemszerűen alkalmazandó abban az esetben, ha egy biztosító vagy viszontbiztosító és kapcsolt vállalkozásai, vagy egy biztosítói holdingtársaság kapcsolt vállalkozásai együttesen engedélykérelmet nyújtanak be a konszolidált csoportszintű szavatolótőke-szükségletnek, valamint a csoportban lévő biztosítók és viszontbiztosítók szavatolótőke-szükségletének egy belső modell alapján való számítására.

(6) A minimális konszolidált csoportszintű szavatolótőke-szükségletet a 230. cikk (2) bekezdésének megfelelően kell kiszámítani.

A minimális konszolidált csoportszintű szavatolótőke-szükségletet a 98. cikk (4) bekezdésével összhangban meghatározott, konszolidált adatok alapján kiszámított figyelembe vehető alapvető szavatolótőkének kell fedeznie. Az említett számítás céljából a 228. cikk (1) bekezdésében említett kapcsolt vállalkozásokban meglévő részesedések nem szerepeltethetők a konszolidált adatok között.

Annak meghatározása céljából, hogy az ilyen figyelembe vehető szavatolótőke alkalmas-e a minimális konszolidált csoportszintű szavatolótőke-szükséglet fedezésére, a 221–229a. cikkben meghatározott elvek értelemszerűen alkalmazandók. A 139. cikk (1) és (2) bekezdése értelemszerűen alkalmazandó.

Amennyiben a szavatolótőke-szükséglet fedezetéhez figyelembe vehető, konszolidált adatok alapján számított szavatolótőke meghaladja a konszolidált adatok alapján számított csoportszintű szavatolótőke-szükségletet, és a minimális konszolidált csoportszintű szavatolótőke-szükségletet nem teljesítik, a 138. cikk (1)–(4) bekezdése értelemszerűen alkalmazandó, míg a 139. cikk (1) és (2) bekezdése nem alkalmazandó. Ezen albekezdés alkalmazásában a »szavatolótőke-szükséglet«-re való, a 138. cikkben foglalt hivatkozást a »minimális konszolidált csoportszintű szavatolótőke-szükséglet«-re való hivatkozásként kell értelmezni.

(7) Annak meghatározásakor, hogy az e cikk (1) bekezdése b) pontjának ii. alpontja szerint kiszámított összeg megfelelően tükrözi-e a csoport kockázati profilját a 220. cikk (3) bekezdésében említett azon vállalkozások tekintetében, amelyekre a 2. módszert alkalmazzák, az érintett felügyeleti hatóságoknak különös figyelmet kell fordítaniuk a csoport szintjén fennálló olyan konkrét kockázatokra, amelyek nem lennének kellőképpen fedezettek, mert nehezen számszerűsíthetők.

Amennyiben a csoport kockázati profilja a 220. cikk (3) bekezdésében említett azon vállalkozások tekintetében, amelyekre a 2. módszert alkalmazzák, jelentősen eltér a 233. cikk (3) bekezdésében említett összesített csoportszintű szavatolótőke-szükséglet alapjául szolgáló feltevésektől, az e cikk (1) bekezdése b) pontjának ii. alpontja szerint kiszámított összegen felül többlettőke-követelmény írható elő.

A 37. cikk (1)–(5) bekezdése, valamint a 37. cikk (6), (7) és (8) bekezdésével összhangban elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok és végrehajtás-technikai standardok értelemszerűen alkalmazandók.

233b. cikk

Hosszú távú tőkebefektetések csoportszinten

Az 1. módszernek vagy a módszerek kombinációjának az alkalmazása esetén lehetővé kell tenni a részesedő biztosítók és viszontbiztosítók, a biztosítói holdingtársaságok és a vegyes pénzügyi holdingtársaságok számára, hogy a tőkebefektetések valamely részhalmazára a 105a. cikket alkalmazzák.

A Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak a 301a. cikknek megfelelő elfogadása révén kiegészíti ezen irányelvet, meghatározva a következőket:

a) azon megközelítés, amelyet a 105a. cikk (1) bekezdésében említett feltételeknek való megfelelés értékelésekor és a hosszú távú tőkebefektetésként kezelt részvények összegének kiszámításakor kell alkalmazni abban az esetben, ha az 1. módszert vagy a módszerek kombinációját alkalmazzák;

b) a 256. cikk (1) bekezdésében említett, a fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló csoportszintű jelentésben vagy a 256. cikk (2) bekezdésében említett, a fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló egységes jelentésben, valamint a 256b. cikk (1) bekezdésében említett, csoportszintű rendszeres felügyeleti jelentésben vagy a 256b. cikk (2) bekezdésében említett, egységes rendszeres felügyeleti jelentésben feltüntetendő információk.”

85. A 234. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„*234. cikk*

A 220–229. cikkben meghatározott technikai alapelvekre és módszerekre, a 229a. cikkben meghatározott egyszerűsített megközelítésre, valamint a 230–233a. cikk alkalmazására vonatkozó, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok

A Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak a 301a. cikknek megfelelő elfogadása révén kiegészíti ezen irányelvet, meghatározva a következőket:

a) a 220–229. cikkben meghatározott technikai alapelvek és módszerek;

b) a 229a. cikk (1) bekezdésében meghatározott egyszerűsített megközelítés technikai részletei, valamint azon kritériumok, amelyek alapján a felügyeleti hatóságok jóváhagyhatják az egyszerűsített megközelítés alkalmazását;

c) a 230–233a. cikk alkalmazása, tükrözve a konkrét jogi struktúrák gazdasági jellegét.

A Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak a 301a. cikknek megfelelő elfogadása révén kiegészítheti ezen irányelvet, meghatározva azon kritériumokat, amelyek alapján a csoportfelügyeleti hatóság jóváhagyhatja a 229a. cikk (2) bekezdésében meghatározott egyszerűsített megközelítés alkalmazását.”

86. A 244. cikk (3) bekezdésének harmadik albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„A bejelentendő jelentős kockázatkoncentráció azonosítása érdekében a csoportfelügyeleti hatóságnak a többi érintett felügyeleti hatósággal és a csoporttal folytatott konzultációt követően a szavatolótőke-szükségleten, a biztosítástechnikai tartalékokon, a figyelembe vehető szavatolótőkén, egyéb, megfelelőnek ítélt mennyiségi vagy minőségi kockázatalapú kritériumokon vagy azok kombinációján alapuló megfelelő küszöbértékeket kell előírnia.”

87. A 245. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdésben a „(2) és (3) bekezdésével” szövegrész helyébe a „(2), (3) és (3a) bekezdésével” szövegrész lép;

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A 13. cikk 19. pontja értelmében vett csoporton belüli ügyleteken túlmenően – e cikk (2) és (3) bekezdésének alkalmazásában – a felügyeleti hatóságok indokolt esetben előírhatják a csoportok számára, hogy az olyan, csoporton belüli ügyleteket is bejelentsék, amelyek a biztosítóktól és viszontbiztosítóktól eltérő vállalkozásokat, harmadik országbeli biztosítókat és viszontbiztosítókat, biztosítói holdingtársaságokat és vegyes pénzügyi holdingtársaságokat érintenek.”

88. A 246. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az I. cím IV. fejezetének 2. szakaszában meghatározott követelmények csoportszinten értelemszerűen alkalmazandók. A csoport irányítási rendszerének ki kell terjednie a részesedő biztosítókra és viszontbiztosítókra, a biztosítói holdingtársaság anyavállalatokra vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság anyavállalatokra, valamint a 213. cikk (2) bekezdésének a), b) és c) pontja szerinti csoportfelügyelet hatálya alá tartozó, a 212. cikk értelmében vett csoport körébe tartozó valamennyi kapcsolt vállalkozásra. A csoport irányítási rendszerének ki kell terjednie továbbá minden olyan vállalkozásra is, amelyet a részesedő vállalkozás vagy annak leányvállalatai egy vagy több olyan vállalkozással közösen igazgatnak, amely nem tartozik ugyanazon csoporthoz.

E bekezdés első albekezdésének sérelme nélkül, a kockázatkezelési és belső ellenőrzési rendszereket és jelentéstételi eljárásokat következetesen kell végrehajtani minden olyan vállalkozásnál, amely a 213. cikk (2) bekezdésének a) és b) pontja alapján a csoportfelügyelet hatálya alá tartozik, annak érdekében, hogy az említett rendszereket és jelentéstételi eljárásokat csoportszinten lehessen ellenőrizni.

A tagállamok biztosítják, hogy a legfelső szintű anyavállalat biztosítónak vagy viszontbiztosítónak, az Unióban központi irodával rendelkező biztosítói holdingtársaságnak vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságnak, vagy a 214. cikk (5) vagy (6) bekezdésével összhangban kijelölt anyavállalatnak az igazgatási, irányító vagy felügyelő testülete tartozzon végső felelősséggel azért, hogy az a csoport, amelyre a 213. cikk (2) bekezdésének a), b) és c) pontjával összhangban csoportfelügyelet alkalmazandó, megfeleljen az ezen irányelv alapján elfogadott törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseknek. A csoporton belüli minden egyes biztosító vagy viszontbiztosító igazgatási, irányító vagy felügyelő testületének továbbra is felelnie kell azért, hogy a 40. cikkben és a 213. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében meghatározott valamennyi követelménynek megfeleljen.

A kockázatkezelési rendszernek ki kell terjednie legalább a csoporton belül végzett valamennyi biztosítási és viszontbiztosítási tevékenységre, valamint a lényeges nem biztosítási tevékenységekre. Ki kell terjednie továbbá az említett tevékenységekből eredő azon kockázatokra, amelyeknek a csoport ki van vagy ki lehet téve, valamint a kölcsönös függőségeikre.”;

b) a (2) bekezdés a következő albekezdésekkel egészül ki:

„A részesedő biztosítónak vagy viszontbiztosítónak, a biztosítói holdingtársaságnak vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaságnak rendszeresen figyelemmel kell kísérnie kapcsolt vállalkozásai, köztük a 228. cikk (1) bekezdésében említett kapcsolt vállalkozások és a nem szabályozott vállalkozások tevékenységét. E figyelemmel kísérésnek arányosnak kell lennie azon kockázatok jellegével, nagyságrendjével és összetettségével, amelyeket a kapcsolt vállalkozások a csoport szintjén okoznak vagy okozhatnak.

A részesedő biztosítónak vagy viszontbiztosítónak, a biztosítói holdingtársaságnak vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaságnak csoportszintű szabályzatokkal kell rendelkeznie, és biztosítania kell a csoport körébe tartozó valamennyi szabályozott vállalkozás szabályzatainak a csoportszintű szabályzatokkal való összhangját. Biztosítania kell azt is, hogy a csoportszintű szabályzatokat a csoport körébe tartozó valamennyi szabályozott vállalkozás következetesen hajtsa végre.”;

c) a (4) bekezdés első albekezdésének második mondata helyébe a következő szöveg lép:

„A csoportszinten végzett saját kockázat- és szolvenciaértékelésnek ki kell terjednie legalább a csoporton belül végzett valamennyi biztosítási és viszontbiztosítási tevékenységre, valamint a lényeges nem biztosítási tevékenységekre. Ki kell terjednie továbbá az említett tevékenységekből eredő azon kockázatokra, amelyeknek a csoport ki van vagy ki lehet téve, valamint a kölcsönös függőségeikre. A csoportszinten végzett saját kockázat- és szolvenciaértékelést a csoportfelügyeleti hatóság köteles felügyeleti felülvizsgálatnak alávetni a III. fejezettel összhangban.”;

d) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(5) A tagállamok előírják a részesedő biztosító vagy viszontbiztosító, a biztosítói holdingtársaság vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaság számára annak biztosítását, hogy a csoport robusztus irányítási rendszerrel rendelkezzen, beleértve az egyértelmű szervezeti struktúrát, jól meghatározott, átlátható és következetes felelősségi körökkel és a feladatok elkülönítésével a csoporton belül. A csoport irányítási rendszerének törekednie kell az összeférhetetlenség megelőzésére, vagy amennyiben ez nem lehetséges, kezelnie kell azokat.

A biztosítói vagy viszontbiztosítói csoportot ténylegesen vezető személyeknek az (1) bekezdés harmadik albekezdésében említett anyavállalatot ténylegesen vezető személyeket kell tekinteni.

A tagállamok előírják a részesedő biztosítónak vagy viszontbiztosítónak, a biztosítói holdingtársaságnak vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaságnak, hogy azonosítsa a 213. cikk (2) bekezdésének a), b) és c) pontjával összhangban csoportfelügyelet hatálya alá tartozó biztosítói vagy viszontbiztosítói csoporton belüli, egyéb kiemelten fontos feladatkörért felelős személyeket. Az e cikk (1) bekezdésének harmadik albekezdésében említett igazgatási, irányító vagy felügyelő testület felelős az e személyek által végzett tevékenységekért.

Amennyiben egy biztosítói vagy viszontbiztosítói csoportot ténylegesen vezető vagy egyéb kiemelten fontos feladatkörért felelős személyek egyben azok a személyek is, akik ténylegesen vezetnek egy vagy több biztosítót vagy viszontbiztosítót vagy más kapcsolt vállalkozást, vagy más kiemelten fontos feladatkörért felelnek az említett vállalkozások bármelyikében, a részesedő vállalkozásnak biztosítania kell, hogy csoportszinten a szerepek és felelősségi körök egyértelműen elkülönüljenek az egyes vállalkozások szintjén alkalmazandó szerepektől és felelősségi köröktől.”

89. A III. cím a következő fejezettel egészül ki:

„IIa. FEJEZET

Csoportszintű makroprudenciális szabályozás

246a. cikk

Csoportszintű likviditásikockázat-kezelés

(1) A tagállamok előírják a részesedő biztosítók és viszontbiztosítók, a biztosítói holdingtársaságok és a vegyes pénzügyi holdingtársaságok számára, hogy olyan csoportszintű likviditásikockázat-kezelési tervet készítsenek és tartsanak naprakészen, amely kiterjed a rövid távú likviditási elemzésre, valamint – a csoportfelügyeleti hatóság ezirányú kérése esetén – a közép- és hosszú távú likviditási elemzésre is. A 144a. cikk értelemszerűen alkalmazandó.

(2) A 144a. cikktől eltérve, a tagállamok biztosítják, hogy a 213. cikk (2) bekezdésének a) és b) pontjával összhangban a csoportfelügyelet hatálya alá tartozó biztosító vagy viszontbiztosító leányvállalatok mentesüljenek az egyéni szintű likviditásikockázat-kezelési terv elkészítése és naprakészen tartása alól, amennyiben az e cikk (1) bekezdése szerinti likviditásikockázat-kezelési terv kiterjed az érintett leányvállalatok likviditáskezelésére és likviditási szükségleteire.

A tagállamok az első albekezdés szerinti mentességet élvező minden biztosítót és viszontbiztosítót arra kötelezneknek, hogy nyújtsák be felügyeleti hatóságuknak a likviditásikockázat-kezelési terv azon részeit, amelyek a csoport egészének helyzetére és a saját helyzetükre vonatkoznak.

(3) A (2) bekezdéstől eltérve, a felügyeleti hatóságok előírhatják a biztosító vagy viszontbiztosító leányvállalat számára, hogy egyéni szintű likviditásikockázat-kezelési tervet készítsen és tartson naprakészen, valahányszor konkrét likviditási sebezhetőséget észlelnek, vagy a csoportszintű likviditáskezelési terv nem tartalmaz olyan megfelelő információkat, amelyek rendelkezésre bocsátását a leányvállalatot engedélyező felügyeleti hatóság a hasonló vállalkozások számára a likviditási pozíciójuk figyelemmel kísérése céljából előírja.

(4) E cikk következetes alkalmazásának biztosítása érdekében az EIOPA szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki a csoportszintű likviditásikockázat-kezelési terv tartalmának és aktualizálása gyakoriságának további pontosítása céljából. Az EIOPA 2026. január 29-ig benyújtja a Bizottsághoz az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap ezen irányelv kiegészítésére az e bekezdés első albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1094/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadása révén.

246b. cikk

Egyéb makroprudenciális szabályozás

A 144b. és 144c. cikk értelemszerűen alkalmazandó a részesedő biztosító vagy viszontbiztosító, a biztosítói holdingtársaság vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaság szintjén.”

90. A 252. cikk első bekezdésében „a 2006/48/EK irányelvben meghatározott hitelintézet, vagy a 2004/39/EK irányelvben meghatározott befektetési vállalkozás” szövegrész helyébe „az 575/2013/EU rendeletben meghatározott hitelintézet, vagy a 2014/65/EU irányelvben meghatározott befektetési vállalkozás” szövegrész lép.

91. A 254. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3) A részesedő biztosító vagy viszontbiztosító, a biztosítói holdingtársaság és a vegyes pénzügyi holdingtársaság köteles évente, a vállalkozás pénzügyi évének végétől számított 22 héten belül benyújtani a csoportfelügyeleti hatóságnak az e cikkben említett információkat, és amennyiben az e cikkben említett információkat negyedévente kell benyújtani, minden negyedév végétől számított 11 héten belül."

92. A 256. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok előírják, hogy a részesedő biztosítók és viszontbiztosítók, a biztosítói holdingtársaságok és a vegyes pénzügyi holdingtársaságok évente csoportszintű jelentést tegyenek közzé a fizetőképességről és a pénzügyi helyzetről. Az említett jelentésnek tartalmaznia kell a csoportról szóló, az 51. cikk (1b) bekezdésében említett, a többi piaci szakembernek szóló információkat. Az 51., 53., 54. és 55. cikk értelemszerűen alkalmazandó.

A tagállamok biztosítják, hogy a részesedő biztosítók és viszontbiztosítók, a biztosítói holdingtársaság vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaság a vállalkozás pénzügyi évének végétől számított 24 héten belül közzétegyék az e cikkben említett információkat.";

b) a (2) bekezdés b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) a csoporton belüli bármely leányvállalatra vonatkozó, egyedileg azonosítható – beleértve a fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló jelentés mindkét részét – és az 51., 53., 54. és 55. cikkel összhangban közzéteendő információ.";

c) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak a 301a. cikknek megfelelő elfogadása révén kiegészíti ezen irányelvet, részletesen meghatározva az e cikk (2) bekezdésében említett, a fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló egységes jelentésben, valamint az e cikk (1) bekezdésében említett, a fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló csoportszintű jelentésben közzéteendő információkat.";

93. Az irányelv a következő cikkekkel egészül ki:

„256b. cikk

Csoportszintű rendszeres felügyeleti jelentés

(1) A tagállamok előírják a részesedő biztosítók és viszontbiztosítók, a biztosítói holdingtársaságok és a vegyes pénzügyi holdingtársaságok számára, hogy éves rendszerességgel csoportszintű rendszeres felügyeleti jelentést nyújtsanak be a csoportfelügyeleti hatóságnak. A 35. cikk (5a) bekezdése első albekezdése és második albekezdésének a) pontja értelemszerűen alkalmazandó.

A tagállamok biztosítják, hogy a biztosítók és viszontbiztosítók évente vagy ritkábban, a vállalkozás pénzügyi évének végétől számított 24 héten belül benyújtsák az e cikkben említett információkat.

(2) A részesedő biztosító vagy viszontbiztosító, a biztosítói holdingtársaság vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaság – a csoportfelügyeleti hatóság beleegyezésével – egységes rendszeres felügyeleti jelentést is benyújthat, amelynek a következőket kell tartalmaznia:

a) az (1) bekezdéssel összhangban jelentendő csoportszintű információk;

b) a csoporton belüli bármely leányvállalatra vonatkozó, egyedileg azonosítható információk, amelyeket a 35. cikk (5a) bekezdésével összhangban kell jelenteni; ez azonban nem eredményezhet kevesebb információt azon információknál, amelyeket a biztosítók és viszontbiztosítók abban az esetben szolgáltatnának, ha a 35. cikk (5a) bekezdésével összhangban rendszeres felügyeleti jelentést nyújtanának be.

Az első albekezdés szerinti beleegyezés megadását megelőzően a csoportfelügyeleti hatóságnak konzultálnia kell a felügyeleti kollégium tagjaival, és kellően figyelembe kell vennie az általuk kifejtett álláspontokat és fenntartásokat. Az érintett nemzeti felügyeleti hatóságok bele nem egyezését kellően meg kell indokolni. Ha a felügyeleti kollégium jóváhagyja az e bekezdés szerinti egységes rendszeres felügyeleti jelentést, minden egyes biztosítónak vagy

viszontbiztosítónak be kell nyújtania az egységes rendszeres felügyeleti jelentést a felügyeleti hatóságának. Minden felügyeleti hatóságnak hatáskörrel kell rendelkeznie arra, hogy felügyelje az egységes rendszeres felügyeleti jelentésnek a releváns leányvállalatra vonatkozó részét.

(3) Ha a benyújtott egységes rendszeres felügyeleti jelentés a nemzeti felügyeleti hatóságok számára nem kielégítő, a (2) bekezdésben említett beleegyezés visszavonható.

(4) Ha a (2) bekezdésben említett jelentés nem tartalmaz olyan információt, amelynek rendelkezésre bocsátását a csoporton belüli leányvállalatot engedélyező felügyeleti hatóság megköveteli az összehasonlítható vállalkozásoktól, és ha a mulasztás jelentős, az érintett felügyeleti hatóságnak jogosultnak kell lennie arra, hogy kötelezze az érintett leányvállalatot a szükséges kiegészítő információ jelentésére.

(5) Amennyiben a csoporton belüli leányvállalatot engedélyező felügyeleti hatóság megállapítja a 35. cikk (5a) bekezdésének való meg nem felelést, vagy az egységes rendszeres felügyeleti jelentés módosítását vagy pontosítását kéri, erről tájékoztatnia kell a felügyeleti kollégiumot is, és a csoportfelügyeleti hatóságnak ugyanazon kérést kell intéznie a részesedő biztosítóhoz vagy viszontbiztosítóhoz, a biztosítói holdingtársasághoz vagy a vegyes pénzügyi holdingtársasághoz.

(6) A Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak a 301a. cikknek megfelelő elfogadása révén kiegészíti ezen irányelvet, részletesen meghatározva az e cikkben említett azon információkat, amelyeket be kell jelenteni.

256c. cikk

A fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló jelentés: könyvvizsgálati követelmény

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a valamely csoport részét képező részesedő biztosítóra vagy viszontbiztosítóra, biztosítói holdingtársaságra vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságra könyvvizsgálati követelmény vonatkozzon a 256. cikk (1) bekezdésében említett fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló csoportszintű jelentés vagy a 256. cikk (2) bekezdésében említett fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló egységes jelentés részeként közzétett csoportszintű mérleg tekintetében.

(2) A részesedő biztosítónak vagy viszontbiztosítónak, a biztosítói holdingtársaságnak vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaságnak – a 256. cikk (1) bekezdésében említett fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló csoportszintű jelentéssel vagy a 256. cikk (2) bekezdésében említett fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló egységes jelentéssel együtt – be kell nyújtania a csoportszintű felügyeleti hatóság részére egy, a könyvvizsgáló társaság által készített olyan külön jelentést, amelyben szerepel a bizonyosság típusa és a könyvvizsgálat eredménye.

(3) Amennyiben van a 256. cikk (2) bekezdésében említett fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló egységes jelentés, meg kell felelni a kapcsolt biztosító vagy viszontbiztosító számára előírt könyvvizsgálati követelményeknek, és a részesedő biztosítónak vagy viszontbiztosítónak, a biztosítói holdingtársaságnak vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaságnak e vállalkozás felügyeleti hatóságához be kell nyújtania az 51a. cikk (6) bekezdésében említett jelentést.

(4) Az 51a. cikk értelemszerűen alkalmazandó.”

94. A 257. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„*257. cikk*

A biztosítói holdingtársaságot vagy vegyes pénzügyi holdingtársaságot ténylegesen vezető vagy más kiemelten fontos feladatkört ellátó személyekre vonatkozó szakmai alkalmassági és üzleti megbízhatósági követelmények

A tagállamok előírják, hogy azok, akik ténylegesen vezetik a biztosítói holdingtársaságot vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaságot, és adott esetben azon személyek, akik más kiemelten fontos feladatkörért felelnek, a feladataik ellátására szakmailag alkalmasak és üzletileg megbízhatóak kell, hogy legyenek.

A 42. cikk értelemszerűen alkalmazandó.”

95. A 258. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A felügyeleti hatóságokat fel kell ruházni a biztosítói holdingtársaságokkal és a vegyes pénzügyi holdingtársaságokkal kapcsolatos intézkedések meghozatalára vonatkozó minden olyan hatáskörrel, amely annak biztosításához szükséges, hogy azon csoportok, amelyekre a 213. cikk (2) bekezdésének a), b) és c) pontjával összhangban csoportfelügyelet alkalmazandó, megfeleljenek az e címben meghatározott valamennyi követelménynek. Az említett hatásköröknek magukban kell foglalniuk a 34. cikkben említett általános felügyeleti hatáskört.

A büntetőjogra vonatkozó rendelkezéseik sérelme nélkül, a tagállamok szankciókat alkalmaznak vagy intézkedéseket hoznak azon biztosítói holdingtársaságokkal és vegyes pénzügyi holdingtársaságokkal szemben, amelyek megsértik az e cím átültetése céljából hatályba léptetett törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseket, vagy az említett vállalkozásokat ténylegesen vezető személlyel szemben. A felügyeleti hatóságok kötelesek szorosan együttműködni az ilyen szankciók vagy intézkedések eredményességének biztosítása érdekében, különösen ha a biztosítói holdingtársaság vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaság központi ügyvezetése vagy fő üzleti szervezete nem a központi irodájával megegyező tagállamban található.”;

b) a cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(2a) Ha a csoportfelügyeleti hatóság azt állapítja meg, hogy a 213b. cikk (1) bekezdésében meghatározott feltételek nem teljesülnek vagy már nem teljesülnek, a biztosítói holdingtársaságra vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaságra vonatkozóan megfelelő felügyeleti intézkedéseket kell hozni annak érdekében, hogy esettől függően biztosítani lehessen vagy helyre lehessen állítani a csoportfelügyelet folyamatosságát és integritását, valamint biztosítani lehessen az e címben megállapított követelményeknek való megfelelést. Vegyes pénzügyi holdingtársaságok esetében a felügyeleti intézkedések megállapításakor figyelembe kell venni különösen azt, hogy azok milyen hatást gyakorolnak a pénzügyi konglomerátum egészére, valamint az egyes kapcsolt szabályozott vállalkozásaira.

(2b) E cikk (1) és (2a) bekezdésének alkalmazásában a tagállamok biztosítják, hogy a biztosítói holdingtársaságokra és a vegyes pénzügyi holdingtársaságokra alkalmazható felügyeleti intézkedések magukban foglalják legalább a következőket:

a) a leányvállalat biztosítónak vagy viszontbiztosítónak a biztosítói holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság tulajdonában lévő részvényeihez kapcsolódó szavazati jogok gyakorlásának felfüggesztése;

b) tiltó intézkedések, szankciók vagy büntetések kiszabása a biztosítói holdingtársasággal vagy vegyes pénzügyi holdingtársasággal, vagy e társaságok igazgatási, irányító vagy felügyelő testületének tagjaival szemben;

c) a biztosítói holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság arra való utasítása, hogy ruházza át a részvényeseire a leányvállalat biztosítókban és viszontbiztosítókban meglévő tulajdoni részesedéseit, vagy ilyen értelmű útmutatás adása;

d) a csoporton belül egy másik biztosítói holdingtársaság, vegyes pénzügyi holdingtársaság, vagy biztosító vagy viszontbiztosító arra való ideiglenes kijelölése, hogy felelősséget vállaljon az e címben meghatározott követelményeknek történő megfelelés biztosításáért;

e) a részvényesek részére történő nyereség- vagy kamatkifizetések korlátozása vagy megtiltása;

f) annak előírása a biztosítói holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság számára, hogy idegenítse el vagy csökkentse a biztosítókban vagy viszontbiztosítókban, vagy a 228. cikk (1) bekezdésében említett más kapcsolt vállalkozásokban meglévő részesedéseit;

g) annak előírása a biztosítói holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság számára, hogy nyújtson be tervet arra vonatkozóan, hogy miként fogja haladéktalanul ismét biztosítani a megfelelést.

A csoportfelügyeleti hatóságnak az első albekezdésben említett intézkedések bármelyikének meghozatala előtt konzultációt kell folytatnia a többi érintett felügyeleti hatósággal és az EIOPA-val, amennyiben az említett intézkedések olyan vállalkozásokat érintenek, amelyek egynél több tagállamban rendelkeznek központi irodával.”

96. A 262. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés első albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A 260. cikkben említett egyenértékű felügyelet hiányában, vagy ha ideiglenes egyenértékűség esetén valamely tagállam a 260. cikk (7) bekezdésével összhangban nem alkalmazza a 261. cikket, az érintett tagállam az olyan biztosítókra vagy viszontbiztosítókra, amelyek a 212. cikk értelmében vett olyan csoport részét képezik, amelyre a 213. cikk (2) bekezdése c) pontjának megfelelően csoportfelügyelet alkalmazandó, a következők valamelyikét alkalmazza:

a) a 218–235. cikk és a 244–258. cikk értelemszerűen;

b) a (3) bekezdésben meghatározott módszerek egyike.";

b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A tagállamok engedélyezik felügyeleti hatóságaiknak az olyan egyéb módszerek alkalmazását, amelyek biztosítják a 212. cikk értelmében vett olyan csoport részét képező biztosítók vagy viszontbiztosítók megfelelő felügyeletét, amelyre a 213. cikk (2) bekezdésének c) pontjával összhangban csoportfelügyelet alkalmazandó. Az említett módszereket a többi érintett felügyeleti hatósággal folytatott konzultációt követően a 247. cikkel összhangban azonosított csoportfelügyeleti hatóságnak jóvá kell hagynia.

Az első albekezdésben említett módszereknek lehetővé kell tenniük az e címben meghatározott csoportfelügyelet célkitűzéseinek elérését. E célkitűzéseknek magukban kell foglalniuk a következőket:

a) a biztosítók és viszontbiztosítók tőkeallokációjának és szavatolótőkéje összetételének megőrzése, valamint a csoporton belüli lényeges tőkeképzés megakadályozása, amennyiben az ilyen csoporton belüli tőkeképzést az anyavállalat adósságból vagy egyéb olyan pénzügyi eszközökből származó bevételből finanszírozza, amelyek nem minősülnek szavatolótőke-elemnek;

b) az Unión belüli és kívüli vállalkozásokból eredő kockázatok értékelése és figyelemmel kísérése, valamint az e vállalkozásokról és más nem szabályozott vállalkozásokról a csoporton belüli biztosítókra és viszontbiztosítókra, valamint valamely olyan alcsoportra való átterjedés kockázatának korlátozása, amelynek a 215. cikkben említettek szerinti legfelső szintű anyavállalata olyan biztosító vagy viszontbiztosító, biztosítói holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság, amelynek központi irodája az Unióban van, amennyiben létezik ilyen alcsoport.

Az első albekezdésben említett módszereket megfelelően indokolni és dokumentálni kell, és azokról értesíteni kell a többi érintett felügyeleti hatóságot, az EIOPA-t és a Bizottságot.";

c) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3) E cikk (2) bekezdésének alkalmazásában az érintett felügyeleti hatóságok különösen a következők közül egy vagy több módszert alkalmazhatnak a 213. cikk (2) bekezdésének c) pontja szerinti csoportfelügyelet hatálya alá tartozó csoport részét képező biztosítókra és viszontbiztosítókra, biztosítói holdingtársaságokra és vegyes pénzügyi holdingtársaságokra:

a) az e címben meghatározott követelményeknek való megfelelésért felelős biztosító vagy viszontbiztosító kijelölése, amennyiben a csoport részét képező biztosítók és viszontbiztosítók nem rendelkeznek közös anyavállalattal az Unióban;

b) egy, az Unióban központi irodával rendelkező biztosítói holdingtársaság vagy egy, az Unióban központi irodával rendelkező vegyes pénzügyi holdingtársaság létrehozásának előírása, amennyiben a csoport részét képező biztosítók és viszontbiztosítók nem rendelkeznek közös anyavállalattal az Unióban, és e cím alkalmazása az említett biztosítói holdingtársaság vagy vegyes pénzügyi holdingtársaság által vezetett csoporton belüli biztosítókra és viszontbiztosítókra;

c) amennyiben több, a csoport részét képező biztosító és viszontbiztosító olyan alcsoportot alkot, amelynek anyavállalata az Unióban rendelkezik központi irodával, akkor e cím ezen alcsoportra való alkalmazása mellett további intézkedések megtétele vagy további követelmények előírása – beleértve az ezen albekezdés d), e) és f) pontjában említett követelményeket, valamint a 244. cikk értelmében vett kockázatkoncentrációnak és a 245. cikk értelmében vett csoporton belüli ügyleteknek a fokozott felügyeletét is –, az e cikk (2) bekezdése második albekezdésének b) pontjában említett cél elérése érdekében;

d) annak előírása, hogy az uniós legfelső szintű anyavállalat igazgatási, irányító vagy felügyelő testületének tagjai függetlenek legyenek az Unión kívüli legfelső szintű anyavállalattól;

e) ügyletek tiltása, korlátozása, figyelemmel kísérése vagy előzetes bejelentésének előírása, ideértve az osztalékfizetést és az alárendelt kölcsönre vonatkozó kamatfizetéseket is, amennyiben az ilyen ügyletek veszélyeztetik vagy veszélyeztethetik a csoporton belüli biztosítók és viszontbiztosítók pénzügyi vagy szavatolótőke-megfelelési helyzetét, és amennyiben az ilyen ügyletekben egyrészről egy biztosító vagy viszontbiztosító, az Unióban központi irodával rendelkező biztosítói holdingtársaság vagy az Unióban központi irodával rendelkező vegyes pénzügyi holdingtársaság, másrészről egy, a csoporthoz tartozó, az Unión kívül központi irodával rendelkező vállalkozás vesz részt; amennyiben az uniós csoportfelügyeleti hatóság nem azon tagállam felügyeleti hatóságainak egyike, amelyben egy kapcsolt biztosító vagy viszontbiztosító központi

irodája van, az uniós csoportfelügyeleti hatóságnak tájékoztatnia kell az említett felügyeleti hatóságokat a megállapításairól, hogy azok meghozhassák a megfelelő intézkedéseket;

f) az Unión kívül központi irodával rendelkező anyavállalatok fizetőképességére és pénzügyi helyzetére, kockázati profiljára és kockázatvállalási határaira vonatkozó információk bekérése, beleértve adott esetben az említett harmadik országbeli anyavállalatok igazgatási, irányító vagy felügyelő testületéhez vagy felügyeleti hatóságaihoz e témákban benyújtott jelentéseket is."

97. A 265. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A tagállamok biztosítják különösen azt, hogy amennyiben egy vagy több biztosító vagy viszontbiztosító anyavállalata hitelintézet, befektetési vállalkozás, pénzügyi intézmény, ÁÉKBV-alapkezelő, ABAK, foglalkoztatói nyugellátást szolgáltató intézmény vagy olyan nem szabályozott vállalkozás, amely a 2013/36/EU irányelv I. mellékletében említett tevékenységek közül legalább egyet végez – feltéve, hogy e tevékenységek a teljes tevékenységének jelentős részét képezik –, az említett biztosítók vagy viszontbiztosítók felügyeletéért felelős felügyeleti hatóságok általános felügyeletet gyakoroljanak az említett biztosítók vagy viszontbiztosítók, valamint az anyavállalat és annak kapcsolt vállalkozásai közötti ügyletek felett."

98. A 267. cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„Az (EU) 2025/1 irányelv alkalmazásában – az említett irányelv 26. cikkének (3) bekezdésében említett szanálási eszközök alkalmazása és az említett irányelv III. címének IV. fejezetében említett szanálási hatáskörök gyakorlása esetén – az e cím I., II. és IV. fejezetének rendelkezései alkalmazandók a viszontbiztosítókra és az említett irányelv 1. cikke (1) bekezdésének b)–e) pontjában említett szervezetekre.

Ezen irányelv 270. és 272. cikke nem alkalmazandó, amennyiben az (EU) 2025/1 irányelv 63. cikke alkalmazandó."

99. A 268. cikk (1) bekezdésének első albekezdése a következőképpen módosul:

a) az a) pont helyébe a következő szöveg lép:

„a) »illetékes hatóságok«: a tagállamok reorganizációs intézkedések vagy felszámolási eljárások tekintetében illetékes közigazgatási vagy igazságügyi hatóságai, vagy – az (EU) 2025/1 irányelv alapján hozott reorganizációs intézkedések tekintetében – az említett irányelv 2. cikke 12. pontjában meghatározott szanálási hatóság;"

b) a c) pont helyébe a következő szöveg lép:

„c) »reorganizációs intézkedések«: az illetékes hatóságok beavatkozását magukban foglaló olyan intézkedések, amelyek célja a biztosító pénzügyi helyzetének fenntartása vagy helyreállítása, és amelyek érintik a biztosítótól eltérő felek előzetesen meglévő jogait, ideértve a kifizetések felfüggesztését, a végrehajtási intézkedéseket vagy a követelések csökkentését, az (EU) 2025/1 irányelv 26. cikkének (3) bekezdésében említett szanálási eszközök alkalmazását és az említett irányelv III. címének IV. fejezetében említett szanálási hatáskörök gyakorlását;".

100. A 301a. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés a következőképpen módosul:

i. a második albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„A Bizottságnak adott, a 29., a 105., a 105a., a 213a., a 233b., a 256b. és a 304e. cikkben említett felhatalmazás a 2025. január 28-tól kezdődő négyéves időtartamra szól.";

ii. a bekezdés a következő albekezdésekkel egészül ki:

„Az első és második albekezdésben említett felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

A Bizottság legkésőbb hat hónappal minden négyéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról.";

b) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 17., 29., 31., 35., 37., 50., 56., 75., 86., 92., 97., 99., 105., 105a., 109a., 111., 114., 127., 130., 135., 143., 172., 210., 211., 213a., 216., 217., 227., 233b., 234., 241., 244., 245., 247., 248., 256., 256b., 258., 260., 304e. és 308b. cikkben említett felhatalmazást.

A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.";

c) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) A 17., 29., 31., 35., 37., 50., 56., 75., 86., 92., 97., 99., 105., 105a., 109a., 111., 114., 127., 130., 135., 143., 172., 210., 211., 213a., 216., 217., 227., 233b., 234., 241., 244., 245., 247., 248., 256., 256b., 258., 260. vagy 308b. cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő három hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, vagy ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam három hónappal meghosszabbodik.

(5a) A 304e. cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő egy hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, vagy ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam egy hónappal meghosszabbodik."

101. A 304. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az életbiztosítók 2027. január 30-tól az (1) bekezdésben említett megközelítést kizárólag azon eszközök és kötelezettségek tekintetében alkalmazhatják továbbra is, amelyekre vonatkozóan a felügyeleti hatóságok 2027. január 30. előtt jóváhagyták az időtartam alapú részvénypiaci kockázati részmodul alkalmazását."

102. Az irányelv a következő cikkekkel egészül ki:

„*304c. cikk*

A fenntarthatósági kockázatról szóló jelentés

(1) Az EIOPA az ERKT-val folytatott konzultációt követően – a rendelkezésre álló adatok, valamint az (EU) 2020/852 európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) 20. cikkében említett, a fenntartható finanszírozással foglalkozó platform megállapításai és az EBH által az 575/2013/EU rendelet 501c. cikke (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott megbízatás szerinti munkájával összefüggésben tett megállapítások alapján – értékeli, hogy indokolt volna-e az alapvetően környezeti vagy társadalmi célokhoz fűződő eszközökhöz és tevékenységekhez kapcsolódó kitettségek külön prudenciális kezelése. Így különösen, az EIOPA az olyan eszközökhöz és tevékenységekhez kapcsolódó kitettségek külön prudenciális kezelésének a szerződők védelmére és az Unió pénzügyi stabilitására gyakorolt lehetséges hatásait értékeli, amelyek alapvetően kapcsolódnak környezeti vagy társadalmi célokhoz, vagy amelyek alapvetően kapcsolódnak ilyen célok megvalósulásának akadályozásához, ideértve a fosszilis tüzelőanyagokkal kapcsolatos eszközöket is.

Az EIOPA 2025. március 1-ig jelentést nyújt be megállapításairól a Bizottságnak. Adott esetben a jelentésben mérlegelni kell az olyan eszközökhöz és tevékenységekhez kapcsolódó kitettségek esetleges kockázatalapú prudenciális kezelését, amelyek alapvetően kapcsolódnak környezeti vagy társadalmi célokhoz, vagy amelyek alapvetően kapcsolódnak ilyen célok megvalósulásának akadályozásához. A jelentéshez csatolni kell az ilyen kitettségek esetleges kockázatalapú prudenciális kezelése által a biztosítókra és viszontbiztosítókra gyakorolt hatás értékelését.

(2) Az EIOPA legalább ötévente felülvizsgálja a szavatolótőke-szükséglet 105. cikk (2) bekezdése harmadik albekezdésének b) pontjában említett nem-életbiztosítási katasztrófakockázati részmodulja standard paramétereinek körét és kalibrálását a természetikatasztrófa-kockázat tekintetében. Az említett felülvizsgálatok céljából az EIOPA figyelembe veszi az éghajlattudományra vonatkozó legfrissebb rendelkezésre álló releváns bizonyítékokat és a kockázatok relevanciáját az olyan biztosítók és viszontbiztosítók által vállalt kockázatok tekintetében, amelyek a szavatolótőke-szükséglet nem-életbiztosítási katasztrófakockázati részmoduljának kiszámításához a standard formulát használják.

Az első albekezdés szerinti első felülvizsgálatot 2027. január 29-ig kell elvégezni.

Amennyiben az EIOPA az első albekezdés szerinti felülvizsgálat során megállapítja, hogy a nem-életbiztosítási katasztrófakockázati részmodul standard paramétereinek köre vagy kalibrálása miatt jelentős eltérés van a szavatolótőke-szükséglet természeti katasztrófákkal kapcsolatos része és a biztosítók és viszontbiztosítók által viselt tényleges katasztrófakockázat között, az EIOPA véleményt nyújt be a Bizottságnak a természetikatasztrófa-kockázatról.

A harmadik albekezdés alapján a Bizottsághoz benyújtott, a természetikatasztrófa-kockázatról szóló véleményben meg kell vizsgálni a szavatolótőke-szükséglet nem-életbiztosítási katasztrófakockázati részmodulja standard paramétereinek körét vagy kalibrálását a megállapított eltérés orvoslása érdekében, és a véleményhez csatolni kell a javasolt módosítások által a biztosítókra és viszontbiztosítókra gyakorolt hatás értékelését.

(3) Az EIOPA értékeli, hogy a biztosítók és viszontbiztosítók – a 45. cikk (1) bekezdésében említett értékelés részeként – értékelik-e a biológiai sokféleség csökkenésével kapcsolatos kockázatnak való kitettségük lényegességét, és ha igen, milyen mértékben. Az EIOPA ezt követően értékeli, hogy milyen intézkedéseket kell tenni annak biztosítására, hogy a biztosítók és a viszontbiztosítók kellően figyelembe vegyék az említett kockázatokat. Az EIOPA 2025. június 30-ig jelentést nyújt be megállapításairól a Bizottságnak.

Az EBH, az EIOPA és az ESMA az 1093/2010/EU, az 1094/2010/EU és az 1095/2010/EU rendelet 54. cikkében említett vegyes bizottságon keresztül iránymutatásokat dolgoz ki annak biztosítása érdekében, hogy a következetességet, a hosszú távú megfontolásokat és az értékelési módszerekre vonatkozó közös standardokat integrálják a környezeti, társadalmi és irányítási kockázatok stressztesztelésébe. A vegyes bizottság 2026. január 10-ig közzéteszi az említett iránymutatásokat. Az EBH, az EIOPA és az ESMA az említett vegyes bizottságon keresztül megvizsgálja, hogy a társadalmi és az irányítással kapcsolatos kockázatok miként integrálhatók a stressztesztelésbe.

304d. cikk

Felülvizsgálat az életbiztosítási és a nem-életbiztosítási tevékenységek elkülönítése, valamint a tőkepufferek tekintetében

(1) Az EIOPA értékeli, hogy továbbra is indokolt-e a 73. cikk (1) bekezdésében említett, az életbiztosítási és nem-életbiztosítási üzletágak különválasztására vonatkozó követelmény. Így különösen, az EIOPA a kompozit biztosítók tilalma fenntartásának hatásait és a kompozit biztosítók tilalma feloldásának lehetséges hatásait értékeli legalább a szerződők védelme, az élet- és nem-életbiztosítási tevékenységek közötti esetleges kereszttámogatás, a piaci hatékonyság és a versenyképesség szempontjából. Az értékelés céljából az EIOPA figyelembe veszi a kompozit vállalkozásokkal kapcsolatos felügyeleti tapasztalatokat. Az EIOPA 2028. január 31-ig jelentést nyújt be megállapításairól a Bizottságnak.

(2) Az EIOPA 2032. január 31-ig figyelemmel kíséri a kapcsolt hitelintézetekre vonatkozó, a 2013/36/EU rendelet 128. cikkének 6. pontjában meghatározott kombinált pufferkövetelménynek a csoportszintű szavatolótőke-szükségletekhez való, ezen irányelv 228. cikke (3) bekezdése a) pontjának ii. alpontjában említett hozzájárulását. E célból az EIOPA együttműködik az EBH-val, és minden megállapításról jelentést tesz a Bizottságnak.

304e. cikk

A határidők kivételes körülmények között történő meghosszabbítása

(1) Rendkívüli egészségügyi szükséghelyzet, természeti katasztrófa vagy más szélsőséges esemény esetén az EIOPA saját kezdeményezésére, vagy egy vagy több felügyeleti hatóság vagy a Bizottság kérésére értékeli, hogy az egy ilyen rendkívüli egészségügyi szükséghelyzet, természeti katasztrófa vagy más szélsőséges esemény jelentősen befolyásolja-e a biztosítók és viszontbiztosítók működőképességét, megakadályozva őket az információknak a 35b. cikk (1), (2) és (3) bekezdésében, az 51. cikk (7) bekezdésében, a 254. cikk (3) bekezdésében, a 256. cikk (1) bekezdésében és a 256b. cikk (1) bekezdésében meghatározott határidőkön belüli benyújtásában. Az említett értékelés elvégzése során az EIOPA szorosan együttműködik a releváns felügyeleti hatóságokkal annak megállapítása érdekében, hogy a szélsőséges esemény milyen hatást gyakorol az információknak az említett rendelkezésekben meghatározott határidőkön belüli benyújtására való képességre.

Az EIOPA indokolatlan késedelem nélkül, de legkésőbb az első albekezdésben említett kérés kézhezvételétől számított egy héten belül benyújtja értékelését a Bizottságnak.

Amennyiben az EIOPA úgy ítéli meg, hogy valamely rendkívüli egészségügyi szükséghelyzet, természeti katasztrófa vagy más szélsőséges esemény lényegesen befolyásolja a biztosítók vagy viszontbiztosítók működőképességét, megakadályozva azokat a 35b. cikk (1), (2) és (3) bekezdésében, az 51. cikk (7) bekezdésében, a 254. cikk (3) bekezdésében, a 256. cikk (1) bekezdésében és a 256b. cikk (1) bekezdésében meghatározott határidők betartásában. Az EIOPA és a releváns felügyeleti hatóságok a saját honlapjukon közzéteszik az említett információkat.

A Bizottság – az e cikkel összhangban elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus útján – meghosszabbíthatja az említett határidőket.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásával kapcsolatos egyenlő versenyfeltételek biztosítása érdekében a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak a 301a. cikknek megfelelő elfogadása révén kiegészítheti ezen irányelvet, konkrét szélsőséges eseményekre vonatkozóan, amelyek:

a) meghatározzák a határidő-hosszabbítás alkalmazási körét, figyelembe véve az esemény által érintett biztosítókat és viszontbiztosítókat;

b) kivételes, meghosszabbított határidőket állapítanak meg a jelentéstételre vonatkozóan, amelyek legfeljebb 10 héttel lehetnek hosszabbak a 35b. cikk (1), (2) és (3) bekezdésében, az 51. cikk (7) bekezdésében, a 254. cikk (3) bekezdésében, a 256. cikk (1) bekezdésében és a 256b. cikk (1) bekezdésében előírt határidőknél; és

c) meghatározzák, hogy mely, a 35b. cikk (1), (2) és (3) bekezdésében, az 51. cikk (7) bekezdésében, a 254. cikk (3) bekezdésében, a 256. cikk (1) bekezdésében és a 256b. cikk (1) bekezdésében említett információkat kell az ilyen meghosszabbított határidők szerint jelenteni.

Amennyiben az EIOPA nem nyújt be az (1) bekezdés szerinti értékelést, a Bizottság adott esetben kikéri az EIOPA véleményét, mielőtt e cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadna el.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2020/852 rendelete (2020. június 18.) a fenntartható befektetések előmozdítását célzó keret létrehozásáról, valamint az (EU) 2019/2088 rendelet módosításáról (HL L 198., 2020.6.22., 13. o.).”

103. A 305. cikk (2) és (3) bekezdését el kell hagyni.

104. A 308a. cikket el kell hagyni.

105. A 308b. cikk a következőképpen módosul:

a) az (5)–(8) bekezdést el kell hagyni;

b) a (12) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(12) A 100. cikktől, a 101. cikk (3) bekezdésétől és a 104. cikktől eltérve, a tagállamok biztosítják, hogy a piaci koncentrációs kockázat részmodulnak és a kamatréskockázat részmodulnak a standard formulával összhangban történő számításakor ugyanazon standard paramétereket kelljen alkalmazni a tagállamok központi kormányzataival vagy központi bankjaival szembeni, 2023. január 1. előtt felmerült, bármely más tagállam fizetőeszközében denominált és finanszírozott kitettségek vonatkozásában, mint amelyeket a saját fizetőeszközükben denominált és finanszírozott kitettségek vonatkozásában kellene alkalmazni.”;

c) a (17) bekezdés első albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A 218. cikk (2) és (3) bekezdésétől eltérve, az e cikk (9)–(12) és (15) bekezdésében, valamint a 308c., a 308d. és a 308e. cikkben említett átmeneti rendelkezések csoportszinten értelemszerűen alkalmazandók.

Amennyiben egy biztosítói vagy viszontbiztosítói csoport vagy annak bármely leányvállalat biztosítója vagy viszontbiztosítója a 308c. cikkben említett, kockázatmentes hozamgörbére vonatkozó átmeneti intézkedést vagy a 308d. cikkben említett, biztosítástechnikai tartalékokra vonatkozó átmeneti intézkedést alkalmazza, a részesedő biztosítónak vagy viszontbiztosítónak, a biztosítói holdingtársaságnak vagy a vegyes pénzügyi holdingtársaságnak a 256. cikkben említett, a csoportszintű fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló jelentés részeként, valamint a 308c. cikk (4) bekezdésének c) pontjában és a 308d. cikk (5) bekezdésének c) pontjában említett közzétételek mellett nyilvánosságra kell hoznia azon feltételezésnek a saját pénzügyi helyzetére gyakorolt hatásának számszerűsítését, hogy az említett átmeneti intézkedések alkalmazásából eredő szavatolótőke nem bocsátható ténylegesen rendelkezésre azon részesedő vállalkozás szavatolótőke-szükségletének a fedezésére, amelyre a csoportszintű szavatolótőke-megfelelést kiszámítják.

Amennyiben egy biztosítói vagy viszontbiztosítói csoport jelentős mértékben támaszkodik a 308c. és 308d. cikkben említett átmeneti intézkedések alkalmazására oly módon, hogy helytelenül mutatja be a csoport tényleges szavatolótőke-megfelelési helyzetét, még akkor is, ha az átmeneti intézkedések alkalmazása nélkül is teljesülne a csoportszintű szavatolótőke-szükséglet, a csoportfelügyeleti hatóságnak hatáskörrel kell rendelkeznie a megfelelő intézkedések meghozatalára, beleértve annak lehetőségét is, hogy csökkentsék az említett átmeneti intézkedések alkalmazásából eredő, a csoportszintű szavatolótőke-szükséglet fedezetéhez figyelembe vehetőnek tekinthető szavatolótőke összegét.”

106. A 308c. cikk a következőképpen módosul:

a) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(1a) 2027. január 30. után a felügyeleti hatóságok csak a következő esetekben hagyhatnak jóvá átmeneti kiigazítást a releváns kockázatmentes hozamgörbére:

a) a jóváhagyást megelőző 18 hónapos időszakban, amennyiben ezen irányelv szabályait először alkalmazzák a jóváhagyást kérelmező biztosítóra vagy viszontbiztosítóra azután, hogy a 4. cikk értelmében mentesült ezen irányelv hatálya alól;

b) a jóváhagyást megelőző hat hónapos időszakban, amennyiben a jóváhagyást kérelmező biztosító vagy viszontbiztosító engedélyt kapott biztosítási vagy viszontbiztosítási szerződésállomány átvételére, ahol az átruházó biztosító vagy viszontbiztosító az átruházást megelőzően az említett szerződésállomány tekintetében alkalmazta az átmeneti kiigazítást a releváns kockázatmentes hozamgörbére.”;

b) a (4) bekezdés c) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„c) a fizetőképességükről és pénzügyi helyzetükről szóló jelentésüknek az 51. cikk (1b) bekezdésében említett, a piaci szakembereknek szóló információkat tartalmazó részében nyilvánosságra hozzák a következők mindegyikét:

i. az a tény, hogy alkalmazzák az átmeneti kiigazítást a kockázatmentes hozamgörbére;

ii. azon hatás számszerűsítése, amelyet az átmeneti intézkedés alkalmazásának mellőzése gyakorolna a pénzügyi helyzetükre;

iii. amennyiben a vállalkozás az átmeneti intézkedés alkalmazása nélkül is megfelelne a szavatolótőke-szükségletnek, az átmeneti intézkedés alkalmazásának indokai;

iv. a vállalkozás átmeneti intézkedéstől való függőségének értékelése, és adott esetben a vállalkozás által a függőség csökkentése vagy megszüntetése érdekében hozott vagy tervezett intézkedések leírása.”

107. A 308d. cikk a következőképpen módosul:

a) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(1a) 2027. január 30. után a felügyeleti hatóságok csak a következő esetekben hagyhatnak jóvá a biztosítástechnikai tartalékokra vonatkozó átmeneti levonást:

a) a jóváhagyást megelőző 18 hónapos időszakban, amennyiben ezen irányelv szabályait először alkalmazzák a jóváhagyást kérelmező biztosítóra vagy viszontbiztosítóra azután, hogy a 4. cikk értelmében mentesült ezen irányelv hatálya alól;

b) a jóváhagyást megelőző hat hónapos időszakban, amennyiben a jóváhagyást kérelmező biztosító vagy viszontbiztosító biztosítási vagy viszontbiztosítási szerződésállományt vett át, ahol az átruházó biztosító vagy viszontbiztosító az átruházást megelőzően az említett szerződésállomány tekintetében alkalmazta az átmeneti kiigazítást a releváns kockázatmentes hozamgörbére.”;

b) az (5) bekezdés c) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„c) a fizetőképességükről és pénzügyi helyzetükről szóló jelentésüknek az 51. cikk (1b) bekezdésében említett, a piaci szakembereknek szóló információkat tartalmazó részében nyilvánosságra hozzák a következők mindegyikét:

i. az a tény, hogy alkalmazzák a biztosítástechnikai tartalékokra vonatkozó átmeneti levonást;

ii. azon hatás számszerűsítése, amelyet az átmeneti levonás alkalmazásának mellőzése gyakorolna a pénzügyi helyzetükre;

iii. amennyiben a vállalkozás az átmeneti levonás alkalmazása nélkül is megfelelne a szavatolótőke-szükségletnek, az átmeneti levonás alkalmazásának indokai;

iv. a vállalkozás átmeneti levonástól való függőségének értékelése, és adott esetben a vállalkozás által a függőség csökkentése vagy megszüntetése érdekében hozott vagy tervezett intézkedések leírása."

108. A 308e. cikk első bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A 77a. cikk (2) bekezdésében, a 111. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében, a 308c. cikkben vagy a 308d. cikkben említett átmeneti intézkedéseket alkalmazó biztosítóknak és viszontbiztosítóknak tájékoztatniuk kell a felügyeleti hatóságot, mihelyt azt észlelik, hogy az említett átmeneti intézkedések alkalmazása nélkül nem felelnének meg a szavatolótőke-szükségletnek. A felügyeleti hatóság köteles előírni az érintett biztosító vagy viszontbiztosító számára, hogy tegye meg az annak biztosításához szükséges intézkedéseket, hogy az átmeneti időszak végén megfeleljen a szavatolótőke-szükségletnek."

109. Az irányelv a következő cikkel egészül ki:

„*308f. cikk*

Az 51. cikk (1) bekezdésében említett, a fizetőképességükről és pénzügyi helyzetükről szóló jelentésnek a piaci szakembereknek szóló részében a biztosítóknak és viszontbiztosítóknak nyilvánosságra kell hozniuk a 77a. cikk (2) bekezdésében, a 308c. és a 308d. cikkben, valamint adott esetben a 111. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében meghatározott fokozatos bevezetési és átmeneti intézkedések alkalmazása mellőzésének a pénzügyi helyzetükre gyakorolt együttes hatását."

110. A 309. cikk (1) bekezdésének negyedik albekezdését el kell hagyni.

111. A 311. cikk második bekezdését el kell hagyni.

112. A III. melléklet ezen irányelv mellékletének megfelelően módosul.

2. cikk

A 2013/34/EU irányelv módosítása

A 2013/34/EU irányelv 19a. cikkének (6) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(6) E cikk (2)–(4) bekezdésétől eltérve, valamint e cikk (9) és (10) bekezdésének sérelme nélkül, az e cikk (1) bekezdésében említett kis- és középvállalkozások, az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 145. pontjában meghatározott kis méretű és nem összetett intézmények, a 2009/138/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (*) 13. cikkének 2. pontjában meghatározott zárt biztosítók, az említett irányelv 13. cikkének 5. pontjában meghatározott zárt viszontbiztosítók, valamint az említett irányelv 13. cikkének 10a. pontjában meghatározott, kis méretű és nem összetett vállalkozások a fenntarthatósági beszámolásukat a következő információkra korlátozhatják:

a) a vállalkozás üzleti modelljének és stratégiájának rövid leírása;

b) a vállalkozás fenntarthatósági kérdésekkel kapcsolatos politikáinak ismertetése;

c) a vállalkozás főbb tényleges vagy lehetséges káros hatásai a fenntarthatósági kérdések tekintetében, valamint az e káros hatások azonosítása, nyomon követése, megelőzése, mérséklése vagy orvosolása érdekében hozott intézkedések;

d) a vállalkozást a fenntarthatósági kérdésekkel kapcsolatban érintő főbb kockázatok, valamint az, hogy a vállalkozás hogyan kezeli az említett kockázatokat;

e) az a)–d) pontban említett információk közzététele szempontjából szükséges kulcsfontosságú mutatók.

Azon kis- és középvállalkozásoknak, kis méretű és nem összetett intézményeknek, zárt biztosítóknak és viszontbiztosítóknak, valamint kis méretű és nem összetett vállalkozásoknak, amelyek élnek az e bekezdés első albekezdésében említett eltéréssel, a 29c. cikkben említett, a kis- és középvállalkozásokra vonatkozó fenntarthatósági beszámolási standardokkal összhangban kell beszámolniuk.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 2009/138/EK irányelve (2009. november 25.) a biztosítási és viszontbiztosítási üzleti tevékenység megkezdéséről és gyakorlásáról (Szolvencia II) (HL L 335., 2009.12.17., 1. o.).”

3. cikk

A 2002/87/EK irányelv módosításai

A 2002/87/EK irányelv 31. cikke a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3) A Bizottság 2027. december 31-ig az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak szóló jelentésben értékeli ezen irányelv és a 2009/138/EK irányelv működését az alább felsorolt szempontokból, figyelembe véve különösen – az egyenlő versenyfeltételek tekintetében – az ágazatközi részesedéseknek az ágazati szabályok szerinti prudenciális kezelését:

a) egyenlőtlen versenyfeltételeket teremt-e a pénzügyi konglomerátumok között az a tény, hogy vannak olyan pénzügyi szolgáltató vállalkozások, amelyek az ágazati szabályok alapján pénzügyi felügyelet hatálya alá tartoznak, de nincsenek besorolva az ezen irányelvben meghatározott pénzügyi ágazatok egyikébe sem;

b) valamennyi pénzügyi konglomerátum következetesen hajtja-e végre a tőkemegfelelési követelményekre vonatkozó szabályokat, beleértve a 342/2014/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletben (*) meghatározottakat is, és az említett szabályok hasonló általános mennyiségi követelményeket írnak-e elő a pénzügyi konglomerátumokra vonatkozóan, függetlenül attól, hogy a pénzügyi konglomerátum fő pénzügyi ágazata a banki ágazat, a biztosítási ágazat vagy a befektetési szolgáltatások ágazata-e;

c) a felügyeleti felülvizsgálati folyamatok, valamint a megbízatásoknak és a végrehajtási hatásköröknek a koordinátorok és az ágazati felügyeletek közötti felosztása – különösen a tőkemegfelelési követelmények tekintetében – kellően egyértelműek és harmonizáltak-e annak biztosításához, hogy a tőkemegfelelési követelményeket Unió-szerte hatékonyan és következetesen érvényesítsék, függetlenül attól, hogy a pénzügyi konglomerátum elsősorban melyik pénzügyi ágazatban működik;

d) az ezen irányelvnek való megfelelésért végső soron felelős vállalkozás azonosításának hiánya felvet-e problémákat az egyenlő versenyfeltételek biztosítása tekintetében.

(*) A Bizottság 342/2014/EU felhatalmazáson alapuló rendelete (2014. január 21.) a 2002/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek és az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a pénzügyi konglomerátumokra irányadó tőkemegfelelési követelményekre vonatkozó számítási módszerek alkalmazását meghatározó szabályozási technikai standardok tekintetében történő kiegészítéséről (HL L 100., 2014.4.3., 1. o.).”

4. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok 2027. január 29-ig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul közlik a Bizottsággal.

A tagállamok az említett rendelkezéseket 2027. január 30-tól alkalmazzák.

Amikor a tagállamok elfogadják az említett rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

5. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

6. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2024. november 27-én.

az Európai Parlament részéről	*a Tanács részéről*
az elnök	*az elnök*
R. METSOLA	BÓKA J.

MELLÉKLET

A 2009/138/EK irányelv III. melléklete a következőképpen módosul:

1. Az A. szakaszban (Nem-életbiztosítók társasági formái) a (27) pontot el kell hagyni.
2. A B. szakaszban (Életbiztosítók társasági formái) a (27) pontot el kell hagyni.
3. A C. szakaszban (A viszontbiztosítók társasági formái) a (27) pontot el kell hagyni.